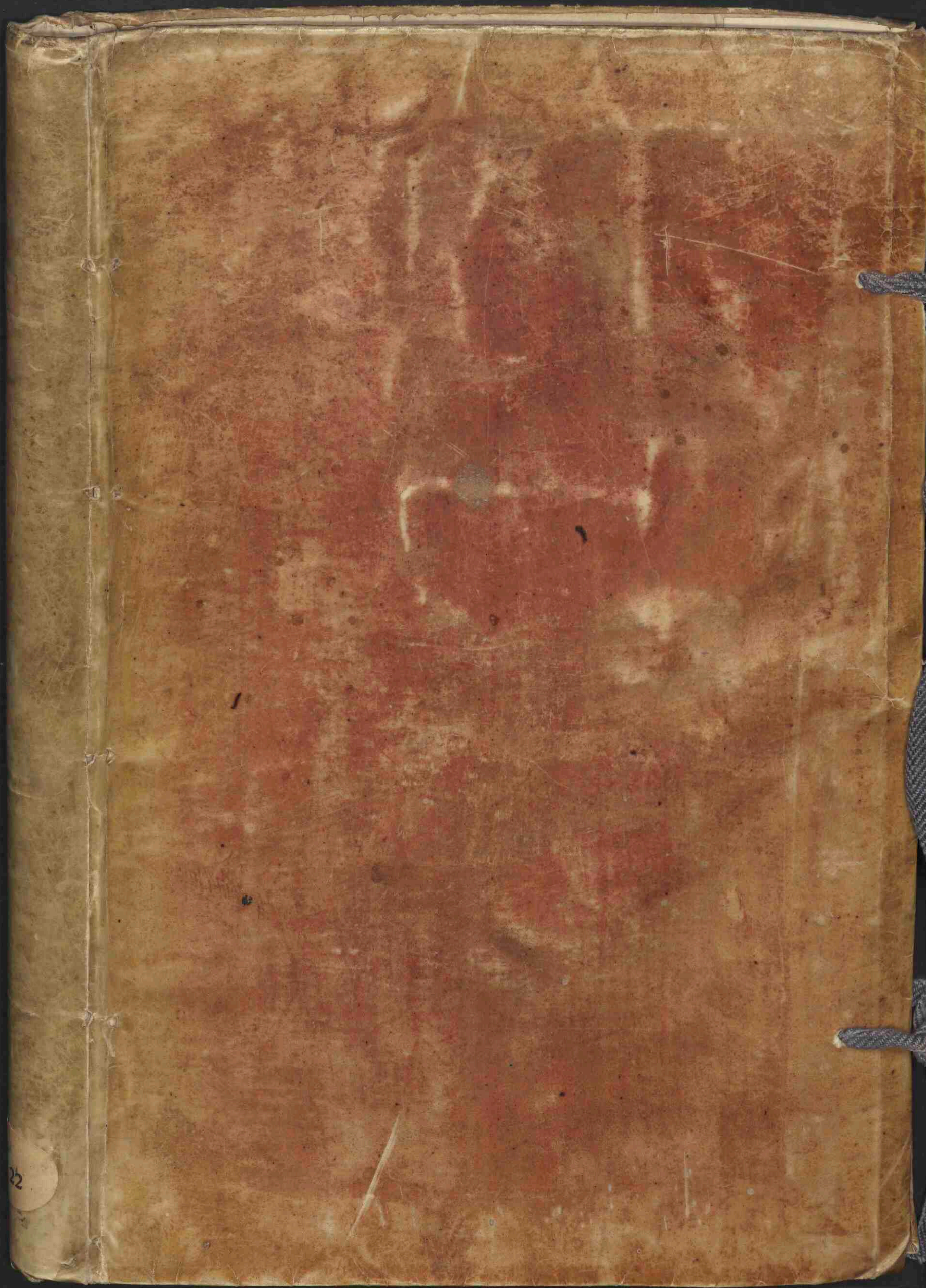




# Epistolae eruditorum autographae

<https://hdl.handle.net/1874/372585>





22



Hs.  
6 G 22

Kod. VI, pl. G

Nº 22

985

985 (Var. 367.) Charta. fol. 1563—1656.

**Epistolae eruditorum autographae.**

Nic. de Castro episc. Middelb. ad Hub. Buchel, 6 Oct. 1563. — Jo. Drolshagen ad eundem, 26 Nov. 1573. — Lamb. van der Burch ad eundem, 17 Febr. 1576, 9 Nov. 1577. — Lev. Botterus, Phil. Zinse(grefe?), Ant. Trutius et Ch. Billé ad Adr. van der Burch, 1591—1604. — H. S. van der Burch ad Lamb. van der Burch, 1593—1602 (5 epist.) — J. Wintershoven ad eundem. 1594—95 (3 epist.) — Geo. Ramus ad eundem, IV Id. Sept. 1610. — Timon van Wou ad eundem, s. a. — Joa. Steph. de Wit ad Arn. Buchelium. 1604—15 (6 epist.). — Henr. Epp ad eundem 1620, 1632. — Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum. 1626—33 (5 epist.). — (Lamb.) Barlaeus (avus Casp.) ad fil. Jacobum 1577. — Casp. Barlaeus (pater Casp.) ad frat. Jacobum. 1592. — Casp. Barlaeus ad Corn. van der Mijle, 15 Jan. 1631. — Jo. Barvitijs ad J. M. Wackerum cancell. episc. Wratislav. 1591, 92. — (Jac. Janssonius ad Andr. Trevisium e Lovanio 3 Aug. 1620.) — Ahas. Pollio ad Adr. Groll, 12 Mart. 1629. — Gysb. Voetius ad amicum rever., prid. Id. Apr. 1640. — Idem ad Joh. Hottingerum, (apogr. autogr.?), IV id. Dec. 1652 et VIII Kal. Febr. 1653. — Attestatio ejusdem, Belgice, 26 Julij 1670. — Is. Gruterus ad Corn. Booth, Bibliothecarium Univ. Traject., postridie Idus Sept. 1641 (Acc. epigrammata in Bibliothecam Traject.) 4 pp. — Mein. Schotanus (ad eundem) s. a. — Greg. Mayan ad J. A. Hultman, ex Oliva 6 Apr. 1656. 11 pp.

in: HS. 1867  
(6.D.22)



Beschrijving van Hs 985 (6.G.22)

brief            briefschrijver en -ontvanger  
nr.

1.            Nicolaus de Castro aan Hubert van Buchell  
              1 brief (1563)
2.            Jo. Drolshagen aan Hubert van Buchell  
              1 brief (1573)
3.            Lambert van der Burch aan Hubert van Buchell  
              2 brieven (1576-1577)
4.            Lev. Botterus, Phil. Zinsc(grefe?), Ant. Trutius en  
              Ch. Billé aan Adr. van der Burch  
              4 brieven (1591-1604)
5.            H.S. van der Burch aan Lamb. van der Burch  
              5 brieven (1593-1602)
6.            J. Wintershoven aan Lamb. van der Burch  
              3 brieven (1594-1595)
7.            Georg. Ramus aan Lamb. van der Burch  
              1 brief (1610)
8.            Timon van Wou aan Lamb. van der Burch  
              1 brief (z.j.)
9.            Joa. Steph. de Wit aan Arn. Buchelius  
              6 brieven (161604-1615)
10.            Henr. Epp aan Arn. Buchelius  
              2 brieven (1620-1632)
11.            Arn. Buchelius aan Casp. Barlaeum<sup>s</sup>  
              5 brieven (1626-1633)
12.            Lamb. Barlaeus (avus Caspari) aan zijn zoon Jacobus  
              1 brief (1577)
13.            Casp. Barlaeus aan zijn broer Jacobus  
              1 brief (1592)
14.            Casp. Barlaeus aan Corn. van der Mijle  
              1 brief (1631)
15.            Joa. Barvitijs aan J.M. Wackerum<sup>s</sup>  
              2 brieven (1591-1592)
16.            Jac. Janssonius aan Andr. Trevisium<sup>s</sup>  
              1 brief (1620)
- NB: deze brief zit in Hs 1867 (6.D.22)
17.            Ahas. Pollio aan Adr. Croll  
              1 brief (1629)
18.            Gysb. Voetius aan amicum rever. en Joh. Hottingerum<sup>s</sup>  
              3 brieven (1640-1653)
- 19a.            Isaacus Gruterus aan Corn. Booth  
              1 brief (1641)
- 19b.            Mein. Schotanus aan Corn. Booth  
              1 brief (z.j.)
20.            Greg. Mayan aan J.A. Hultman  
              1 brief (1656)



Beschrijving van Hs 985 (6. G. 22)

Omslag nr.	Afzender	Plaats	Ontvanger	Datum
1.	Nicolaas de Castro (1503-1573)	Middelburg	Hubertus Buchelius (1513-1598)	6-10-1563
2.	Johannes Drolshagen (?-1581)	Utrecht	Hubertus Buchelius (1513-1598)	26-11-1573
3.	Lambert van der Burch (1542-1617)	Utrecht ibidem	Hubertus Buchelius (1513-1598)	16-1-1576 24-10-1577
4.	Levinus Botter (1555/6-1612)	Amersfoort	Adriaen van der Burch (ca. 1540/50-1606)	24-10-1591
	Philippus Zuerius (?-1606)	Leuven	Adriaen van der Burch (ca. 1540/50-1606)	1-4-1593
	Antonius Trutius	Leiden	Adriaen van der Burch (ca. 1540/50-1606)	17-4-1601
	Ch. Billé	Luik	Adriaen van der Burch (ca. 1540/50-1606)	6-9-1604
5.	Henricus Franciscus van der Burch (1567- 1644)	s.l. Brussel s.l. s.l. s.l.	Lambert van der Burch (1542-1617)	19-6-1593 16-10-1594 9-11-1594 19-5-1600 3-12-1602
6.	Johannes Wintershoven (1570-1625)	Antwerpen Brussel ibidem	Lambert van der Burch (1542-1617)	29-6-1594 8-11-1594 15-6-1595
7.	Georgius Ramus	Leuven	Lambert van der Burch (1542-1617)	10-9-1610
8.	Timon van Wou	s.l.	Lambert van der Burch (1542-1617)	s.d.

Voltooid door G. Swart  
mei 1998



9.	Johannes de Wit (?-1622)	Amsterdam ibidem	Arnoldus Buchelius (1565-1641)	22-2-1604 27-10-1605
18.	Christiaan Van der Linden (1629-1678)	Antwerpen Parijs ibidem	N.H.	17-6-1611 5-2-1614 31-7-1615
10.	Heinrich Eppen (ca. 1574-1636)	Parijs  Emden ibidem	Lambert van der Burch (1542-1617)  Arnoldus Buchelius (1565-1641)	19-12-1612 21-6-1612 12-7-1620 23-10-1632
11.	Arnoldus Buchelius (1565-1641)	Utrecht ibidem ibidem ibidem ibidem	Caspar Barlaeus (1584-1648)	1-12-1626 24-2-1627 10-1-1628 7-2-1629 19-8-1633
12.	Lambertus Barlaeus (grootvader van Caspar Barlaeus 1584-1648)	s.l.	Jacobus Barlaeus (?-1603)	20-1-1577
13.	Caspar Barlaeus (?-1595)	s.l.	Jacobus Barlaeus (?-1603)	16-3-1592
14.	Caspar Barlaeus (1584-1648)	Leiden	Cornelis van der Myle (1579-1642)	15-1-1631
15.	Johann Anton Barvitius (ca. 1555-1620)	Praag ibidem	Johannes Matthias Wacker von Wacker- fels (1550-1619)	18-12-1591 20-8-1592
16.*	Jacobus Janssonius (1547-1625)	Leuven	Andreas Trevisius	3-8-1620

\* in hs  
1867



- |      |  |                   |  |                         |
|------|--|-------------------|--|-------------------------|
| 17.  | Ahassuerus Pollio<br>(ca. 1590-1655)   | Rotterdam         | Adriaen Cool                             | 12-3-1629               |
| 18.  | Gisbertus Voetius<br>(1589-1676)       | s.l.              | N.N.                                     | 12-4-1640               |
|      |  | Utrecht<br>ibidem | Johann Heinrich<br>Hottinger (1620-1667) | 10-12-1652<br>25-1-1653 |
| 19a. | Isaac Gruterus<br>(1610-1680)          | Utrecht           | Cornelis Booth<br>(1605-1678)            | 12-9-1641               |
| 19b. | Meinardus Schotanus<br>(1593-1644)     | s.l.              | idem                                     | s.d.                    |
| 20.  | Gregorio Mayáns y<br>Sisar (1699-1781) | Oliva             | Janus Andreas Hultman<br>(1727-1757)     | 27-3-1756               |



Hs 985 (6.G.22)

Index

BARLAEUS, Caspar (?-1595)

aan: BARLAEUS, Jacobus (?-1603)

nr.13

1 brief (1592)

BARLAEUS, Caspar (1584-1648)

aan: MYLE, Cornelis van der (1579-1642)

nr.14

1 brief (1631)

van: BUCHELIUS, Arnoldus (1565-1641)

nr.11

5 brieven (1626-1633)

BARLAEUS, Jacobus (?-1603)

van: BARLAEUS, Lambertus (grootvader van Caspar Barlaeus (1584-1648))

nr.12

1 brief (1577)

van: BARLAEUS, Caspar (?-1595)

nr.13

1 brief (1592)

BARLAEUS, Lambertus (grootvader van Caspar Barlaeus (1584-1648))

aan: BARLAEUS, Jacobus (?-1603)

nr.12

1 brief (1577)

BARVITIUS, Johann Anton (ca.1555-1620)

aan: WACKER VON WACKERFELS (1550-1619)

nr.15

2 brieven (1591-1592)

BILLÉ, Ch.

aan: BURCH, Adriaen van der (1540/50-1606)

nr.4

1 brief (1604)

BOOTH, Cornelis (1605-1678)

van: GRUTERUS, Isaac (1610-1680)

nr.19a

1 brief (1641)

van: SCHOTANUS, Meinardus (1593-1644)

nr.19b

1 brief (s.d.)

BOTTER, Levinus (1555/6-1612)

aan: BURCH, Adriaen van der (1540/50-1606)

nr.4

1 brief (1591)

BUCHELIUS, Arnoldus (1565-1641)



- aan: BARLAEUS, Caspar (1584-1648)  
nr.11  
5 brieven (1626-1633)
- van: WIT, Johannes de (?-1622)  
nr.9  
5 brieven (1604-1615)
- BUCHELIUS, Hubertus (1513-1598)  
van: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.3  
2 brieven (1576-1577)
- van: CASTRO, Nicolaas de (1503-1573)  
nr.1  
1 brief (1563)
- van: DROLSHAGEN, Johannes (?-1581)  
nr.2  
1 brief (1573)
- BURCH, Adriaen van der (1540/50-1606)  
van: BILLÉ, Ch.  
nr.4  
1 brief (1604)
- van: BOTTER, Levinus (1555/6-1612)  
nr.4  
1 brief (1591)
- van: ZUERIUS, Philippus (?-1606)  
nr.4  
1 brief (1593)
- BURCH, Henricus Franciscus van der (1567-1644)  
aan: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.5  
5 brieven (1593-1602)
- BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
aan: BUCHELIUS, Hubertus (1513-1598)  
nr.3  
2 brieven (1576-1577)
- van: BURCH, Henricus Franciscus van der (1567-1644)  
nr.5  
5 brieven (1593-1602)
- van: RAMUS, Georgius  
nr.7  
1 brief (1610)
- van: WINTERSHOVEN, Johannes (1570-1625)  
nr.6  
3 brieven (1594-1595)
- van: WIT, Johannes de (?-1622)  
nr.9  
1 brief (1612)
- van: WOU, Timon van  
nr.8  
1 brief (s.d.)



- CASTRO, Nicolaas de (1503-1573)  
aan: BUCHELIUS, Hubertus (1513-1598)  
nr.1  
1 brief (1563)
- COOL, Adriaen  
van: POLLIO, Ahasuerus (ca. 1590-1655)  
nr.17  
1 brief (1629)
- DROLSHAGEN, Johannes (?-1581)  
aan: BUCHELIUS, Hubertus (1513-1598)  
nr.2  
1 brief (1573)
- GRUTERUS, Isaac (1610-1680)  
aan: BOOTH, Cornelis (1605-1678)  
nr.19a  
1 brief (1641)
- HOTTINGER, Johann Heinrich (1620-1667)  
van: VOETIUS, Gisbertus (1589-1676)  
nr.18  
2 brieven (1652-1653)
- HULTMAN, Janus Andreas (1727-1757)  
van: SISAR, Gregorio Mayáns y (1699-1781)  
nr.20  
1 brief (1756)
- JANSSONIUS, Jacobus (1547-1625)  
van: TREVISIUS, Andreas  
nr.16 (dit nr. bevindt zich in Hs 1867)  
1 brief (1620)
- MYLE, Cornelis van der (1579-1642)  
van: BARLAEUS, Caspar (1584-1648)  
nr.14  
1 brief (1631)
- N.N.  
van: VOETIUS, Gisbertus (1589-1676)  
nr.18  
1 brief (1640)
- POLLIO, Ahasuerus (ca. 1590-1655)  
van: COOL, Adriaen  
nr.17  
1 brief (1629)
- RAMUS, Georgius  
aan: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.7  
1 brief (1610)

- SCHOTANUS, Meinardus (1593-1644)  
aan: BOOTH, Cornelis (1605-1678)  
nr.19b  
1 brief (s.d.)
- SISAR, Gregorio Mayáns y (1699-1781)  
van: HULTMAN, Janus Andreas (1727-1757)  
nr.20  
1 brief (1756)
- TREVISIUS, Andreas  
van: JANSSONIUS, Jacobus (1547-1625)  
nr.16 (dit nr. bevindt zich in Hs 1867)  
1 brief (1620)
- VOETIUS, Gisbertus (1589-1676)  
aan: N.N.  
nr.18  
1 brief (1640)  
aan: HOTTINGER, Johann Heinrich (1620-1667)  
nr.18  
2 brieven (1652-1653)
- WACKER VON WACKERFELS (1550-1619)  
van: BARVITIUS, Johann Anton (ca.1555-1620)  
nr.15  
2 brieven (1591-1592)
- WINTERSHOVEN, Johannes (1570-1625)  
aan: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.6  
3 brieven (1594-1595)
- WIT, Johannes de (?-1622)  
aan: BUCHELIUS, Arnoldus (1565-1641)  
nr.9  
5 brieven (1604-1615)  
aan: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.9  
1 brief (1612)
- WOU, Timon van  
aan: BURCH, Lambert van der (1542-1617)  
nr.8  
1 brief (s.d.)
- ZUERIUS, Philippus (?-1606)  
aan: BURCH, Adriaen van der (1540/50-1606)  
nr.4  
1 brief (1593)



1563.

(1)

I. Brief van

Nicolaus de Castro aan Hubert van Buchell.

Var. 364

hans VI no 5 n<sup>o</sup> 22

905









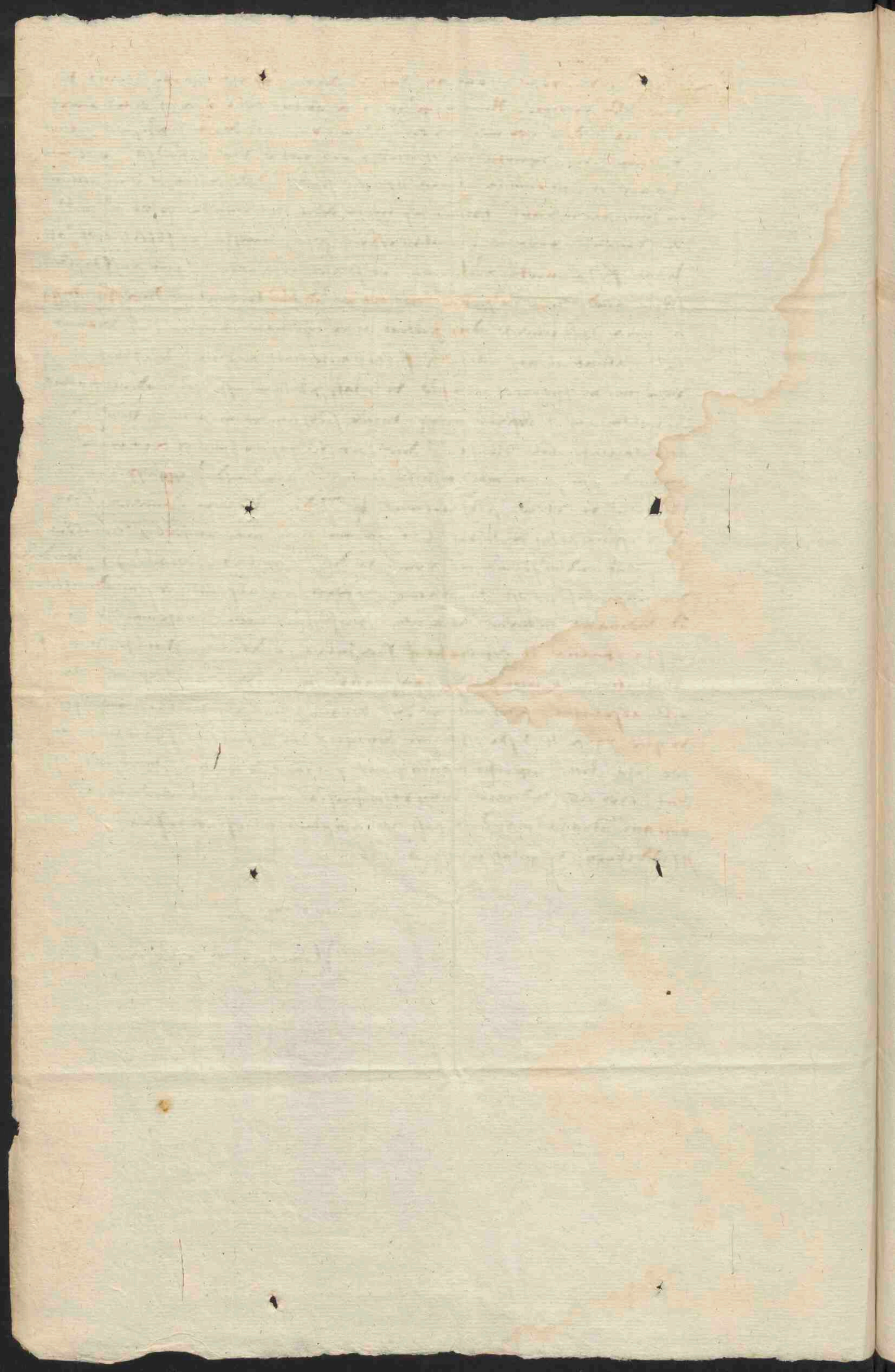
J. F. Nunc vbi videtur honorari dno venditorem qd p[re]s[ent]es alios bonos viros  
venisse legimus, Nimirum qd ab iis de quibus bene meriti acant acceptum  
inimicis, de q[uo]d ego nunc exoptator dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno  
vni capto, cui dignitas no est qnd a me vultu vno p[re]s[ent]e sit, me et vob  
viam et dignitatem aliqua affertur studeat, qd de vobis et vniis amnis  
no sum promissus, hinc v[est]r[is] nobis dedit exoptatum, qd no qd nullo  
ad vobis proprie dignitate officio, p[re]s[ent]e ingressu et p[re]s[ent]e ab  
Abbas p[re]s[ent]e Laurentij p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e (re p[re]s[ent]e) rep[re]s[ent]ator, quo posse de  
fate (quod dno no potuit) nos trahe[re] ad suu tribunal, ingressu dno  
p[re]s[ent]e, quia p[re]s[ent]e vobis adi[un]cti p[re]s[ent]e altera rep[re]s[ent]ator nimiru dno dno dno  
p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e salutem sui par[is] d[omi]ni p[re]s[ent]e antonitate in dno dno dno dno dno  
vni tunc no p[re]s[ent]e vultu p[re]s[ent]e voluntate p[re]s[ent]e assensum, adine malis  
abbatis qui ob defectu malis valde substituere no potuit, vni p[re]s[ent]e  
attentatamto citate illis tunc dno dno dno p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e et declarata  
vnanima, idq[ue] p[re]s[ent]e male assensu admittunt aliud mediu aggressis et  
vniura et vobis p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
qd no officio alteri p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e, Est madantit vniura m[u]ltu p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
p[re]s[ent]e vniura p[re]s[ent]e magnis p[re]s[ent]e v[est]r[is] dno dno dno dno dno dno dno  
dno p[re]s[ent]e vniura est dno dno dno, p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
ad dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno  
ob sua p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
absentia dno vobis p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
est absolutio, p[re]s[ent]e me dno dno dno p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
ut que vna et iusta esset no dno dno dno dno dno dno dno dno dno  
no p[re]s[ent]e vniura p[re]s[ent]e mandate me p[re]s[ent]e ad p[re]s[ent]e dno dno dno  
dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno dno  
rogam[us] dno dno dno no post hac amplius bene p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e p[re]s[ent]e  
Middeltunq[ue] v[est]r[is] v[est]r[is] 1563

Tunc annis

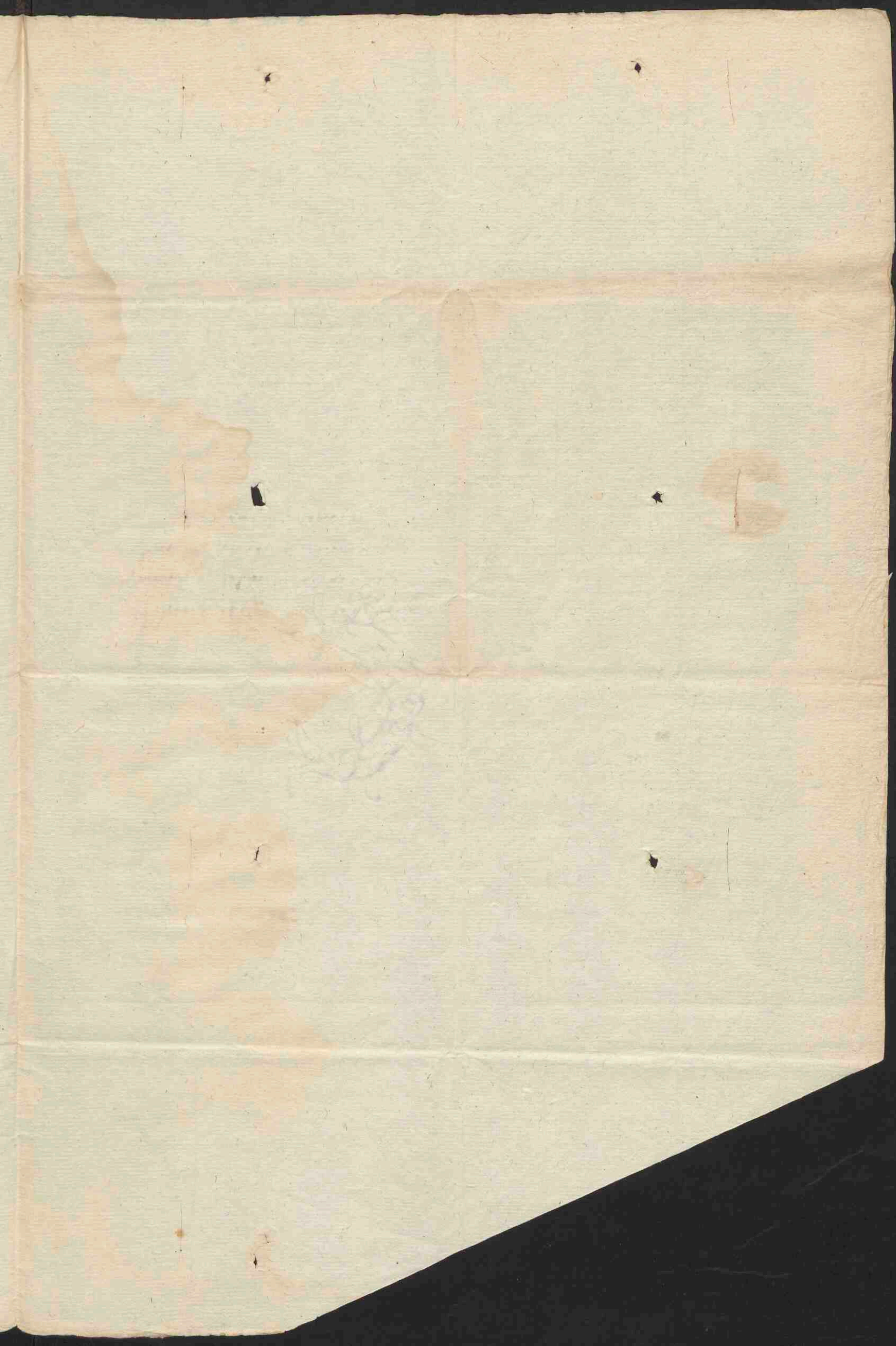
Nunciant de castro v[est]r[is] Middeltunq[ue]











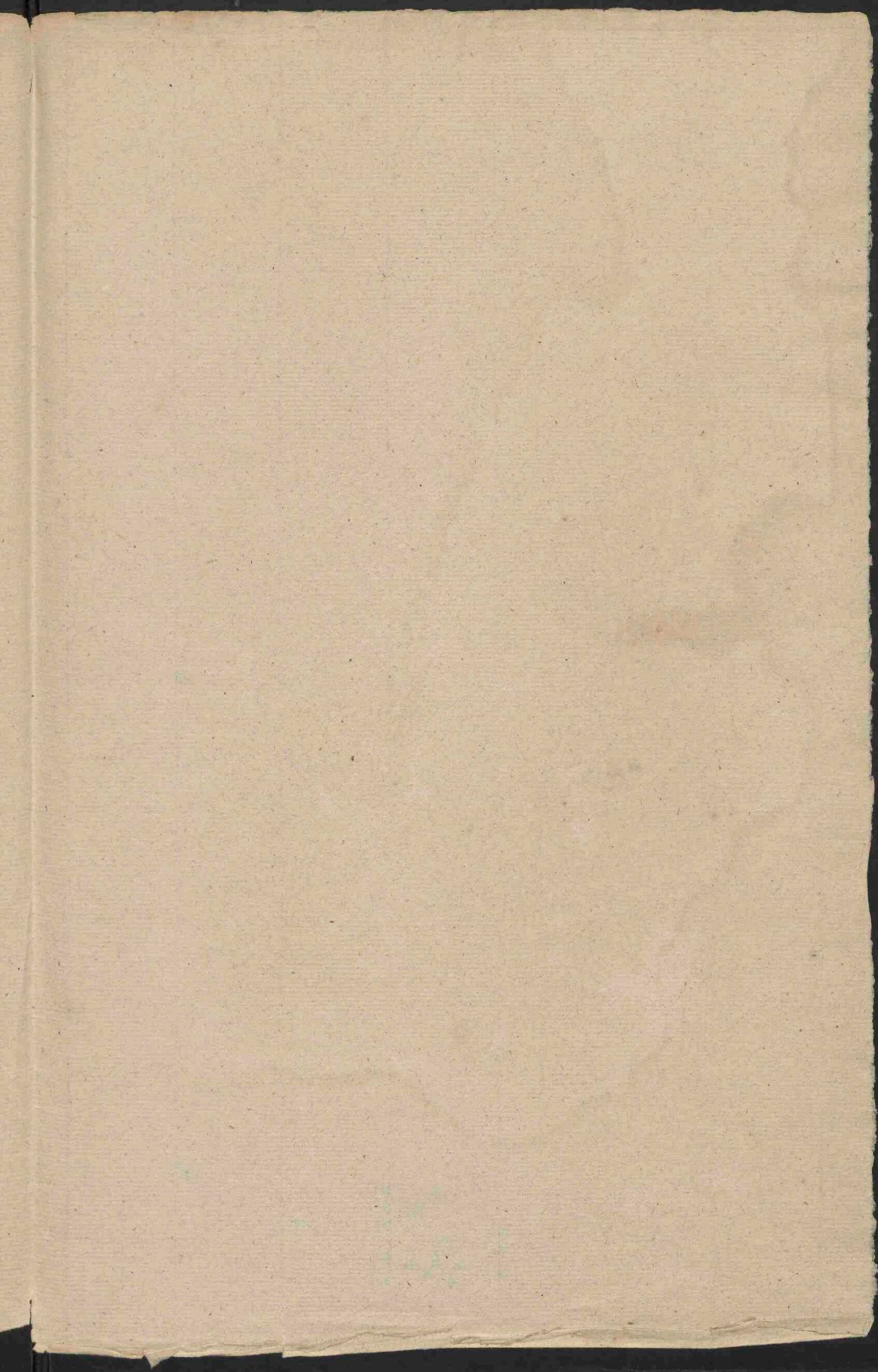


London

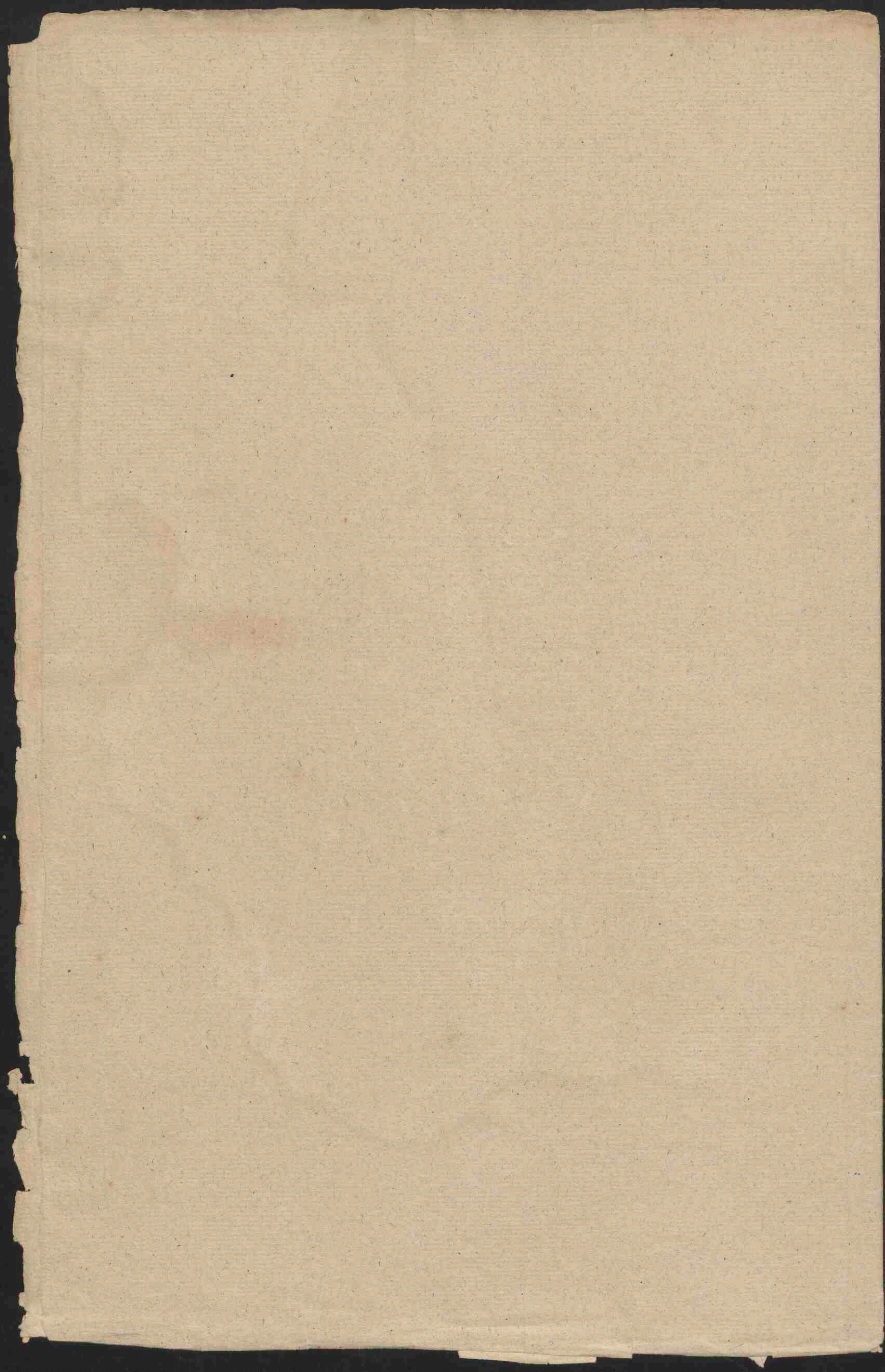
Dear Sir  
I have the honor to acknowledge  
the receipt of your letter of the  
10th inst. and in reply to inform  
you that the same has been  
forwarded to the proper  
authorities for their consideration.













157.

(2)

I. Brief van

Droeshagen aan ~~van~~ Hubert van Buchell.









5 P <sup>de</sup> R ac nobilis dne Ad 22. huius accepi vras lras. 16. datas inclusa q  
 memorialia duo ac lras Theo. Wilhelmi inscripias quas illi mox misi et  
 sequenti die vbi ad me (vbi petieram) venisset tradidi Copia capalogi  
 d v debitorum inuixi q vt q diligenterissime fidelissime q apud hos insta-  
 net quo d v voluntati satisficeret, que oia se diligenter curaturum pmisit  
 quem hodie obuiam factum iterum officij sui admonui operam q sua  
 haud grauatim pollicitus, Et vt de me quid dicam longe antea per  
 d. Toem Kelderum Vuerium nam complures. d. v. crediti. admoneri curauit  
 vez preter centum floz. a Tde Buisch ac noue cum. 16. 57. a Weelmaes  
 et hodie ab Adriano Gerardi pro. 10. huius anni Capis floz 2 2 tantu  
 accipi Ceteri amplis pollicitis atq bonis verbis indies nos exortant  
 Adnitat tamen ne diu plane sudant aut quod ius volet experiant et ad  
 eam rem comodum vtar tanq instrumento Theo. Wilhelmi de h successu  
 reddam d v certiore. — deffardj Verhaer eius q Chenloes a Keldero  
 bis moniti responderant, impresentiaz d v petitioni satisfacere se no posse  
 tot indies onera ipsis imponi, tantam q esse raritatem Solution' eoz que debent  
 ur atq ob id patientia aliquandiu opus esse, At ego hoc a praudio  
 Loestrudum ipse adiuu atq p amantem rogauit d v verbis quo argenteu ad  
 festum d. Tois debitum vel tandem numeraret, post longos itaq seros  
 vel hoc quando aliud no potui effeci, vt post nate die proximum  
 Solution' eis se curaturum receperit, quod vt obseruet incumbam, In  
 Cortehoeff per Fredericum Woudt debitoras moneri amice iussi, sed  
 propter tempo calamitatem Colonoz q extremam paupertatem, Vereor  
 durius cum illis agendum esse, anteq quid dabitur extorqueri, cuius  
 meminisse d v dignabitur, In spongen, Outhuylen, et Woudenberg  
 p Abeel debitoras vocari iussi Item in Cortehoeff Ewert Willemz.  
 Qui huius et superioris anni Capos d v debent et lineam additam in  
 Calce habent, vt p eundem citentur inuixi, De illis qui in Lopick  
 et Buxen debent nihil aut parum hoc tempore sperare licet, quod d v  
 etiam me tacente facile credere posse puo, memoriale ateq legi et insequat  
 prout habet, Locutus q sum de eo cum suo Jacobo Michaelis scriba, di-  
 ligenter ita vt me atq illum qui argentum volent probe instructos coparent  
 de quo d v otioso aio esse poterit, Pecunia quam me accepisse dixi cui  
 et cum volet d v numerabo, ex si qd interea a vobis extorquere licebit,  
 vez optarem a d v prospici ne ego illoz qui a me argentu accipiunt  
 Syngraphas d v mittere statim cogeret, Ita numerati a me Dannevelt  
 argenti documentum nullum apud me est, ne q manere potuit si voleba

p. h. m. s. q. 100 k  
 Neelmaes  
 9 15 p  
 A. d. v. o. g. s. m. v.  
 45





Ad V eius argenti fieri competentem, et ista ratione Dineuelli q̄ mihi et  
posteris meis prospectum est potius, cui malo occurrere cupio.  
D. Cornelii Tunrius Collega n̄r a me humaniter debiti sui admonitus  
dixit se h̄as ad D. V. daturum eadem de re scripias, quę si adferret cūm  
his ~~erunt~~ erunt atq; de his hactenus. De mea causa expecto cūm  
p̄mis intelligere quid d. Jonchū h̄r, aff. h̄r d. V. facta promissio essent  
quare nō dicam de his plura scio. n̄, m̄ q̄ diligentem ac sagacem p̄mō  
meiderim et qui oīa facere mea causa facere studebit. At si hac nō  
suceſserit alia mihi m̄cediunda erit via p̄re forib; n̄. est. A. <sup>1644</sup> Bernini.  
De Abbatiā atq; prioratū ea qua cepit fide ac dexteritate d. V. porro  
inquirere per oconom et quid intellexerit p̄scribere dignabitur, ego cōtra  
cōmūnem op̄inionem adduct; aliquot rationib; mallem p̄ior esse q̄ Abbas  
q̄tūmuis Abbatiā opulentiōr sit, quare fructuū illius exacta ratione  
intelligere cūm licebit opto. Uloar; rez; scitu scripturę dignę  
quod pro vero affirmare aūsim nihil fere apud nos erat, p̄ter hęc  
quę subiungam. Uloar; xmius heros apud nos in edib; defūcti  
ad s. petrum Decani infirma valetudine decūmbit, p̄uincie; q̄  
bernato; agit, et spes nō leuis nos tenet hac hieme, alio a milite q̄  
habem; qui nō amplius centū et decem esse feruntur urbem nrām  
inmūnem fore. Cras n̄. cum milite nocturnas excubias agunt fac-  
quentiores, Hispan; miles passim nō m̄mittitur, iubetur; ad  
Castra redire si valid; est, neq; (vt antea) imperium habet aut tyra-  
nidem exercet, Tribun; illoz Don Hernando di Toledo cras hinc  
abitur; ad Ducem cū suis aliquot dicitur vt Hispanias repetat  
Valdesius meus omni militię quę in Hollandia et ditione T. racten  
est Tribunū agit (Maistro di Campo generale nominant) ingenti  
mercede magnisq; promissis a Duce Albano ad ea functionem  
cooptat; ita vt summa militię Regię in Hollandia p̄nes illum esse  
constet, cui; auspicijs Haga Comitis recuperata et Maesslups p̄vni  
expugnata est centenis aliquot genis caucidatis atq; Centū et qua-  
draginta q̄m; qui in eius p̄tate sunt, Inter quos magni  
nois nobilem de Allegendis Uloar; xmi n̄r nepotem esse intelligim;  
atq; hinc fit vt maximo p̄se iam multis diebus ita abundemus  
vt nō memino; intra tal; paucos dies in foro n̄o pl; p̄sciam  
maximoz conspectū fuisse. Ceteraz; rez; om̄ vt p̄ene penuria

p. max



sic caritas summa est cui malo vetina de iocunditate et mederi  
q̄ mox dignetur, atq̄ hec de huius vobis et ditione statu.

Dux Albanus Bruxelle est quo magnus Commendator ipsius  
successor ad 17 huius appulisse scribitur, multa q̄ dicunt de illo  
que nos meliora sperare iubent, vtz vt incertis auctoribus ea  
circumferuntur, et de futuris contingentijs cum no sit determinata  
veritas, sic neq̄ ego quid certo affirmare possim, aut debeat.

De Commissario nro in hispanis meliora etia audimus at ex  
permutu boni nihil, quo fit vt spem metumq̄ inter dubia etiam in  
fluctuanti, verax h̄ ob iram et quoad ille supererit regem mitioram  
vix nobis futurum. Male etsi ego cum dno dicam que Villicus  
docet sed ista ferenda sunt quoad emendari aut corrigi poterunt  
vna q̄ dabit (vti optandum sperandumq̄ est hora) quod tot anni  
negarunt interim valebim̄ viuemus q̄ vti poterim̄ meliuscule  
quando vt volum̄ no licet et d. v. oia felicia augurabor precaborq̄  
Vltraiceti 26 nouembz 1573

Etsi d. Adolphus p̄engewasser ad sequentes meas suas ia multo  
tempore non rescripserit tamen facere no possum quum d. v. regem  
velit ipsum adire meis q̄ veris salutare et orare, quo per decem et  
duodecim menses pro olim meo famulo hermano p̄aximi a dno  
Michaeli Keller Cano. Vissien emonere dignetur atq̄ du namere  
Eius enim defuncti auunculus concordie atq̄ pen huius auctor  
erit, et uicantia q̄ cu his est

Quia etiam quod templi s. gregorii h. v. una causa inuare inuare  
ab ipis huius synagoga, una requisita ab ipis nisi per occasum et q̄ inuare  
in quib̄ fuit opta p̄aximi huius factis vixit et classis et

D V

Dilectis. S. HV

S. Drolshagen



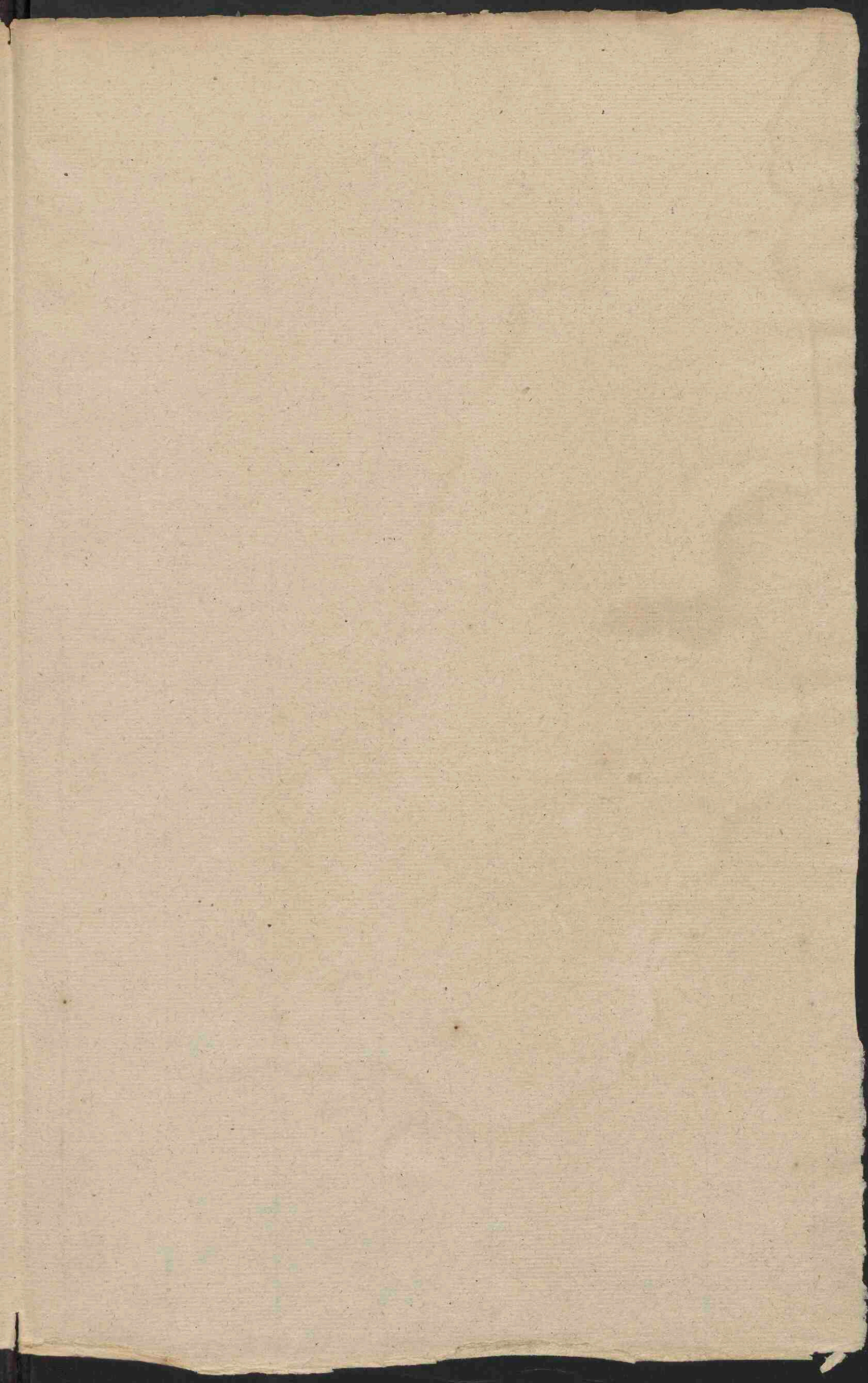
Dem Edelen und Ernstesten Herrn  
Hubert von Buchel meinen besondern  
guten Herrn und Freundt.

... Zu Casen

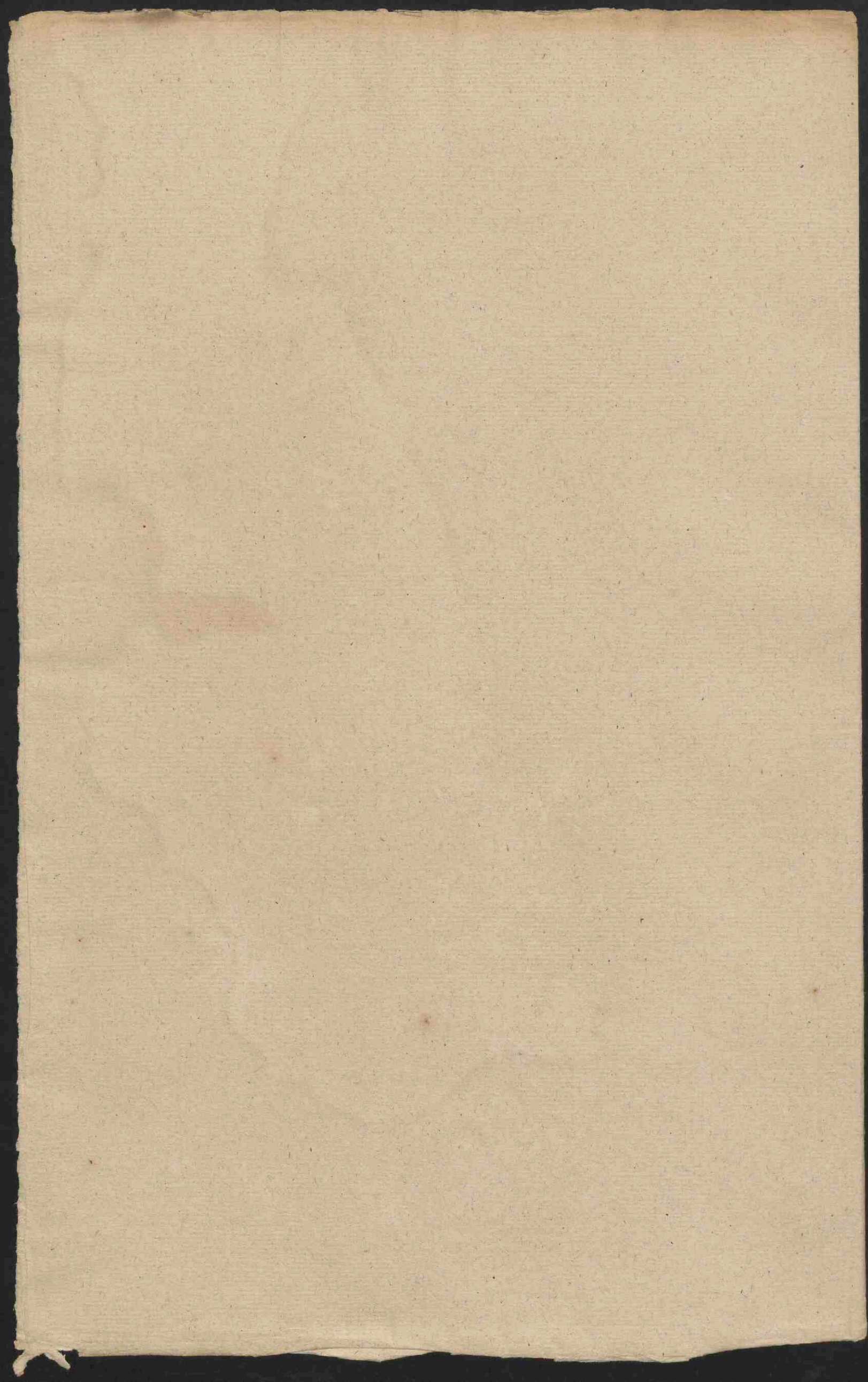
Kopi 3 dat 1573 de ior a missis et p. b. p. u. s.













1576.

3

II Breven van.

Lambert van der Burck aus Huybert van Buchell.









Kenpi v. February 70 p. mag. & Geri p. h. enberth & dor draco, vnt. cine  
colomien habitati mag. v. isth. marth. mag. v. r. y. se. solen. colonic

SP

Johannes Boreikus senopola traiectensis mihi - Colonia fratri  
meo Grapheario Ciceronis libros omnes attulit. Dionisij  
Lambini opera emendatos & explanatos. Quos v. b. v. i.  
differu libros miru in modu placiere. Quos circa  
peto abs te pro veteri tua amicitia ornatis. d. collega  
ut eos mihi i. s. t. e. se emere, quod sine tuo fiat. In  
modo, e. per prima occasione transmittere velis, simul  
significare quam veniat. quod impensa a te meo  
In eam rem nomine pecuniam venerendo d. s. e. glastico  
vro. negotia sic tua procuranti, representare possit  
Tantu si meo nomine molestari s. i. b. i. re no graue  
ris, rem mihi feceris longe gratissima, e. v. b. i. mea  
vicissim tibi operam utilitatem aliquam adferre posse  
fidebis, curabo ut paratissima eam semper Amuenias  
Eosdem Ciceronis libros cu isdem s. e. glastico proce mihi  
traiectensis aliquando ex s. b. u. i. folio integro excisos  
quoniam quos meus s. e. frater octava tantu folij parte  
contineantur. Ego equidem integra volumina malo  
modo s. e. t. e. se reperiri quidem s. a. h. o. g. i. i. octava forma  
contentus ero. Vale collega clarissime, e. amicoru  
tuoru me interioru abbo si ascribentiu putes, eru  
Ad mihi perqua gratu. Traiectobatanoru. xvii. kal.  
feb. ano a pariu v. r. a. n. i. e. o. lxxvi.

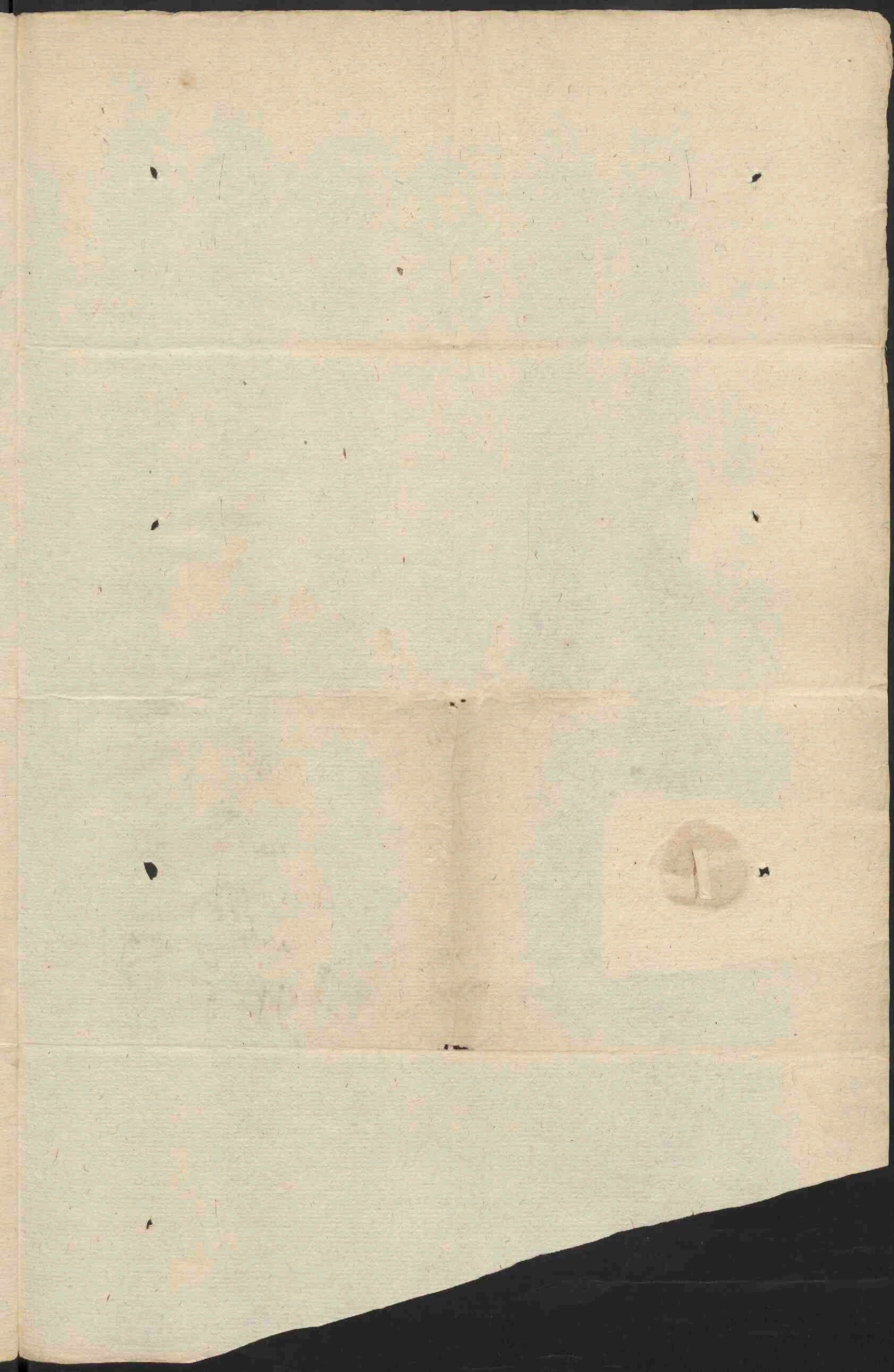


Ad quatuor obsequia d. v. a.  
Re. da. praestanda paratissimus  
seruitor collega  
Lambertus Vander burgh



Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.









Monsieur  
F. Moiss  
Monsieur  
Robert Van Bussel  
— bon sieur & con,  
frere a  
doignie



amply petri vni bawp 28 angli 77 vni a quibus dicitur 3013 charles y b rompott et 301

S P

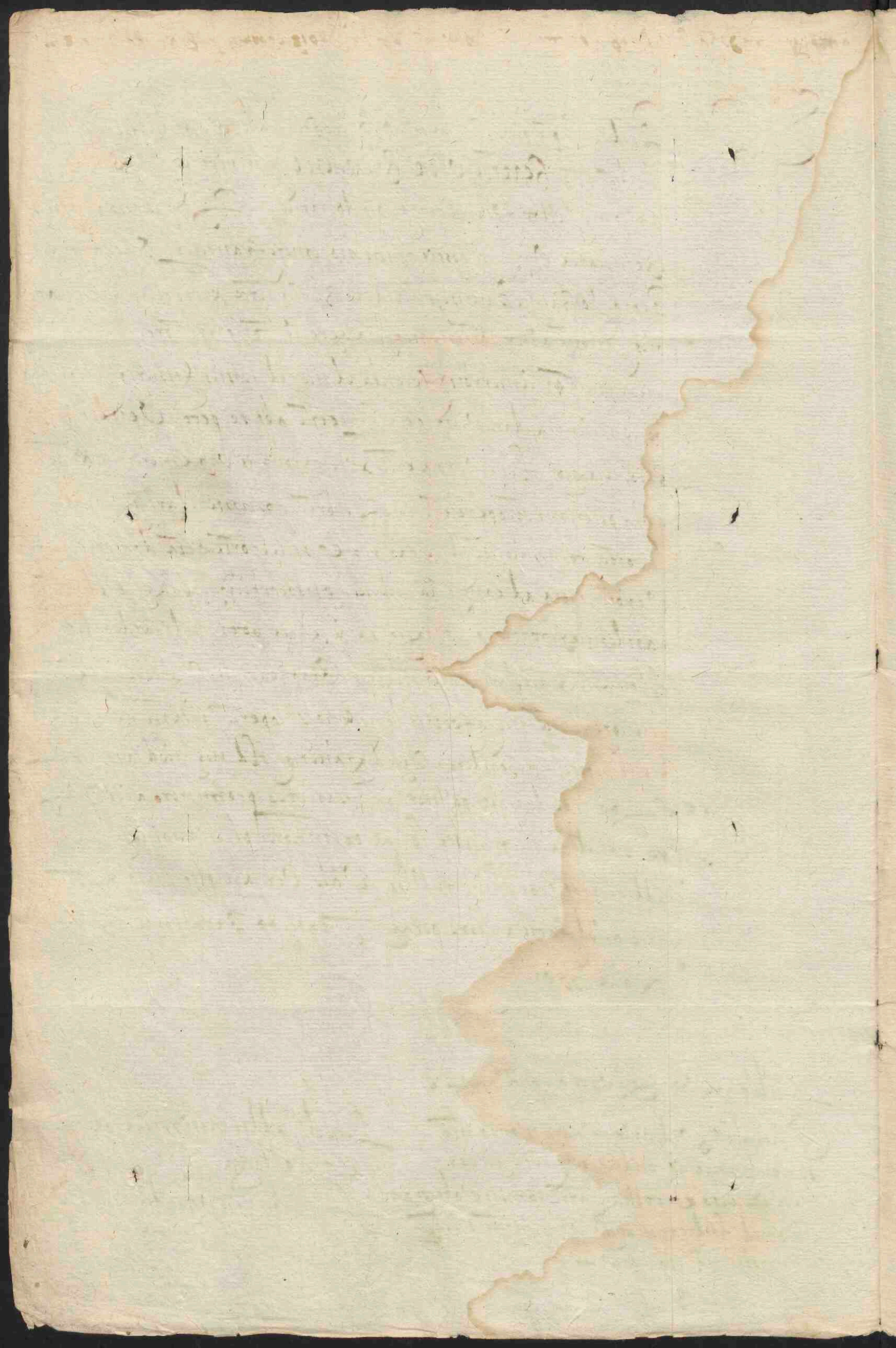
Prodiit in publicum clariss. & Buccheli collega amice libere  
 quida Heatri vna humanie inscriptus in Germania  
 anno mi fallor 73 aut 77 typis donatus. Quis mihi bina  
 exemplaria ut quā possis minimo, emere francosq. Svecano aut  
 Petro Jo Hami Barense, civitatis huius urbe Anopolis, harū latorū  
 his (quorū aliter corūne negotia regens cōvenit precū diuā  
 cūci tūgo amittitabit) ferenda ad me, adversus fūneris fūnitras  
 bene munita, dare velis etiā atq. etiā abs te peto. Venditur,  
 scio, magno. Quis verpa enī xvi carolinis vix emeres tantū  
 quia plurimi suoperē eū mihi libru commendarū, quod  
 locorū committit. An Far sit, e multorū etiā doctissimorū  
 Virorū opera ad eam, quā minū conspicitur, magnitudinē  
 tandem excreverit, magno, sanē, eius potūndi ardeo desiderio  
 Alterū exemplar frater meus Graphæarius Gabellū quē non  
 minore quā me affectis beneficio si operā tūam tanto no,  
 bis tempore suspendere. Quid grāneris. Ad nos quod attinet  
 hoc tibi de nobis polliceri sacrosanctis promittere aīst, Gabellū  
 re te quide amicos nobis longe potentiores plurimos at quē  
 addictiores tibi sine ulla, Vale vir amplissimē  
 me quod facis amare perag. Trarcto Batavorū v. sal.  
 Noie. 1700



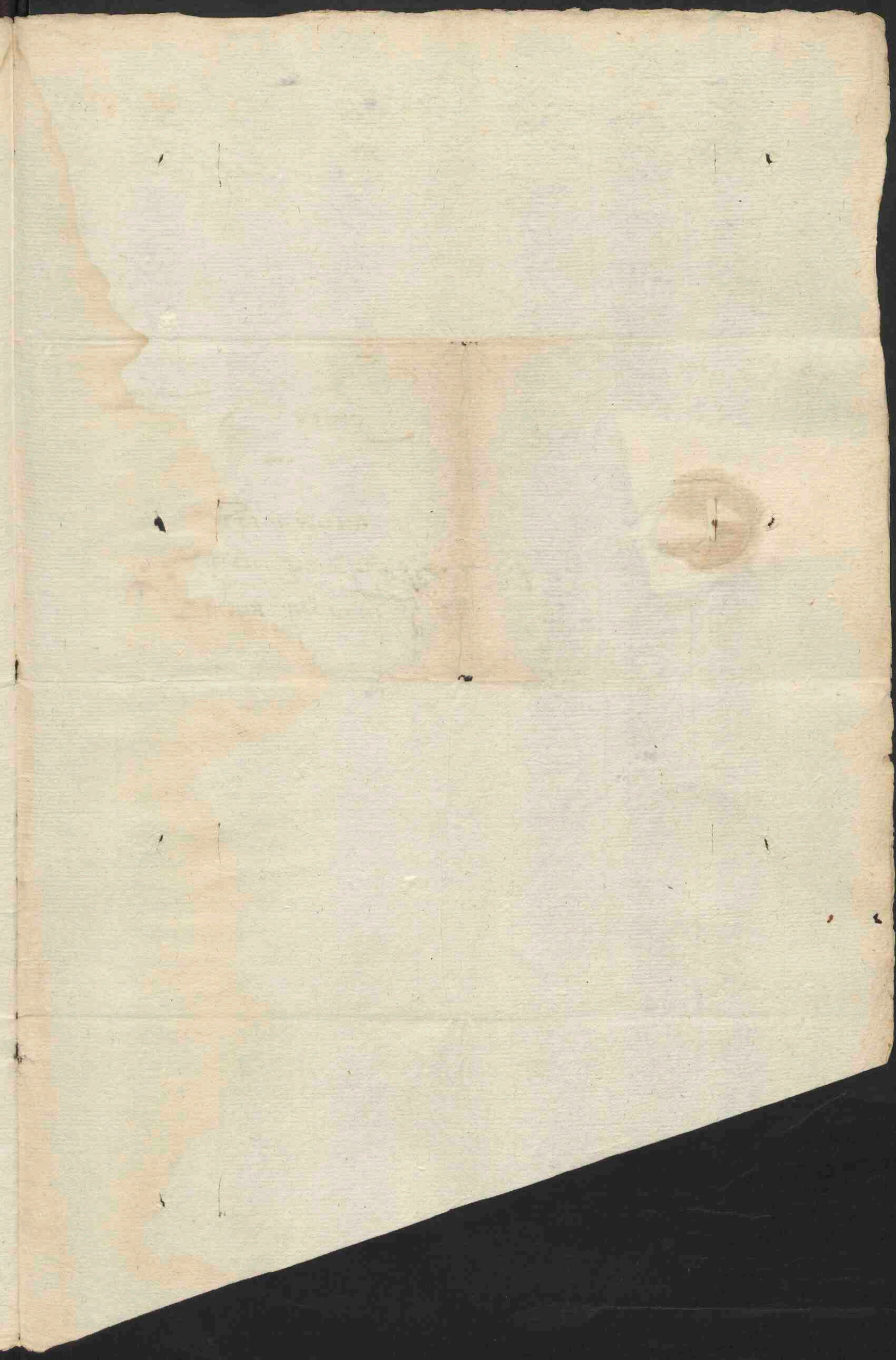
Indolp... ver... or anima...  
 Anopolis... videtur minari teloneo nro  
 se continere ab Andricano... eos  
 vbi... nro nomine obsecro  
 ut apud Andricanos agas ut actione sua  
 Anopolas no transferat

Tua di. addictissimis sermior  
 et collega  
 Lambertus Vanderburgh





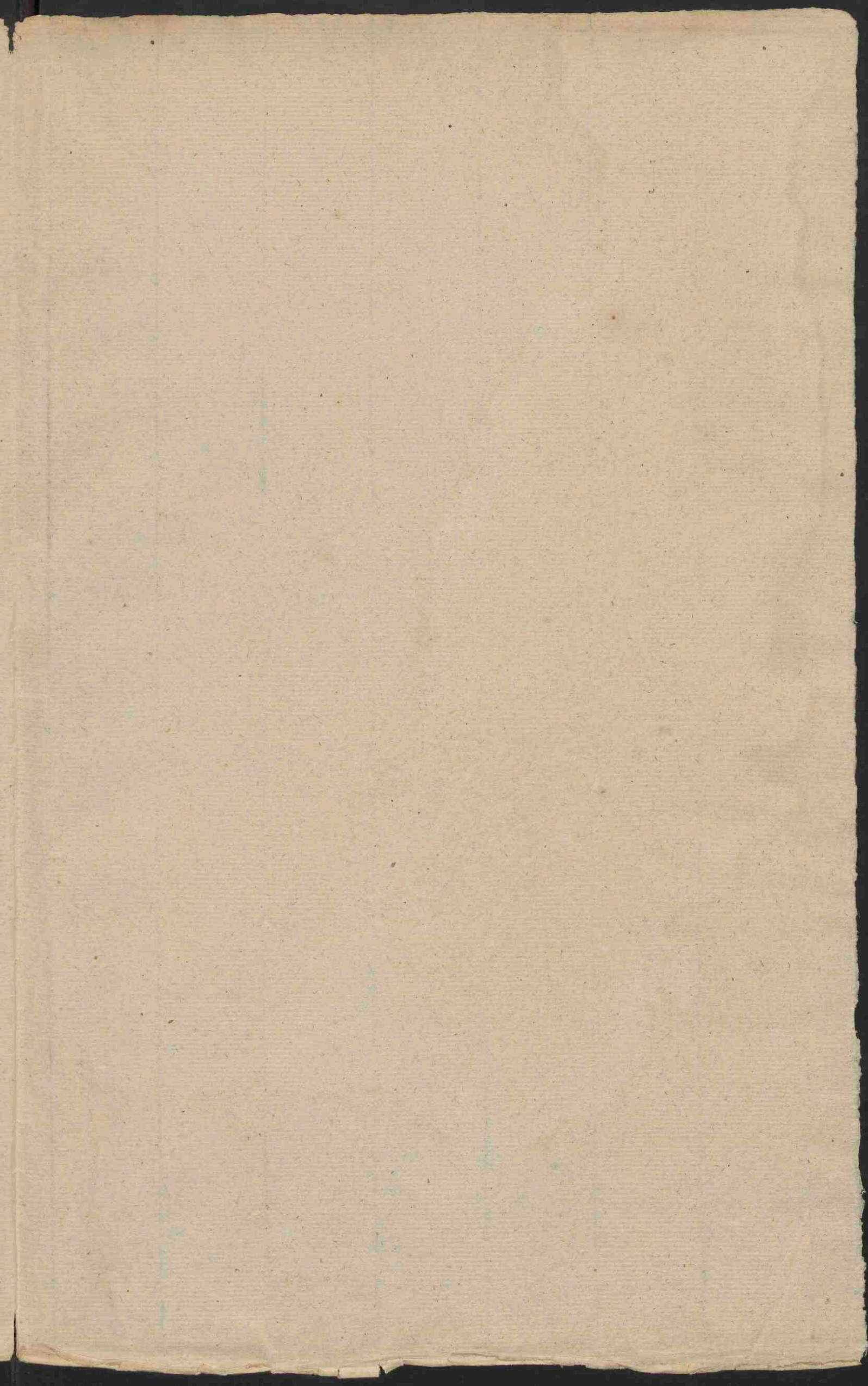




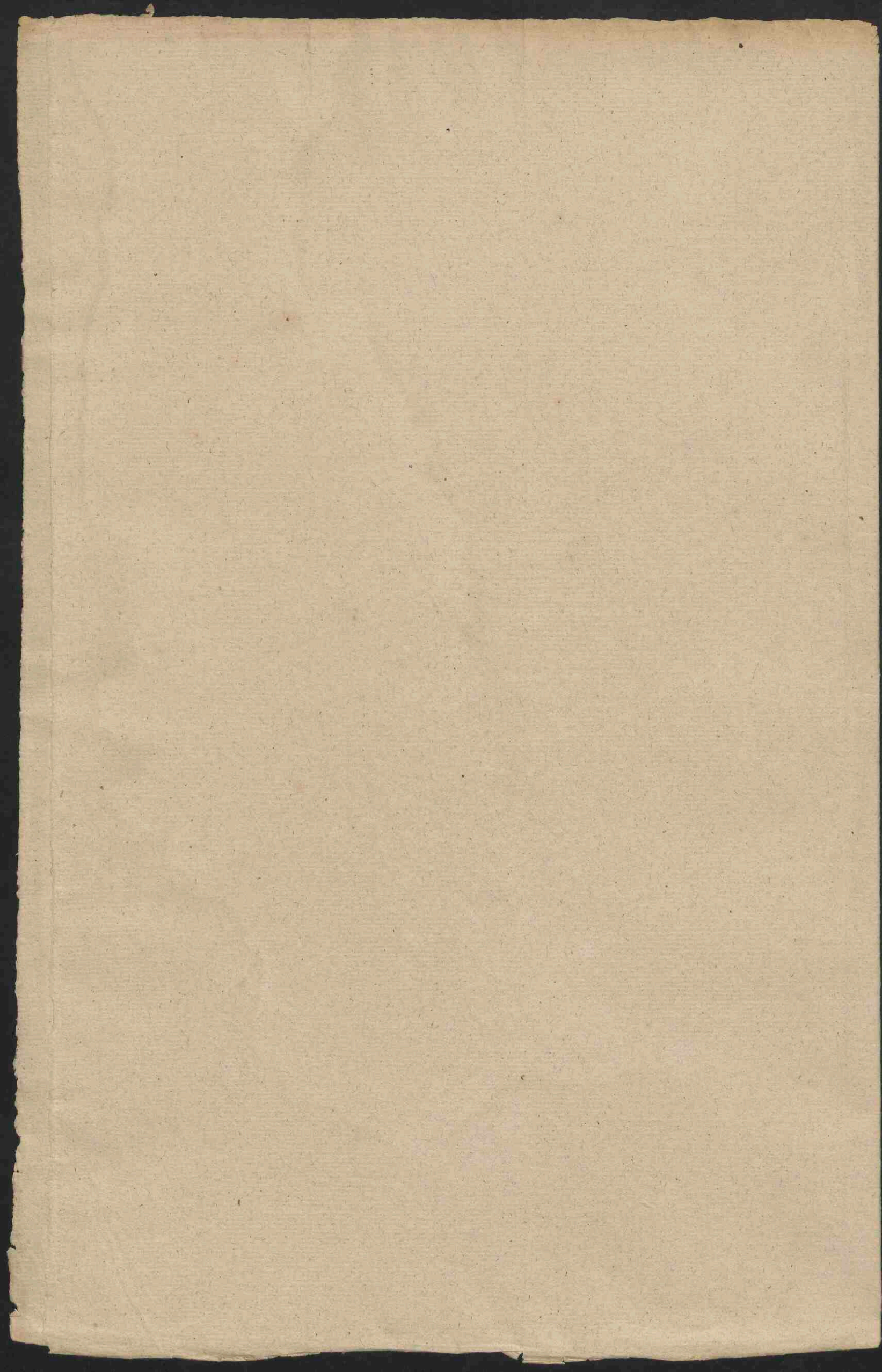














(4)

4 Brief an Adm. v. d. Burch,  
Bathons. Landesgrafs Furtense Billi









S. P.

Dilectum gratia, Has litteras ex tempore et  
 captum scripsi; Atque non est, quod in y -  
 notorum a me oblationem requiras; quoniam  
 mittendum sensum dedit fratri meo theodoro, latore  
 presentium. Et rationem habet cum in vobis  
 in vendam p. curam vestram vendendam, qua  
 D. T. explicabit. Et quoniam mihi sanguinis  
 vinculo coniunctus est, atque alienis omnino ab  
 similibus studiis; peto maiorem in modum,  
 ut illius sensum venditum habeat, quatenus  
 equales et fideles ratio admittit. presentium  
 mihi fuerit, si per subleget venditum meum  
 sibi usum fuisse. Interim vale. Amstelredamum 24 Octobris  
 1591.

Has litteras separatas  
 misit, ut iustitiam  
 fieret ad fundum hunc

D. T. add. l. f.

Simonus Gott 1591















Handwritten text in a cursive script, oriented upside down relative to the stamp. The text is difficult to decipher but appears to contain several lines of a letter or document. The ink is dark brown or black.









Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

Second section of faint, illegible handwriting, appearing as several lines of text.

Third section of faint, illegible handwriting, continuing the text down the page.

Final section of faint, illegible handwriting at the bottom of the page, possibly a signature or conclusion.









*Heinrich Brühl*

*Carlshausen am 20. März 1750*







Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, yellowed paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. The handwriting is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the fading of the ink. There are some large, stylized initials or symbols interspersed throughout the text. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration, particularly along the right edge and in the lower half of the page.



*[Faint, illegible handwriting]*



Zu: A. Hulshof, Deutsche u. Lat.  
Schrift in den Niederl., no. 42



22. Decembris  
Magistro Johanni  
Christophoro  
Magistro Johanni  
Christophoro  
Magistro Johanni  
Christophoro





*[Large decorative flourish]*

consulter ?  
Et puis d'avoir vu de beaucoup d'hommes  
par vos lettres, plaines de démonstrations de bons  
volontés, et me représentez toujours bien glorieux  
de m'y pouvoir contribuer par les occasions qui se  
pourront présenter pour votre service ? D'autant plus  
que je ne sçay d'avoir et mérité de vous le service  
me fait, que la promesse que j'avois faite à feu  
Monsieur Le procureur de bon. Vre justice, et a tout  
les plus d'obayre faire subsister la mémoire de  
combien je luy fais plusieurs fois sçay aux plus ?

Je sçay que les valeurs qui se font de deslurs à Monsieur  
Le procureur seront très belles, par le témoignage qu'il  
donne les plus composés, et s'attribuent par plusieurs  
places de obligations, et s'y attendant la justice, et  
finiray cette de d'ailleurs ?

*[Signature]*  
consulter ?



*[Signature]*  
de Gumbert et tresart.  
de

De luy ce 6. de sept. 1602

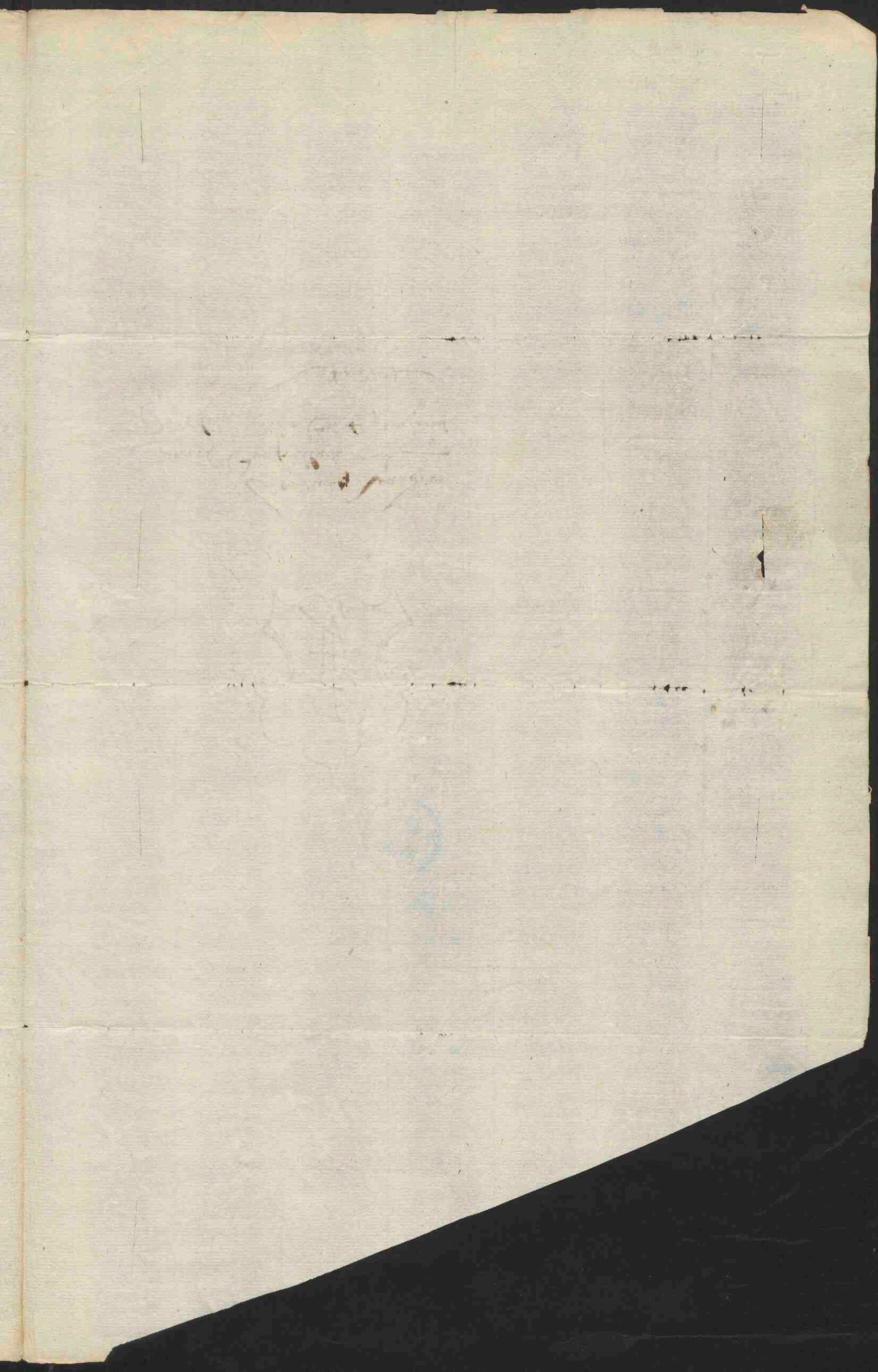
de Belle



*[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*





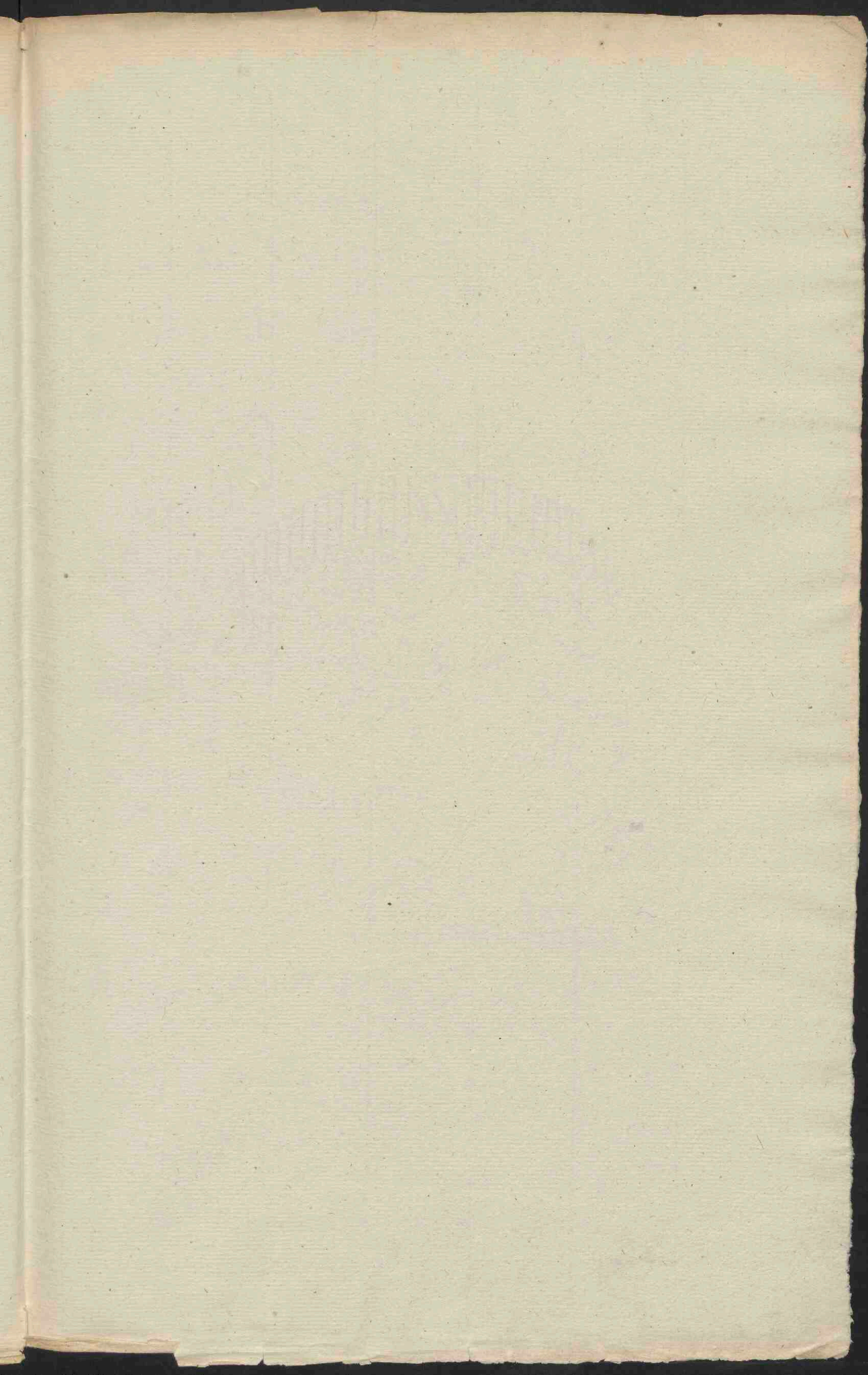




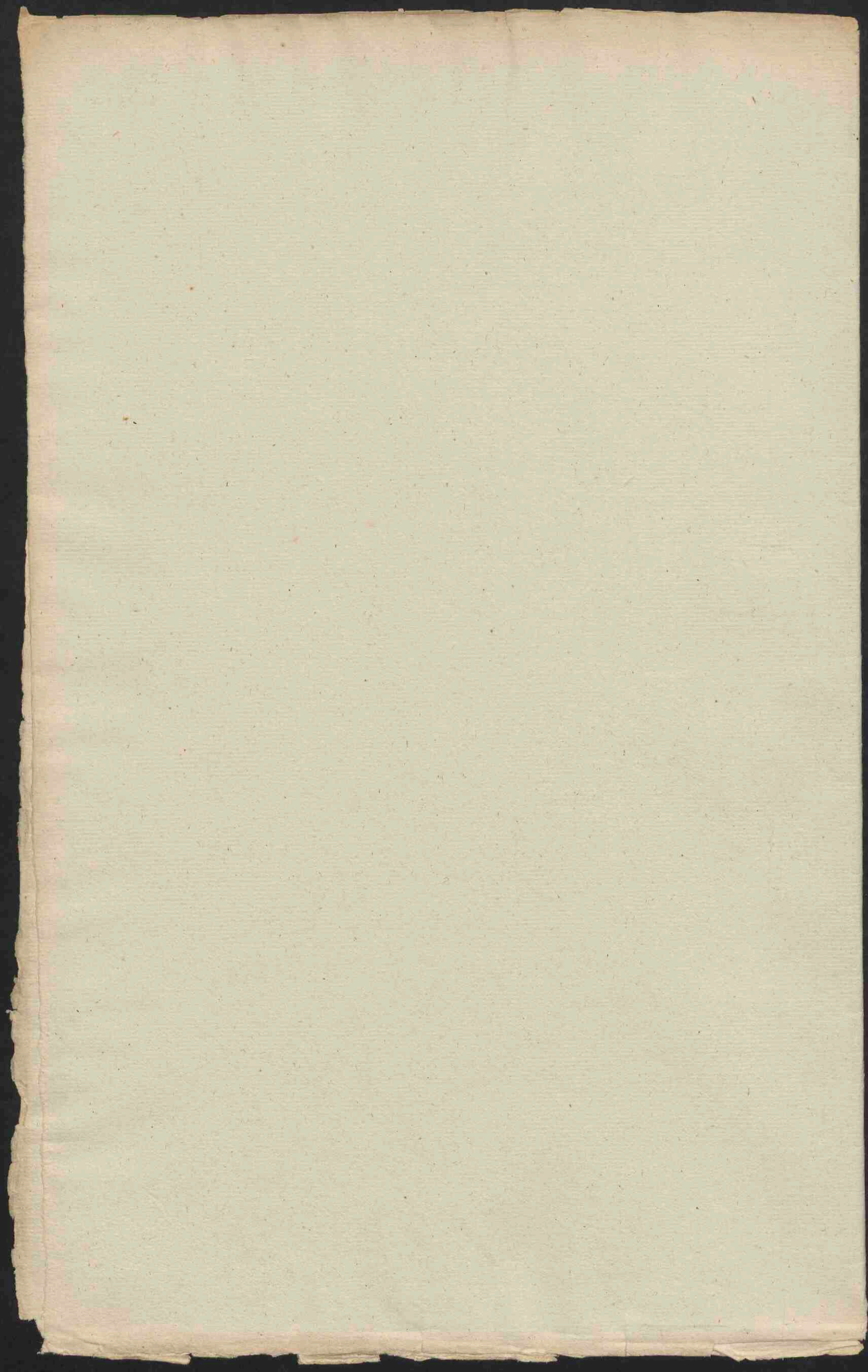
Handwritten text in cursive script, including the name "George" and "George Condit".













1573.

(5)

1573

vier breven van.

H. S. van der Burch aan Lamb. van der Burch.









Observando Dno Patris,

Caro Chri

Decimo octavo Kalendarum Juliarum, Erat Domini<sup>is</sup> Corae  
arari, de quibus quid in negotio Dni de Wilpurg  
Existeret quidam facendum cogitaret, Lubens Intellexi  
quomodo et moderatas, qui ea dia suo responde  
ad Dm Wilpurg perscripturus, inter Domini<sup>is</sup> Corae  
gras meae agit qua potest maximas, cum pro isto  
et officio et consilio, cum pro opera et  
industria, qua raris meae capitulari fa<sup>ci</sup> utitur  
est, et plurimum mihi gratulari debet.

Ad patrem quod attinet, non raro ad pietate  
quomodocumque virtutes et adhortor, utque diligentem  
ac utilem opera maximo labore studio navet  
futuram utilitatis ac honorem gratumque altissime  
rependo; Meo dubitare debet Domini<sup>is</sup> Corae  
Moderatas est pro virili promovenda conabitur ubi  
ad maxima altate pervenerit, et famam suam, statim  
a Lintra in familia sua, <sup>Moderatas</sup> recipiat, repletum suam  
indero, sed suadent potius, (cum parte Domini<sup>is</sup> Corae  
dixero) ut suam propriam ac linguam gallicam addiscat  
causa, utrobique vel alio ablegaret, ut aliqua  
propria scitia, et plena lingua gallica cognitio-  
nem adeptus, tum <sup>deum</sup> moderati rogaribus, ibidem  
urbana civitate ubi cum pseudo, et virili  
gravitate ac prudentia magnam gratiam sepe  
insinuando, scilicet possit ad honorem, plus quam  
vulgare. Alioquin, (credat mihi Do. Corae) adha-  
rabit sine arena, sine fundamento et ibi erit  
et causa minima ac perditionis, ut sperare  
principium exaltationis, quod qua <sup>se</sup> <sup>avo.</sup> ~~est~~ dicam









*[Faint, illegible handwritten text]*



Colna de Amos Jim

Wolke, (Kantons) die an die  
Banken Bank, Bank  
re Anstalten  
Kantons de Bank





V  
+  
Reuerende D. Patre.

Postremis meis ad R. V. Lris supplicabam, nihil  
amplius pecuniarum isthinc ad me mitti, quamodum  
R. V. maneo debitor, atq; ita fieri postulat  
aegritas. Verum nihilominus R. V. praeter  
omne votum ac spem meam, sui oblita,  
sua negligens, oberiori me pietatis obere  
lactare non desinit; quingenta enim  
florenos per patruelem rursus accepi.  
Quid dicam? quam me decere iudicabam  
iustitiam, abundantiori benignitate a R. V.  
vinci gaudeo; et quantas possum habeo gratias,  
cum prece tamen, ut R. V. suo in me  
amori ponens modum, maiori beneficiorum  
mole, me totum sibi iam pridem obligatissimum  
obruere desinat, quodq; sibi a me debetur  
sensim longaq; manu, per frustra dissolui  
patrativ; nam et hoc ipsum per amplum  
beneficium, quo uno abunde deinceps  
Patruelis ad nos reditus longe mihi gratissimus,  
et ubicunq; vel conditio, vel opera, vel  
comendatione mea ipsi prodesse potero, nihil  
fecero lubentius. Mater plena doloribus,  
plena patientia, plena sanctae spei, salutari  
instructa viatico, ad iter uniuersae carnis  
paulatim se accingit; quaginta et menses  
aliquot in istis languoribus superasse post;  
quod ei salutare, hoc vni opto, eamq; R. V.  
precibus supplex comendo.





Pater podagra laborat, non sine aceri dolore,  
R<sup>am</sup> V. plurimum salutem.

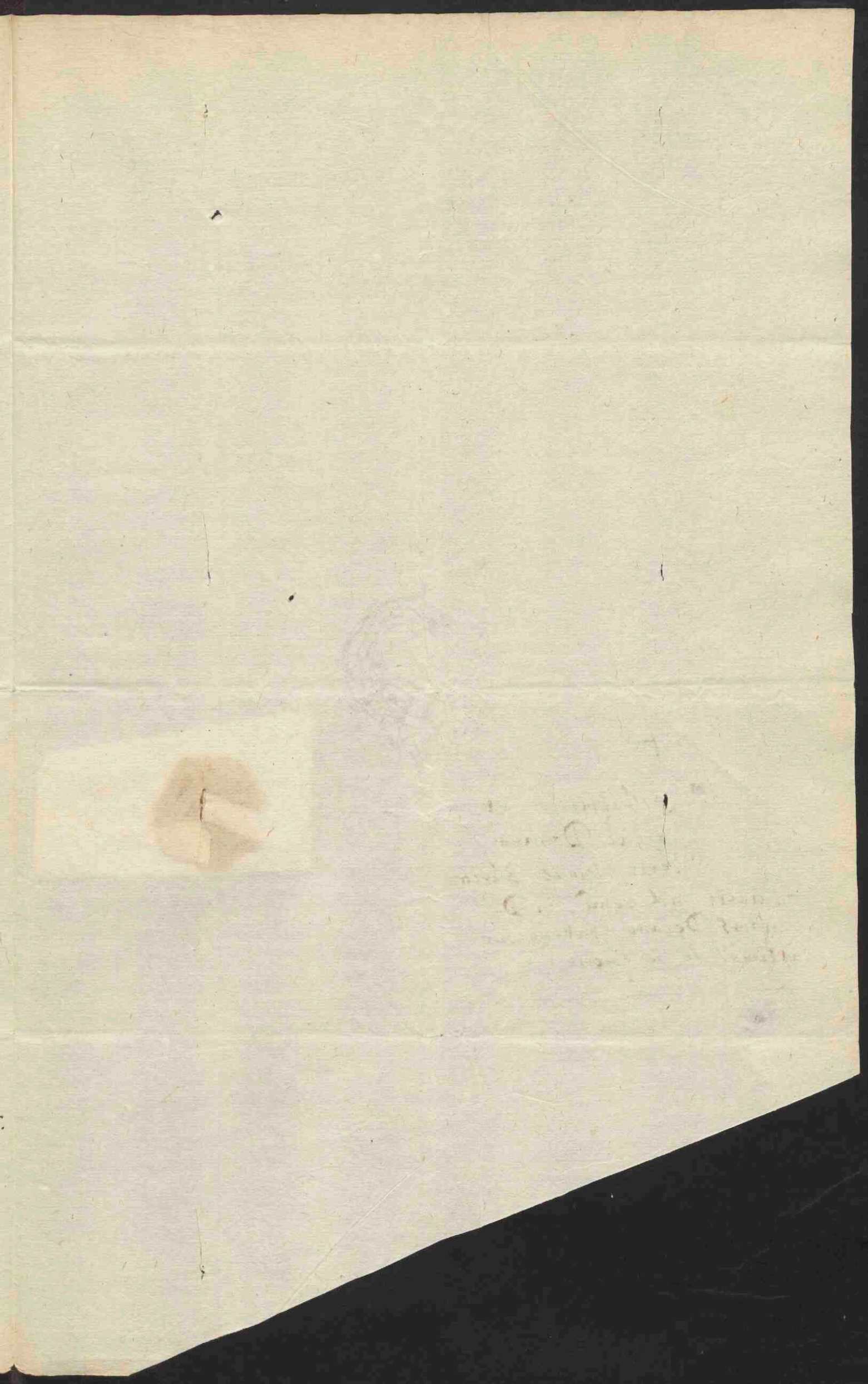
Soror uterū fert, et animatus in foetus;  
Non rescribit R. V. tim ne manibus ut ait  
Lris offendat, tim quod nunc hinc nunc  
alteri parenti continuo adesse cogatur.

Guilhelma si placeat, ex me saluetur,  
Et R. V. me humillime comendans  
opto eidem ex voto omnia. Bruxelles  
15. Ibris 94.

R. V

obedientissimus servus et nepos.  
H. S. Vander Birch







+

Magnifico, et  
p. ac Domino,  
Gerardo Vander Burch,  
Traiecti ad remm in D.  
Virginis Decano patrio suo  
optimè de se merito &





V

+

Honorandis Dno Patri.

Legit Dno dco postidie Kal. <sup>Das</sup> .9. bris.  
 ny celebrari commemoratione fidelium animarum,  
 sub hora 2<sup>da</sup> noctis piam matrem  
 unam de hoc saeculo nequa ducere  
 Golemit quidam oco vehementer, sed nostras  
 ipsorum qui relinquimus, vices: nam ipsi  
 magis gratulamur suam fidelitatem,  
 qua fallacis et ipsi praesertim molis  
 mundi absoluta vinculis, solidae ac diuturnae  
 pietatis suae iam propterea fructu laetantur.  
 Neque utinam mihi liceat esse tam beato.  
 Munitis ante dubio quam moritur, cum  
 ipse deus propterea optavit. Omnibus Christi  
 operibus munita et saepe quidam salutaris  
 usque viatoribus, insubilis integris sancta  
 rursus amplexa et deo. desolata, rursus  
 benedictum, quibus vultu a me petierat,  
 una fide gestans, inter orationem suavitissime  
 exprobat

Pakinlio melioriae et apud aduersariu horum  
 vni admodum proba. Ceteri et quinquaginta  
 floribus tantis expensas sunt

Pater fr. et soror V. an vram humiliter  
 unam salutem. Hapting .9. bris 99.

R-V



propria obligat. Deutschmann.  
 H. F. V. Birch



*[Faint, mirrored handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and bleed-through.]*



obscure handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

faint handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.



Dandor Brief  
March 20 1844  
Virginia  
opposite of the creek.

Respectfully,  
Magnifico, & Co.  
Comino

+





Adde  
 Eorumque patris. Scimus et plurimum scire  
 debere et ab ea non mediocriter amari. Ideo  
 merito faciendum mihi esset atque etiam ex animo  
 facere id quod ipsa postremis suis literis a me  
 petiit, si quoquo modo facere possim. Immo licet  
 si a te ne id quidem se petere aut desiderare  
 indicaret, facerem tamen pro meo in patris  
 amore, si per facultates liceret. Quomodo  
 autem per facultates id mihi non liceret, proba-  
 terum me scire et non dubito. Imprimis pre-  
 ter praebendam et decanatum in episcopatu, et  
 quibus 600. fl. annuatim ut recipio, nihil  
 aliud beneficium possideo. Ex pensione  
 qua habeo vincta, nihil omnino, ut scire  
 solet, recipi. Patrimonium mihi a partibus  
 relictum exiguum est, et ad centum fl. <sup>annuorum</sup> <sub>annuorum</sub>  
 ascendit. Praedum a patre magno mihi legato  
 60. vult ad summum, 70. fl. annuatim  
 annuatim pendit. Parata pecunia  
 qua ex divisione hereditatis paternae ad me  
 venit, sumptioni suppellectilibus et vinctis  
 vitalibus centum florenorum impendit. Postea et  
 eo, quod spatium aliquot annorum, quibus apud  
 archiepiscopum expensas sumi, parsimonia corra-  
 dere potui, duos mihi reddidit, sumi, vincti 75.  
 fl. annuatim copulata pensione, qua ex solet  
 mihi fuit impletis, ad 1100. florenos non  
 esse inde domum educere inde suppellectilibus  
 inter hunc, inde annuatim et famulibus hono-  
 raria vel stipendia solvere, inde familiam.





alios, consanguineos et amicos non raro de  
partibus et alia plura onera ferre debet. Tunc  
inducit etiam et aliquid nisi superesse possit  
pauca nisi admodum solite temperanter ac  
frugaliter omnia instituerit, multa nisi desint.  
Pecunia abest, ut videtur etiam videtur conquirendam  
qui in providentia et benedictione dei se deum  
constituit, pro pane tantum quotidiano  
orare dicit. Ad pecuniam quod attinet,  
quod canonice bandis hinc inde videtur, ne  
quidem denarium inde expecto, sed etiam dicit  
tantum 500. fl. et aut emere. Inde etiam  
Arnoldo Beyer et Henrico Tack respectu  
consulii et scabini Vitalium numeravit  
summa 125. daleris, et hoc 70. fl. et ut  
ipse ultimis scribit ad me scribit significavit  
et in his eundem fore Bares solidos a nobis  
supra aut 300. fl. et scio ita esse, et  
ita etiam et mixturam, causas omnium exponit  
Dom. La. Adilia Bay Curson cognata matris  
meae per me legavit ipsi redditum annuum 70  
florum, sed sub diversis conditionibus et  
omnibus. 1. ut maritus qui vocabatur Brecht  
et erat hinc consul Vitalium haberet usum  
fructuum suorum redditus. 2. ut post mortem  
ipsius Brecht eundem hostium redderet pensio  
viginti anni de eodem redditu. 3. ut fore Bares  
a matre mea darentur 300. fl. 4. ut  
ad solvendum debitum quia ipsa hinc  
ipso mense marito straxerat, mater mea  
pro rata sui legati cum alio legatarum  
contribuerat. Hoc praesuppositis sciendum est  
quod tenent testamenti dictae Dom. La. de  
Curson voluisse nobis tradere etiam consili-  
tiones dicti redditus 70. fl. omnium  
redditis, non solum 125. daleris, quod



ad solutionem debitorum a dicta testatrice in se  
marito contractum pro nostra quota exigebant  
verum etiam sic 70 fl. quos partim sac-  
redibus Brevestri, partim sacredibus solent debent  
afferebant ratione dicitur amorem pensionis de  
dicto redditu, scilicet 96 et 97, quod ad illud  
vobis fuit Brevestri superius, et quod sic  
sacredibus solent secundum voluntatem testat-  
ricis ut praemissum est, reddere debuerit. Haec  
quod vos habetis praedictos 125. Dalderos et  
sic 70 fl. ob ante 3. vel 4. septimanas  
procedit, nec aliter dictas duas restitu-  
tionis extorquere poterit, quia si ipse istud  
miserit, supplico Vobis et ut eandem  
Christina ad me mittere, et quia ego ad  
ipsum meum serbo prima opportunitate diffi-  
cillitas curare dignetur. Est iste redditus 70.  
fl. <sup>ordinis</sup> nisi cum fuit eorum et 300. fl. <sup>ni</sup>  
quos vos habetis reliquos habet, 700. Barsh  
et praedicta causa numerandi sunt. Hanc die  
ipse verissima ipse vos habetis Vobis et testa-  
trix Ricard serunt, non videtur ipse meo nomine  
mittitur ab ea petere, etiam si summo modo indignum  
quod sciam ipsam ratione etiam quia habet contra  
statu Samoniac, qui ab ea videtur fuisse ultra centum  
millia fl. <sup>ordinis</sup> exigunt, parum admodum receperit,  
adeo ut fuit ipse vestibus et catenis auriis  
quas etiam ante matrimonium habuit, Libere ut  
sicut possit saltim administratione bonorum  
tam mobilium quam immobilium consilio iurisprudentis  
non quidem abstinere, quoad usque praedicta lib-  
terminata fuerit, cuius <sup>etiam</sup> ~~ipse~~ <sup>etiam</sup> duo, tribus iam  
mensibus mihi adfuit, et pluribus verosimiliter  
adfuit perita quidem, et non sine onere. Quare  
Vobis etiam atque etiam rogo, ut non modo



speculatio me habet ad id quod a me petitis  
vobis ita ut a Gualtero patris aliquam  
pensionem et si qua a parentibus defuncti caris  
meis humiliter vel alio forte mihi debeantur  
eorum solutionem mihi procurare dignetur. De  
caetero ad J. patris gratiam scribo. Sorori  
D. G. et T. miseranda mentionem quidem feci sed  
hortari vel rogare id ea nolui vehementer  
tam me putavit non satis sed mihi esse gratam  
tam quod ante discussio dictae litterae tam  
non libenter sine discussione sat sciam  
Mortis fidei (cum aia p[er]tinet sit d[omi]n[us])  
et aro docto. Si statuta seminum arripulis  
patentibus ut qui infra id in aratro annu sit  
in illud interpretatur cum dare opera ut  
fidei defuncti natu maximo loco in se esse  
possit. At mihi frustra ad id laborare  
mittit non ita p[ro]de ob defectu vniq[ue] vel  
alteriq[ue] tantu anno respicitur passio. Si G. et  
consulta indicaverit ut in dia parte p[ro]de  
in Alidige quam pro sua liberalitate patri  
et Adriano donatione propter nuptias dedit  
ad res debita p[ro]soluenda dividatur. Ego  
et fr[ater] ad patris gratificandis, ut scilicet  
facere et plura ea vendere possit, parat  
suis nostram portionem simul vendere.  
Et ego me G. et T. humillime commendant  
Ego supplico ut dante d[omi]n[us] nobis  
sunt incolunt. Indefinita. 19. May. 1600

R. T.



obedientiss. nepos et serigin D.  
J. J. Vander Burch



+

L. de domine patris. Placuit sua coll. in  
 fratrem meum consule Brigis: Ea causa est  
 in hoc anno et fortasse etiam anno sequenti  
 illic residere debet; credo id si nos fore  
 ingratus, nec inutile, et parte tandem sint  
 molestus; Versor etiam patrii Cipro  
 id fore periculosum, dum solus apud fratrem  
 Montibus agens, neminem habet qui resistat  
 vel a quo dirigatur, sed sui ipsius moderator  
 Libertate sua uti et abuti potest, prout  
 vult: Utit id est, exstat sans frater meus  
 ab eo Librari, quod absque cura suis gerere  
 nequeat, et sumptus alios facere cogatur,  
 cui alioquin parceret, fratris mea, et cui  
 modo Montibus propter patrii mandatum est  
 Brigas, vel ad me fortasse alioquin itura.  
 Ego hoc fratris mei desiderium vel  
 potius, quia d. patrio archiepiscopo indicandum  
 est, dixi, dedit V. et T. supplicans hoc  
 agere dignetur, ut patrii vel domini  
 resistat, vel alibi collocetur. Et magis  
 id rogo, quod frater in gratia mei sum  
 respicit, nulla etiam de pretio comitatus  
 comitatus facta, nisi si quid prater specta-  
 tione accidit, vobis similiter impetatur.  
 Hecopi Brigis ab amica Catharina Sagin-  
 ta florentis pro Ha et T. et pradio de  
 Alidigis ratione annorum 1600. et 1601.





placere ut t. mihi significare, quid de re  
actum, de sui illorum amundran dicit.

112. Jura Cora quae etiam mihi ad. ut ay r.  
plurimum dicitur, ego etiam me ad hunc  
nullius dicitur, et ego de voto  
dia. Vaply 3. de mibus 1602.

ut t.

obediunt. Juro. et Prig

J. J. Vander Burch



*[Faint, illegible handwritten text in red ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]*

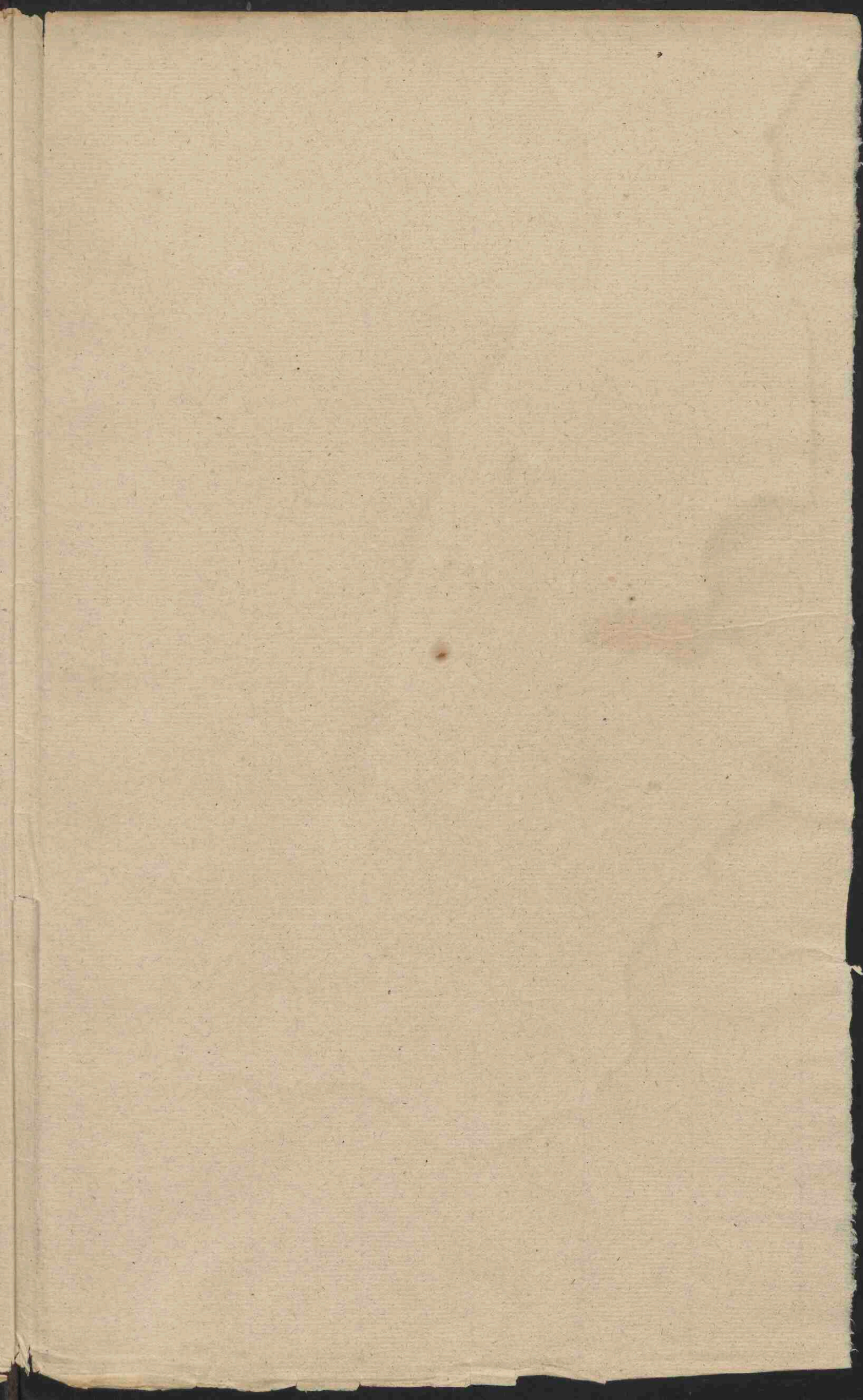




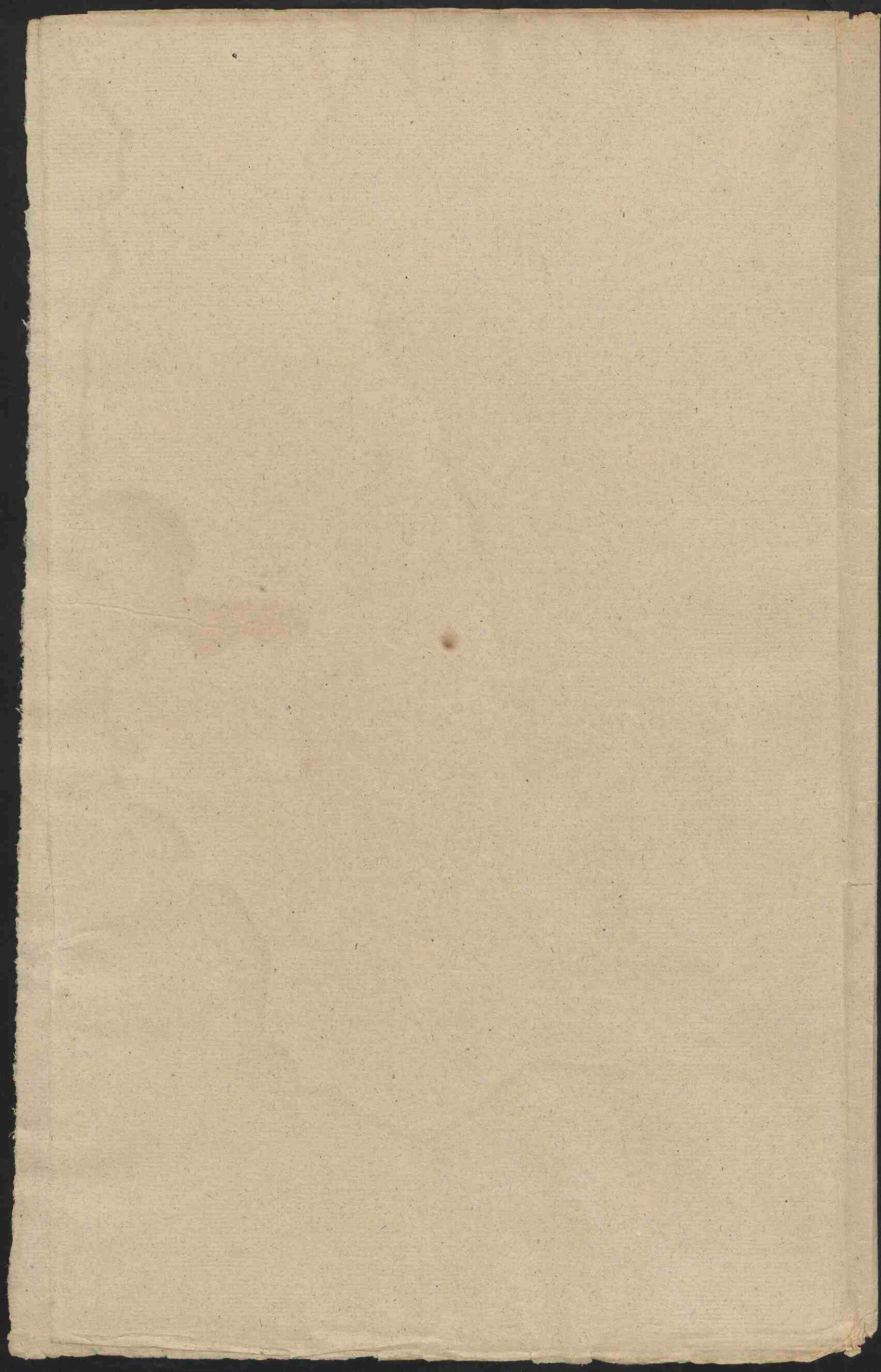
2  
of Great Virginia House  
Lynch, Crasch, & Co.  
White House  
at London  
J. B. M. Agnifera & Co. L.  
+













1594.

Drie brieven van

J. Wintershoven aan Lamb. v. der Burck.

(6)













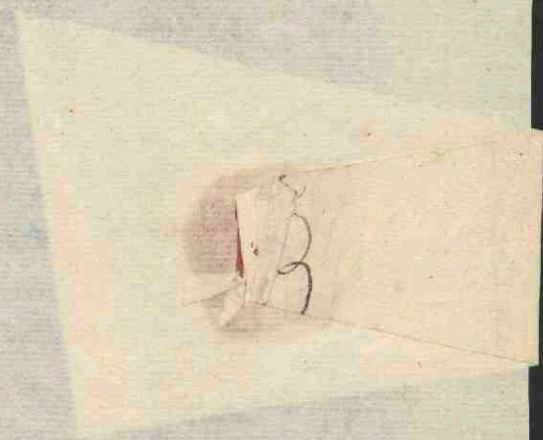
Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.



Faint, illegible markings or bleed-through from the reverse side of the paper, possibly including the words "MAY 18 1864".





Wien

Honorablem admodum Nobiliss  
Viro ac Domino, D. Lamberto  
der Durchl. ad Dura Principis  
Carolo Josepho dignissimo etc.

+





V

+

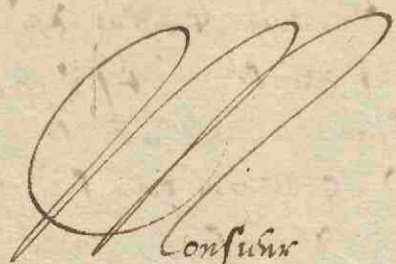
P

Confiseur  
 L'effort de via prest pour bon  
 aller venir, et auoir conduit vers plusieurs a malades, et de  
 les lettres cy jointes pour les bons delivres, quand le boy d'ici  
 a voulu visiter, est le plus de triste maison, parquoy et tant  
 d'incertitudes et de douleurs, Il m'a semblé participer a moy  
 de vous aduertir, des plus amplexes nouvelles qui pourray  
 entendre / Il y a pour vous causes de regret qu'ily portez  
 mais affez qui par moy de vos bonnes prières soit recommandée  
 l'ame de Madame hie de la Roche, qu'elle a rendu a son createur  
 la nuit entre le jour de Soub les Dames et celui de Soub sur les  
 deux jours / Dont vous sçavez Monsieur et sçavez en France, et  
 les deux figures mais les estrangiers mesmes sont fait une  
 douleur extrême, pour la perte de celle qui pour ses vertus et  
 louables qualités se faisoit aymer de tous; Mais quoy? nous  
 ne pouuons ny commander aux destins fatals ny nous faire  
 retarder la mouche plane du ciel, doncques les larmes sont  
 perdus sur chose non recouuable et le tourment d'icy et de là qui  
 est sans remède, Il se faut parer de l'escu de patience, contre  
 ce grand coup de fortune, peu mesmes que les larmes regerent  
 et autres apparences de tristesse sont pour celle qui n'ont  
 esperance de la seconde vie, Il se faut reconforter de nos  
 deignans, considérant que nous sommes tout nez pour mourir, et  
 qu'auens redit la vie de ce monde a condition de la rendre, quand  
 se plura a Dieu, Imo moritur dum viuimus & tunc tantum  
 desinimus mori cum desinimus viuere, ce qui esperons estre aduertis  
 a ceste bonne Dame, croyans fermement quod mors fuerit ipsi solui  
 transitus ad aeternam vitam et qu'elle est de la vie immortelle  
 plus sçavoir que la vie // Je ne m'arresteray a vous  
 estuyer les particularitez et circonstances de son deces, mais  
 luy rescrieray a ma venue, et vous diray seulement qu'elle est  
 trespassée, au mesme temps qu'elle a tousiours desiné, ayant  
 souffert de sa maladie pour Dieu de grande affectioy qu'elle pou-  
 uoit pas se auer ce grand consoy, entendant les bonnes et générales prières  
 qui se font le jour de Soub pour les trespassés /





Nous entendez Monsieur des Lues de vive voix le Luch' ou' il  
 demeure, qui (a moy aduis) est tel q' soy le pourroit souffrir  
 et tant soy soy le vng des premiers advocats si conseil, et  
 P'homme de bien, outre ce que par le fait p'chi pour sa table  
 au regard de ce qui se paye de autres maisons, dont est un  
 est ch'ev'able, et nous craignons q' de bien il me dem'ndre  
 ougn'ntative, Nous verrons ce q' s' ad'cedra, cependant fe  
 dem'nd'ray toujours celui qui desine grandement vous complaire  
 et faire S'emble service, Et p'ndray le creancier qui vous donne  
 (quant et nous) la vertu de la p'ch'ice et telle qu'elle vous est  
 m'ce et saine, pour la gloire de soy saint vouloir, et tant



Monsieur Je me recomande S'emble et de vive voix  
 et celle de Monsieur de Juré et de sa compagnie, qui s'eat  
 adu'ce par soy filz des nommés G' de Luch'. De Bruxelles ce 8.  
 de Novembre 1594

Vostre S'emble et a jamais  
 ob'is tant serviteur

G' Wintershouer





1862  
No. 1000





Pater Joannes Hinrichsonius  
obit anno 1625. mense octobri  
Dysentria Corruptus.



Joannes Hinrichsonius  
obit anno 1625. mense octobri  
Dysentria Corruptus.

Joannes Hinrichsonius  
obit anno 1625. mense octobri  
Dysentria Corruptus.



V

*[Large decorative flourish]*

+

Monsieur le Roy, par ce que vous escript  
 nous. Le Royes de Castille, sa resolution touchant la procur  
 ou resignatur de scantz, laquelle se m'a fait entendre es beuz  
 termes, qui par propos se me luy es parlez d'auant auquel,  
 de pouoir obtenir les fonctions requises n'y ait apparence  
 tant pour l'absence de comte de fuenles Comendador general,  
 que pour l'impediment qu'y vient donner par son, pour le  
 mandement de l'archiduc de ses fils, et les formalitez ordinaires  
 que l'on fait de luy et de son predecesseur, comme se m'a fait  
 vous escriptura d'auant.

Les despens de l'instance que la despense de la legitimacion pour dam.  
 de montroit a 24. florins, et la femme dont se fit mention  
 d'auant a 20. ou 25. florins, ce qui est resté a plus pres de  
 celle de la femme des comptes de l'instance, ou les beuz  
 de l'instance et son interdict. Et tout ce qui se fait de  
 faire despense de la legitimacion et faire les despens de 24.  
 florins, et ce qui est l'interdict mesmes en cas de mort de  
 ce qui ont fait quelques instances et fins p'dela, qui ont obtenu  
 semblables beuz.



Monsieur de nos seign. et nous s'est resolu de faire par les  
 me l'instance pour me retirer a malin, pour les raisons que  
 se vous luy communiquez de bouge, se fait et fait de par la demain  
 qui est cause que la partie sera plus briefue que de l'instance, scilicet  
 vous suppliey humblement que vous plaise tenir la bonne main  
 au luy que la resignatur de nos benefices, que nous perdrions par  
 l'instance mesmes d'auant se faire, soit simple et pure, sans  
 aucune reserve, au luy que luy ny moy ny ayons charge de confier  
 se le vous recommande auant que il n'est possible, et ce qui est  
 vous feray humblement et ce qui sera de nos moyens, et sur  
 se faire d'auant vous m'excuser.

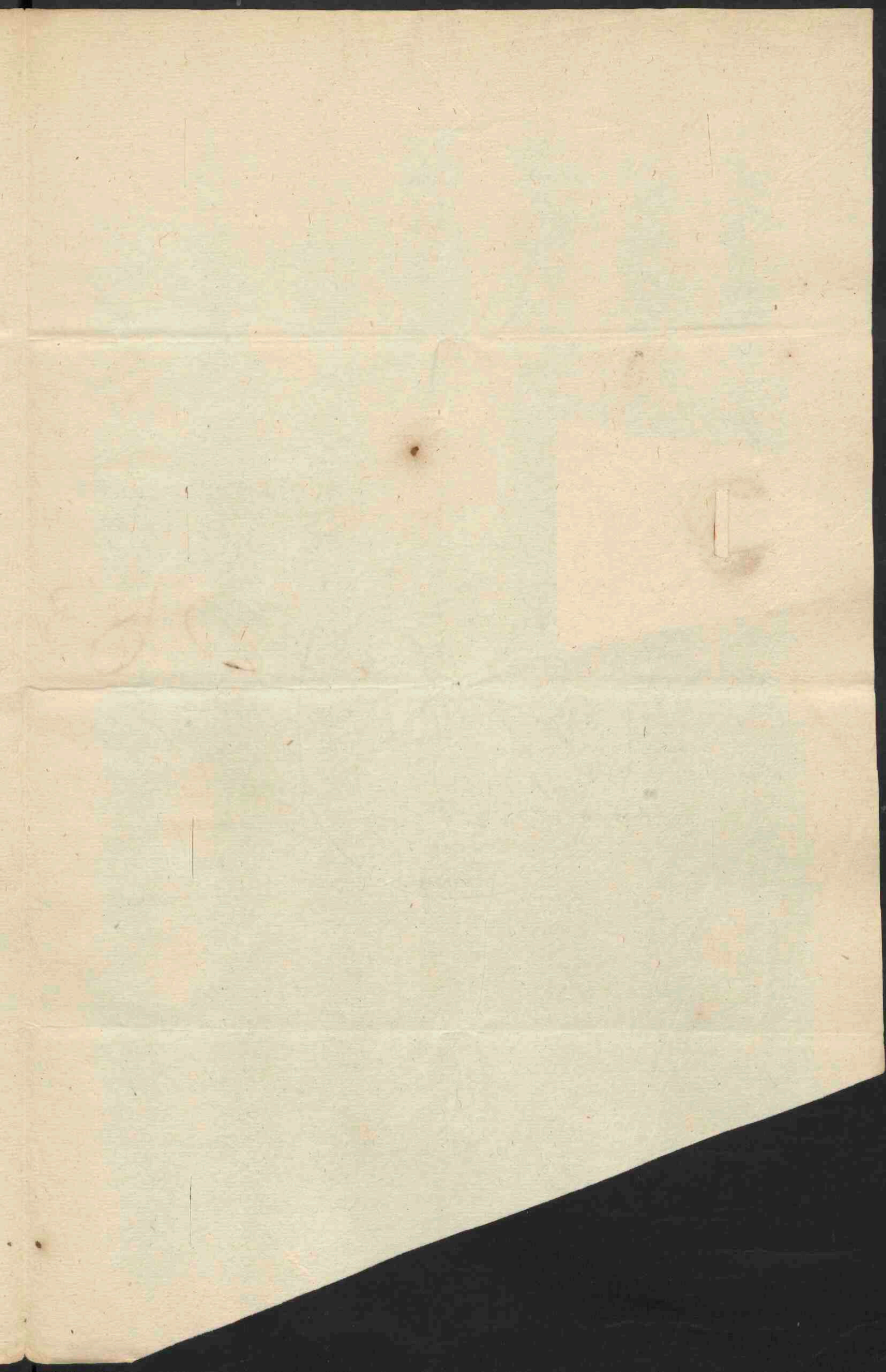
Monsieur le Roy, par ce que vous escript  
 nous. Le Royes de Castille, sa resolution touchant la procur  
 ou resignatur de scantz, laquelle se m'a fait entendre es beuz  
 termes, qui par propos se me luy es parlez d'auant auquel,  
 de pouoir obtenir les fonctions requises n'y ait apparence  
 tant pour l'absence de comte de fuenles Comendador general,  
 que pour l'impediment qu'y vient donner par son, pour le  
 mandement de l'archiduc de ses fils, et les formalitez ordinaires  
 que l'on fait de luy et de son predecesseur, comme se m'a fait  
 vous escriptura d'auant.

Monsieur de nos seign. et nous s'est resolu de faire par les  
 me l'instance pour me retirer a malin, pour les raisons que  
 se vous luy communiquez de bouge, se fait et fait de par la demain  
 qui est cause que la partie sera plus briefue que de l'instance, scilicet  
 vous suppliey humblement que vous plaise tenir la bonne main  
 au luy que la resignatur de nos benefices, que nous perdrions par  
 l'instance mesmes d'auant se faire, soit simple et pure, sans  
 aucune reserve, au luy que luy ny moy ny ayons charge de confier  
 se le vous recommande auant que il n'est possible, et ce qui est  
 vous feray humblement et ce qui sera de nos moyens, et sur  
 se faire d'auant vous m'excuser.









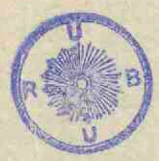


1820

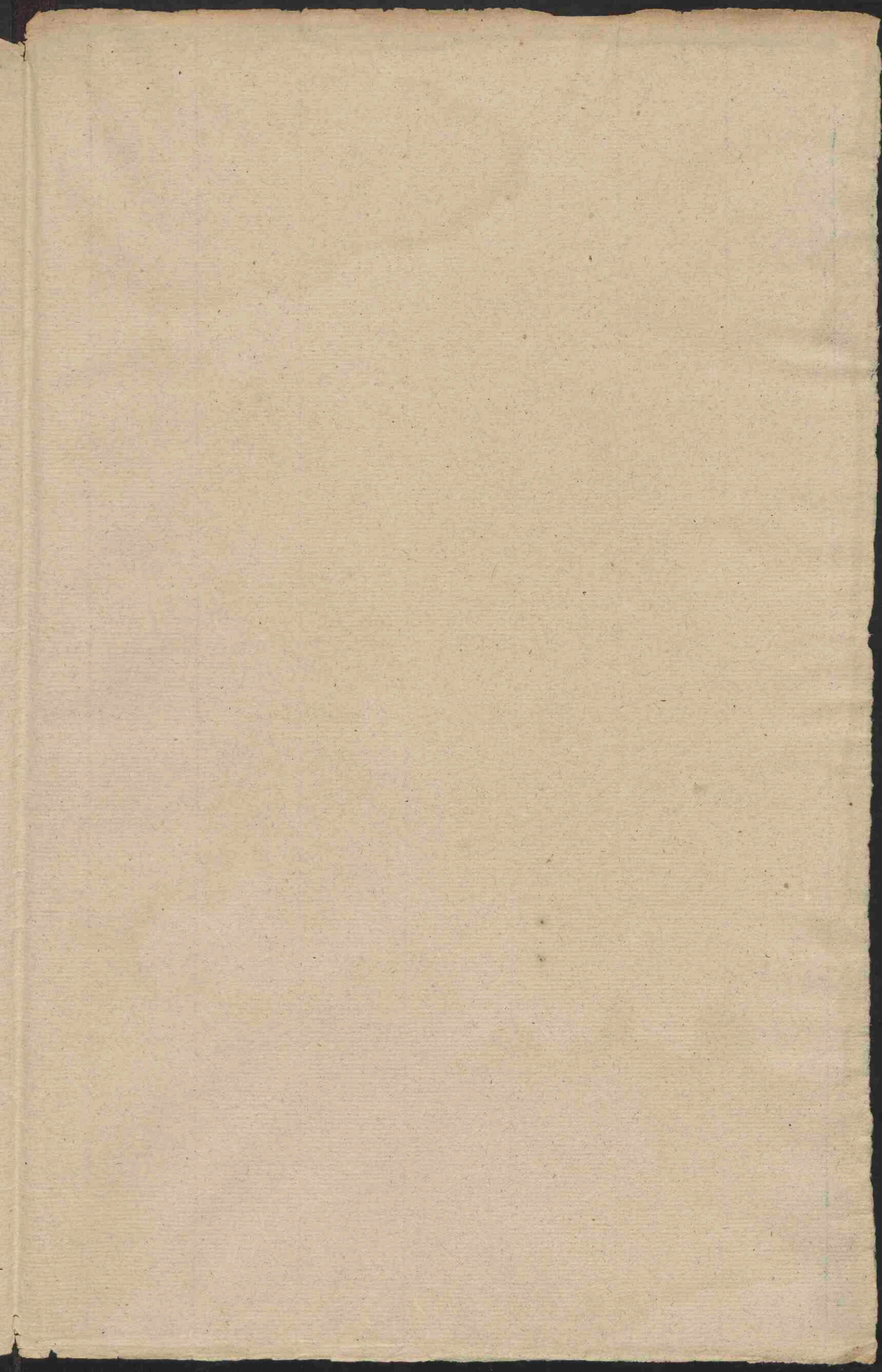
Erst nach dem Tode  
des Königs Friedrich Wilhelm  
III. am 1. März 1840

confine

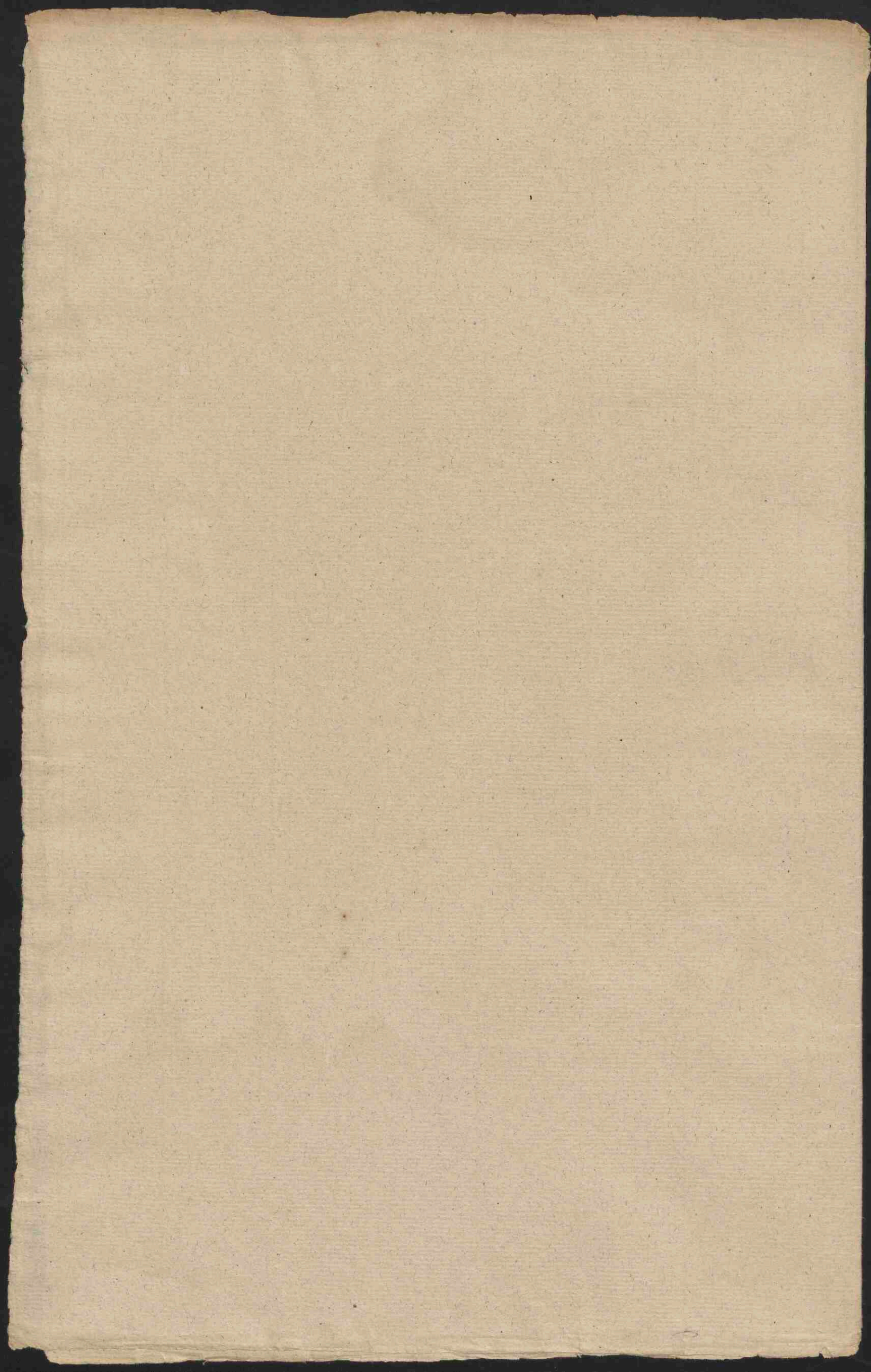
*[Handwritten signature]*













1. Brief. van.

Georg. Ramus <sup>aan</sup> Lamb. van der Burch.

(7)









Reuerendo Nobilissimog; viro Dño D. Lamberto  
Vander-Burchio ad Duam Mariam  
Ultraecti Decano S.P.

Tertio iam scribo, ignarus an priores illas Tua Reuerentia tradiderit  
discipulus meus Arnoldus A. Werden. Eadem mihi iam scribendis  
causa quæ hinc erat, sed melior occasio quam libenter arripui.  
Nam Reus Dñs Decanus Dñi Joannis has se laturum suscepit, et  
de hâ beneuolentiâ (ceteri iam fama mihi nota) multa prædicauit, ita  
ut omnem scrupulum exemerit. Timebam ne doctissimo viro moratum  
foret quod toties moneretur Nicæam non esse eam urbem in quam Geneuâ  
pulsus Antistes suam sedem transtulit. Ea enim Nicæa coloma  
est Massiliensium habetq; proprium Episcopum; Episcopus vero Geneuensis  
sedem transtulit in urbem Nycium sua diocesis, vbi adhuc residet.  
Hæc scripsi amore veritatis et patria; suasu Episcopi Montipessulanj  
qui mihi quoq; oriundus est. Quo affectu veritatem amplectens, eo  
hoc accepe i. beneuolo. Et si quid ea in re possim siue per Episcopum  
Geneuensem, siue per locorum magistratus promptum a me obsequium  
referes, quod de nouo tibi marago. Vale R. de Nobilissimog; Dñe  
ex eius voto quem fecisti ut est

Si placeat nosse a me quo iure  
Carolus eius nōis tertius Sabaudia  
Dux contra Franciscum Gallanū  
Regem intererit libenter ea quæ  
apud nosmores habentur suppeditabo



Aeternum tuus

Louano IV Idus sept. 110. 10. c. x

Georgius Ramus Nyciensis  
Sabaudus philosophia in Georgio  
Pædagogio Professor

V



Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. A prominent horizontal red line is drawn across the middle of this section.



Handwritten text at the bottom of the page, including a small sketch or drawing of a plant or object on the left side.



Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines.

Handwritten text, possibly a signature or a specific reference, located in the middle of the page.



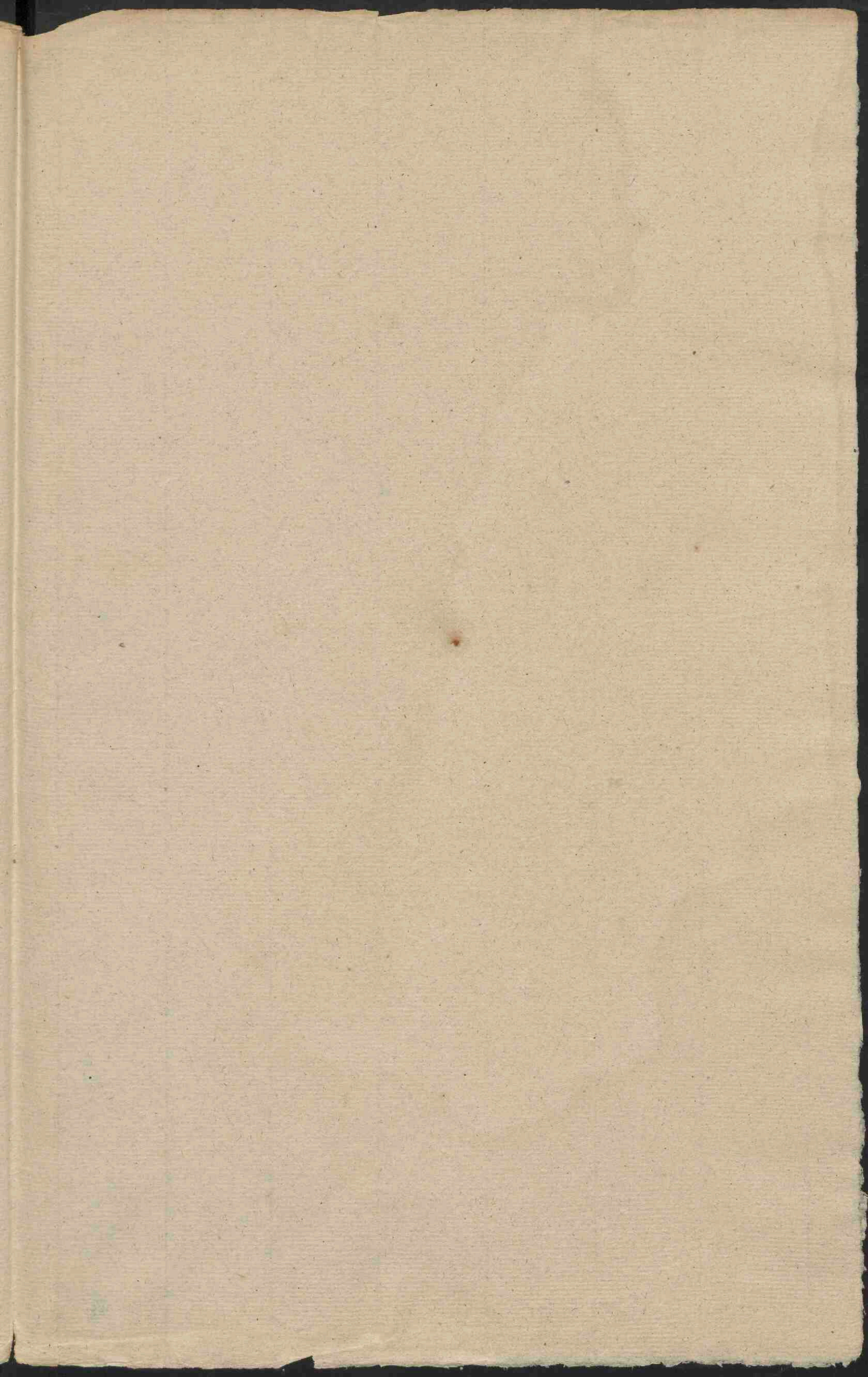


Reuerendo admodum Dño D. Lamberto  
Vanderburchio Ecclesiae Collegiatae  
Duae Mariae Ultraiecti Decano  
Amplissimo

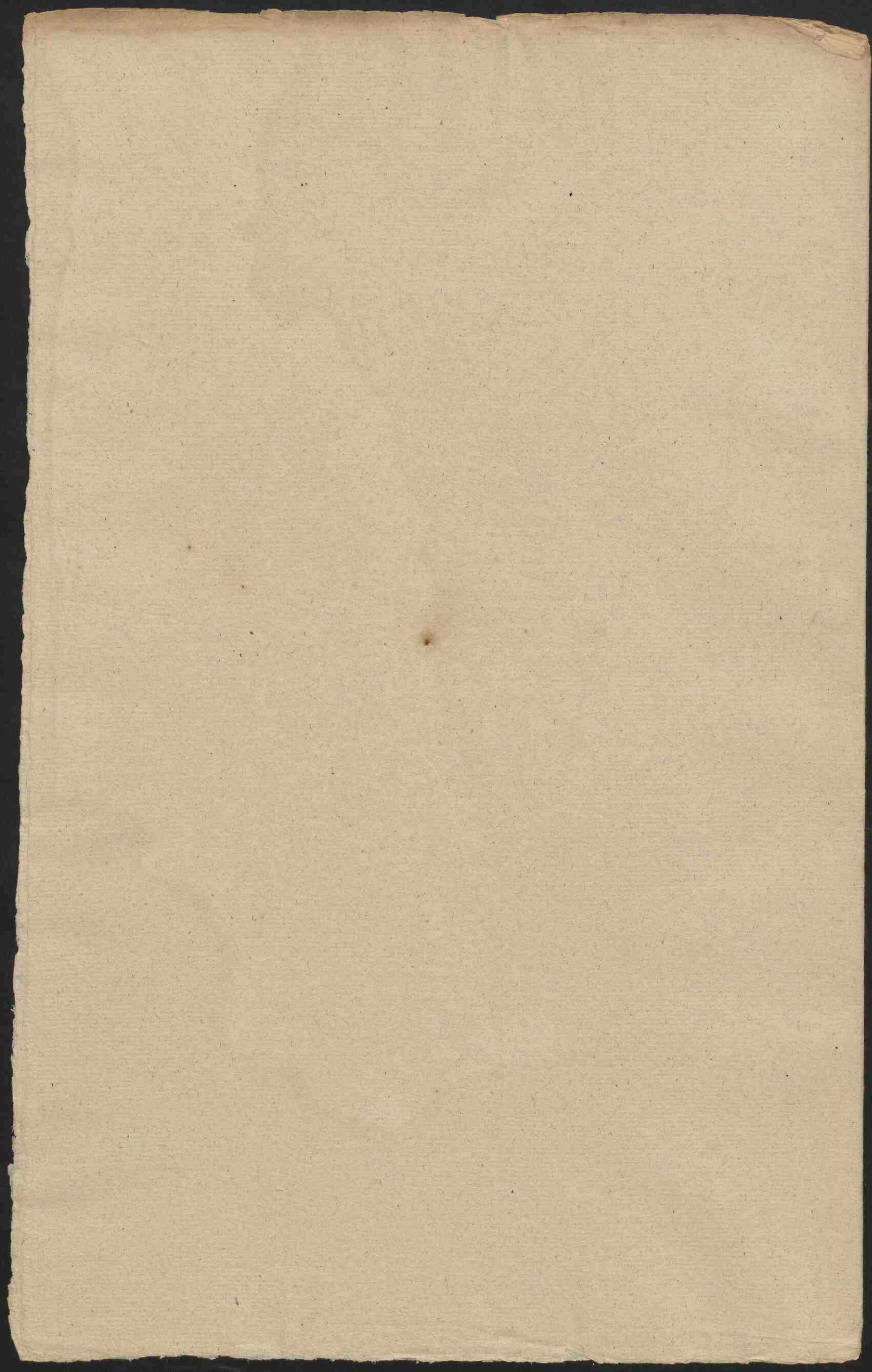
Ultraiecti













8

Simon van Wou aan <sup>Landy</sup> V.D. Kerk.

Var 367



Aevum recens.  
Scripta varii arg.  
N° 367







+

Christus pro salute. Huiusmodi D. Deam, dolendam superiorem  
anno quod cum vel negotij vel otij causa ad nos venisset, ego qui totum  
per anni tempus domi in provincia mea administranda consumendo  
soleo, hinc inquam in publicum prode; abest: non mirum mihi  
molestum tibi quod cum sit appulisset D. Sraphazius Sagay  
bersus vocum communium te me evocasset. Nunc intelligo ad  
nuptias illum cum uxore ac filia sua bene venturum. Ego igitur  
vobis amplexus a te D. et ut nos cum ipso bisce, ut quod nostro  
quo rati gartemo <sup>neq</sup> liru, nunc concedatur. Datur oratio  
qualis hic sperari potest, imitat anni tempus et nos et animo  
te imitamus. Ego spondi gratiora studia ad tempus, Tibi  
aliquid valetudini tuae, Tibi aliquid amicitiae dum res sunt.  
Citantur monumenta bene in litteris predictura ab alijs, et tu  
inter ea te oblata in vices ingenij conservandas renovanda et  
alijs scribendis et potius labor deterritas et deterritas.  
Venit ergo ad nos, hanc mihi rora nobis omni et perlatu  
bonos. Salutat te a Sphodelfius.

Timon van Coon





Handwritten text, possibly a list or notes, located in the upper left quadrant of the page.

(1)

Main body of handwritten text, appearing as several lines of cursive script across the middle section of the page.

Second section of handwritten text, located in the lower middle part of the page.

Final section of handwritten text, occupying the bottom half of the page.



*[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]*

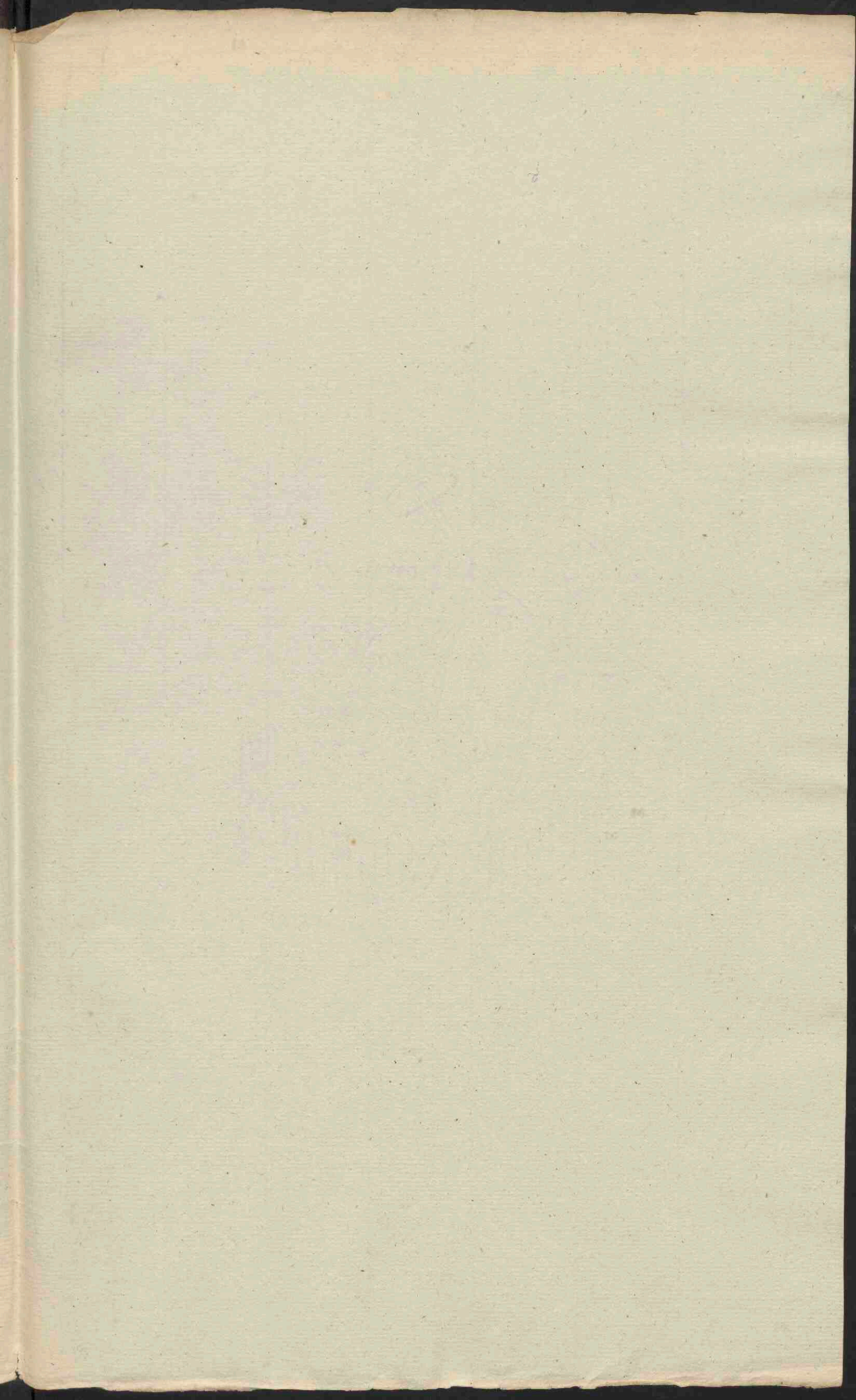


—  
Herrn Indo Dominus D. L. L. L.  
Lander-burg Disparz  
Virginis apud Petrarthaus  
D. L. L. L.

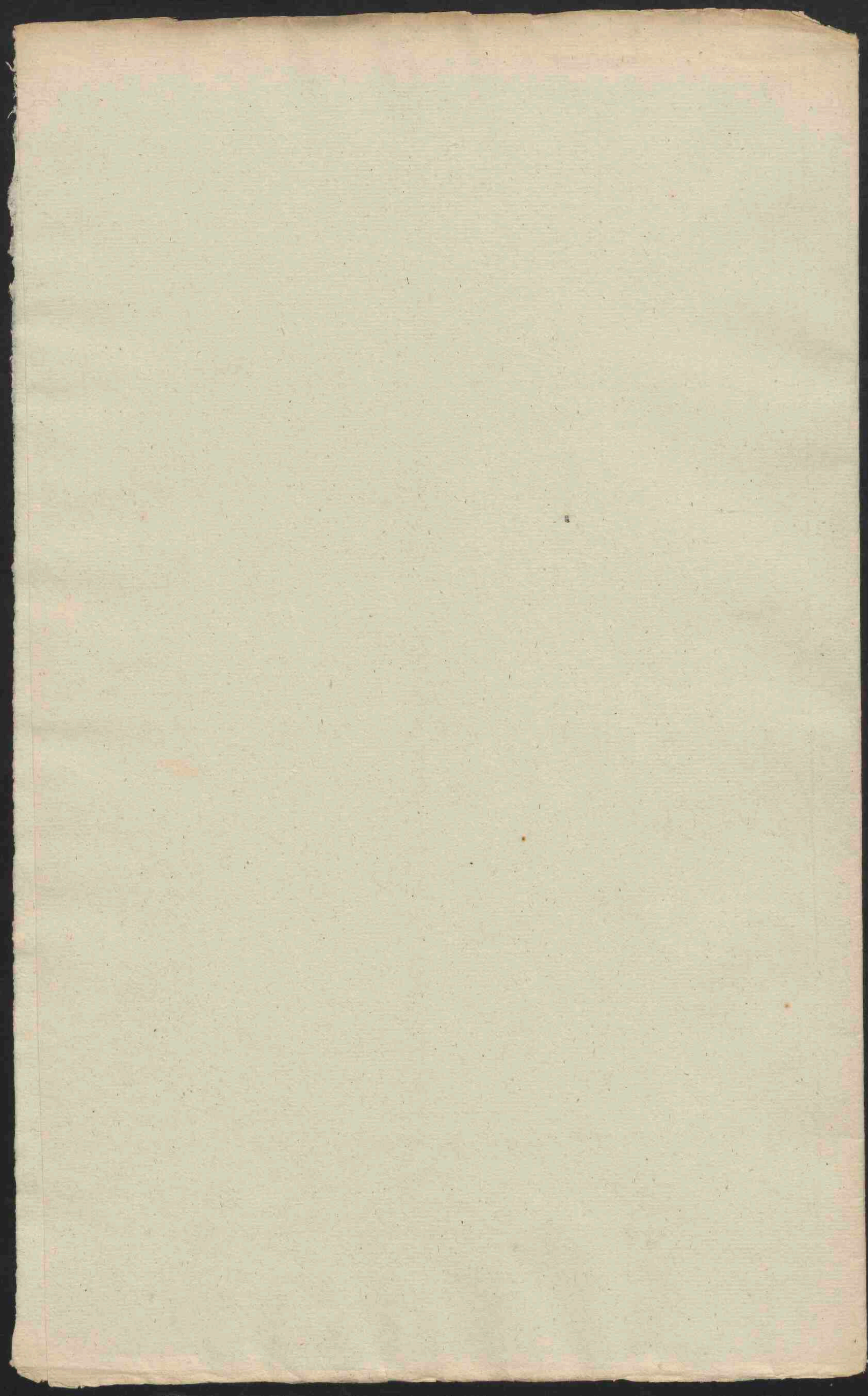
Petrarthe













V 9 22

985 (var 367)

Zes brieven van <sup>S.</sup> J. de Witt aan <sup>Am.</sup> Buchellus.  
1604 - 1615.

---

9









IOANNES STEPHANUS DE WIT.

SECRERO BOCHELLO. J. C.

S. D.

Consulunt te, ha littera, Domine Aduocate; Imò ego tñ per illas. Non  
de Iure aut Iustitia, cuius tu sacer Myster; sed de PICTORIA  
Diuarum omnium longe Sepidissima; cuius Sacra Mysteriaq; non  
minus etiam colis et intelligis, quam saucioris illius Divæ. Audi rem.  
Constituã cedere et diuulgare Tabulam, quæ exprimet VENEREM  
PICTORIAM. Sedebit hæc Regali in Solio ornatissima, sinistro  
brachio innixa marmore, in quo hæc Elogium. INGENI ACVMEN,  
DIGNITATEM ET OPES, CASTASQ; DELICIAS CVLTORIBVS MEIS OFFERO.  
Inseruient vndiq; circumstantes GRATIA. Porriget penecillos,  
aduolans VPIDO. Non nequam ille et petulcus Cyprius, sed castus  
Pictorius. Diem et lucem admittet, leuatis Solij lacinijs, astans FAMA.  
Conspurgent flosculos, circumvolitantes AMORES. Hanc VENEREM  
nostram, ab optimo Pictore delineatam, non minorij artificij, amplissima  
forma, sculptendam dabimus, Dedicabimusq; (ob nuper exportam  
virej humanitatem) D. HENRICO GOLTSJO, cum hoc inseripto.

VENERI PICTORIA

DEARVM omnium Ornatissima

Magnosq; eius MISTÆ

D. HENRICO GOLTSJO.

PICTORI et SCVLPTORI Celeberrimo

D. D.

IOANNES STEPHANVS DE WIT,

Equestris VTRAJECTINVS.

iussdem Divæ addictissimus admirator,

Fluius TABVLÆ Inuitor.

Hanc Inscriptionem, tuæ Censuræ subieimus. Iudica, an satis sit  
composita ad Priscam Notam, et Romano more. Amabo, finge  
refringe; Adde, deme et totam noua si expedire putas. Vocabulum  
EQUESTRIS consule an ponendum. Videtur, nedum, mihi videre  
multo eum





multorum contractas frontes, ad hanc vocem, et iam audio. Quis novus  
hic Eques? Dicant Barbari, et Vetustatis omnis ignari. Qui erunt  
callentiores Antiquarii, aliter iudicabunt. Sciunt enim hujus Gentem nostram  
non modo antiquissimam & Nobilem, sed et ab annis quingentis, Principem  
fuisse in hac Republica; ex qua delecti Imperi, qui ad Caesarem  
Habuimus nostrum Nominis Mareschallus, Habuimus continuos ab  
Anno. civ. i. usque ad Annum. civ. v. Nobiles Judices.  
Fuit ante hos omnes GOTTFREDUS DE WIT, Imperii Comes.  
Sed ne sint haec quidem, aut ignorent plerique. Quis ignorare poterit  
Parentem nostrum STEPHANUM DE WIT, virum Nobilissimum,  
omnibusque Militaribus honoribus defunctum? Belli artibus et Disciplina  
Clarissimum. Equitem auratum? Cuius filius, si Equestrum se scribat,  
quid poterit? Rectissime Scaliger. Libenter agnosce incurabilla gentis  
nostrae Maioremque praclaro gesta, non ambitio est, sed amor veritatis,  
et grati generosius animi officium. Ride mihi Buchellij, ride et dic.  
Ten' haec tangunt et afficiunt? Ita. Quantum ego Solem et Coelum.  
Egon' nesciam? praestare multo, ex obscuris et ignotis, Nobilem  
et clarum: quam ex Clarissimis praestantissimisque, obscurum et  
ignavum dicasse? Haret haret alta in monte C. MARIJ oratio  
in Equestres Romanos; et illud Cicero, In me Nobilitas incipit  
in vobis desit. Quoties inter nos ridere solemus, perveream  
Principum nostrum hujus Ambitionem. Qui a Regno ad Principatus  
malunt descendere, quam de agris ad eandem ascendisse. Praepostere  
omnino, ut si Ortus Occasum anteponas. Quam saepe tu mihi narrato  
Sole Effatum illud magni BUREQUIJ Caesaris Epitaphij. Videlicet.  
Eo nobiliores nos esse putamus, quo longius absumus a Virtute.  
At inquis, haec cum ita esse intelligas, cur anxius ambis, et cui bono?  
Non meo, neque Privato. Sed Publico. Video, Orbis delicias Italiam,  
et in ea Clarissimos Nobilissimosque; etiam viros Principes, qui  
Ingeniosis Picturarum Inventioibus Patria suae nobilitati quod  
Petros consulant. Sint et Nobiles Ultraiectini, neque tantum  
de media plebe, qui hac arte et opera polleant, Solique natales externos  
admonant. Hic noster est scopus; ad hunc collinamus. Ad hanc  
Cynosuram cursum dirigimus. Non tamen ita pertinaciter, ut si,  
tu abnuas, statim non assistamus. Scimus quam plerique facilius  
sileantur, quam revocentur, et Vetus dictum. Littera scripta manet.  
Sed cacutimus in proprijs, et nos Philautia exorbitare saepe facit.  
Quapropter iudicium tuum exspecto, omnino liberum, et quae res tua



agatur, ut agitur, si quidem Amicorum omnia sunt communia. Quaeso te,  
Consilium tuum ad hanc rem, quamprimum habeam. Nihil in hac Urbe est  
nouj, nisi quod habuerimus, vidimusq; duos Carissimos VENEZOS  
a Magnifico Senatu Legatos, liberaliter excusptos dimissosq; quon-  
Emerunt hic tres egregias naues, munitissimas et nouiter fabricatas  
earum usum constituisse dicebant contra TURCAM, quj invasionem  
ipsis minatur in Candia Regnum, quod dicta Respublica Imperij et  
Vale Amicorum vterecume, et excusatam habe hanc stijl m f-  
ariditatem. Intermissio in causa est, et negligentia. Annj enim sunt  
quod Latine non scripsimus, nisi nudius tertius coactj et prouocati  
ad Canonicum collegij Divi JOHANNIS. Sed, m f f d j, cum  
pudore. Solebamus meliuscule, quemadmodum et Gallica Vernacu-  
laga lingua, in quibus aliquandolq; versati sumus, etiam cum laude.  
Sed nec in his iam amplius placemus. Itorum Vale cum  
coniugo filioloq; Affinib. nostris.

AMSTERDAMI. 8. Cal. Mart. calculo Vltimae.  
Anno m. dc. lxxx.



Dolen Drentschen  
Wijzen boochgeleerden  
Archt Buchel  
Advocaet voor den  
houc & Munitiael  
tot

Francq. Steede





JOANNES DE WIT. ALEXANDER BRESSELIUS. V.  
S. D.

Officium suum, cum tam humaniter mihi offerret Gaerhardus  
Bibliopola, nostras, hunc sine fructu esse nolui, neq; abire sum ad vos  
absq; valetudinis nostrae aliqua nota; quam ipsam hanc, per eundem,  
vobis mitto; conscriptam, valente manu et mente. Immortales  
gratiae Immortalis DEO. Cuperem quidem quam plurima tibi  
perscribere, si praesentium Latorum, tam expectandorum, quam mihi  
scribendorum otium superesset. Haberes non Epistolam, verum integrum  
Commentariolum Peregrinationis nostrae apud BATAVOS Septentrionales  
EXCELSIACOS & FLORACOS. Item apud PHTHISIOS  
LEVVARDIOS & GRAXINGENSES. In itinere et illo tractu  
multa animadverti, multa observavi et mores meos plerumq; adnotavi;  
quorum participem te iam facerem, si integrum nunc esset, aut  
per festinationem liceret. Illius hoc fiet. Verum hoc obiter habe  
Mores PHTHISICORUM et Ingenua non esse contemnenda. In viris  
eruditionem gravitate coniunctam passim invenias, humanitatem  
forte paululum desideres. At haec ipsa admirabilis foeminarum  
civilitate, et liberis iteratisq; OSCULIS, omnino compensatur.  
Commigrasse dicas huc CORDICES omnes; et relictis SAE vallibus  
Purpureis harum Labellulis, rososisq; genis immorari, et pro domicilio  
elegisse affirmes. O suavitatem.

Spagite quotquot estis quotquot fuistis

ATPULSANE Variations.

Amius amplius vos, non aestimamus assis,

Fatuitates more et insipide sine gustu

Pre hisce estis OSCULATIO HABERE.

Felix LARISS. poster RYPSERIUS, qui ex hoc Populo, ex hoc Matronarum  
cactu, faciam sibi vita delegit. At magis Feliciorum, qui cum tam alta  
pace, imo cum tanta fauentia FOXORIS PALLADISq; adeo  
secure suas exercet VEXERES. Illius Nuptias, faustas ipsi  
& foelices. VOT. MULT. opto, precor. Tu meo nomine etiam adclama.  
Et illud. Esse fuisse, futurum me, perpetuo SVVIS. Scire

valde





valde cupio cum REBUS. nostra et Senatu quae agatur. Ordinem illum  
innouatum Solemni more, spero. Rogo eius statum quamprimum  
ad nos mittas, simulatque omne id quod habebis de rebus Urbis et  
Funiculis. Etiam exotica siue ex Gallijs siue a Britannis.  
Nos hic parum aut nihil habemus. De SEXCOLA audimus  
illum Castrametulum esse apud WASSERDORCK  
Messacres pungit nos Ille Spinola et negotium <sup>nobis</sup> exhibet.  
Rumor est ALBERTI militem irruptionem fecisse in ASSSANT.  
Praterea noui nil habemus, nisi opera aliquot Iussu Cossij.  
Inter ea SEVERUS collustratum; habundantia plane et  
ornatissime impressum, Beatissimo et summo Pontifici  
dicatum. Num vir est? Ita comedendi sunt (canes) iuxta  
Proverb.). Pleno ore. Plenis faucibus. Oportet, Zelo, zelantes  
Zelare decantabat Ille apud EDVARTIOS. O dignum rub  
mimiata tunica, aut bicigit galero. Manuductionem eius  
ad PHILOSOPHIAM seriore, reliquaque Philosophia  
puto ab hinc antea vidisti, et habes. Simul etiam finem  
huius descriptionis; cum hoc additamento et cautione, excusatu  
ut habeas hunc meum stylum, longa negligentia aridum et  
exsuccum, nullo lotionis Latamine a longo tempore excultum.  
Non dies, Mensis est, aut Annus, sed FERVM; quod Romanum  
aut Latiniorem librum, nisi cursim in officinis, inspexerim.  
Cum FORTUNE imperabimus, diligentia et cura sarcire damna  
hoc aliquando, speramus. Jam vero quoniam superat Iella, Sequamur  
quo nos cunq; Vocat. Et, contra Magnos quis feret arma Deos.  
Illi ipsi, Te tuamq; Oniugem cum liberis diutissime seruet  
incolumes. Vale Vir Cariss. Affinis Charissime  
Ergo propediem ingentes litteras a te expecto, et in ijs statum  
URBS et PATRIE. Quae immemorum me, non sinit esse sui.  
Festinanter. AMSTERDAMI. NZ. Cal. Nouemb.  
ANNO MD. XL. V.



am

28

fu

L.

u

y

e





WARTZBURG

Francisco de Herrera  
I.C.

Carissimo Viro



FRANCISCO BRUXELLJO V. R.  
Affiniori & Amico meo inter Dilectos S. D.

Gratissima nobis semper Litterae tuae sunt, AFFINIS - Charissime  
vel hoc nomine, quod Doctiores fere et meliores ab ijs semper discedimus. Doctiores  
a stilo; meliores ab monitis sapientibus quae in illis. Ut postrema tua Epistola  
accidit, qua felicitatem me, Animj Libertate magis, quam libera et soluta Vita  
metiri iubes. Et recte tu quidem ista mones. Sed ego quid frustra venitar DIVORUM  
Placitis? Liberior DIVA nascentes nos adspexit, quae si ad honestam nec inutilem  
Peregrinationem me inuitet, cur non sequar? Secutus Magnorum exempla Vivorum.  
Caeterum ad dissolutionem si nos forte Illa vocet, aut ineptas Lascivias; inuoluo me  
SOPHIA, Lodicula et obturo aures. Quod reliquum est, non puto me magnopere  
peccare, si Coelebs, sine Prole, sine Lite, pro voto meo, vixero, et frena, laxem LIBERTATJ  
non otiosae aut pudendae. Adfirmare hoc audeo, cum ROMANO illo Senae; Me nunquam  
minus otiosum esse, quam cum in Otio. Testes ad Vos mittimus, excerpta haec et Selecta  
e cumulo et aceruo Observationum nostrarum, quas ego OTIA EXOTICA  
inscriptis, quod extorres Cura sint, et extra Patriam natae. Plura prompsissim ex  
hoc nostro Penu, sed verebar ne Schedularum mole molestiam, simul ac nauseam, tibi  
parerem. Repperis inter eas, quod praecipue scire auebas, de Heroe nostro AMERONGJO,  
Loculum quippe et Phanum in quo eius Exuviae depositae. Ach, quam indignor  
non aliud Monumentum extare, tam Excellentis, tam meritissimj Iuuenis.  
O ingrata Cognatio. Itan marmoris crustum vos depauperet? Sed transeo ad  
nostra et VRBJS nostrae praesentem statum; de quibus quidem indices sic multa audimus  
ex ijs qui Excubis a SENATU dicti sunt, inter quos etiam COS. alter est HELSDINGJVS.  
Quis tandem DEVS Animorum haec dissidia, nobis dabit aliquando sarta et coalita?  
Non video. O Sortem Patriae nostrae. O Sortem inquam, in qua Illa et fuit semper  
et futura, imo finitura videtur. Haec est Quod inter se non conueniant Populares  
antequam, VJS maior superveniat. Nonne euenit hoc Saeculo praeterito sub Imperio  
BAVARJ? nonne nunc iterum usu venit? Et bene actum nobiscum est, si non similiber  
ad alios Dominos transferamur et subiugamur. Faxit OMNIPOTENS ut  
internecina haec Odia SPIRITVS sanctj Amoris igne exurentur et pereant.  
Felix Tu interim, ter et amplius, qui in turbarum hoc feruido aestu, medijs sis tutus in  
Vndis et quietus. Oblectans te interea Et Veterum scriptis, et Priscarum indagine rerum.  
Ad quem usum patere vobis scribis archiuia VETERIS MONASTERIJ. Macte mi BRUXELLJ  
Macte porro illustrare VRBEM nostram; et in hisce tuis CRAJS et LUCOBARTONIBJS  
cum Occasio dabit, etiam nominis nostrj memineris. Immortalis me plane eo modo et  
Diuinum efficies. Ego in simili Arena te equor; et peperit iam hic mihi illud Stodijum  
Amicos non poenitendos, inter quos imprimis est Dominus MARSSERJVS, Vir  
eruditione Clarus; Gente et prosapia Nobilis; Dignitate et honoribus Reuerendus; est  
enim ex Iudicibus huius Ciuitatis, quos vulgus SCABIOS nominat. Mirum est  
quantum Vir ille delectetur Ingenijs, quibus POSTERITAS cura est, et veneranda Aetrigvitas.  
Hunc, per haec studia, ANTVERPIA misi conciliauit. LOVANIVM dedit mihi  
HOPPERVM. BRUXELLA dedit GJSSEMANNVM, qui quidem nos, cum ibj eramus  
ad





ad celebriora quæ Urbis loca summa comitate deducebat. Vidimus itaque imprimis *Iuliam* et in ea *Belgij Principes* Maiestate et Pietate suspiciendos. Vidimus insuper Hortos, montes, fontes, quid addam? *Tempus* non sunt *Tempus* pre amoenis siccis locis. Præcipue vero si *Pomerium* et suburbanum istud Ducis *Omali* inspicias. *Viridarium* nobile, spatiosum; *Fontibus*, *Statuis*, artificiosaque cultura supra *Fidm*. Non crederes nisi ipsemet vidisses. Sed non hoc etiam vidisti; depictas videlicet ante duos *M. Siles*, ipsas arbores. Quarum aliqua fugientem representat *Daphne*; quæ dum contumaciis *Apollinis* auersatur amplexus, sensim foliata mutatur. In alia arbore depictam vides *Syrinx* metamorphosin. *Allicæ*, alias *Deas Deorum* referunt. Tam ad viuam omnia et iustam hominis formam, ut non cortices te conspicere sed carnea membra iuuares. Equidem simile quicquam nec vidi unquam, nec audij, imo ne somnasset quid fieri potuisse. Ab urbe *Bruxell*. excursions fecimus *Hallis*, *Lymbecæ*, *Ruybrocæ*, *Lacis*, *Anderlacæ* et finitimis locis. *Quancijum* etiam tunc nos salutem et ibidem innotum Domino *Floppero*. Is in bibliothecam suam me introducebat, quæ verè *Hermathena* dici potest, ita non tam libris, quam varijs signis et artificiosissimis Tabulis est instructissima. Hic ego quam plurima *Clarissimorum Pictorum* vidij Opera; sed eorum præcipue quos *Patrum* et prior tulit ætas. *Neotericorum* enim, et quæ presentis sunt ævis, non tam est amator. Inter multas et curiosissimas Tabulas, obsequij præsertim ad *Imagunculam* Duce *Viridij*, a *Quintino Mesjo* depictam. Quod cum Ille animaduerteret, Risit, et relecto repagulo quodam seu *Linteo velamine* Hoc MIRARE inquit. Ego attonito similis et quæ in extasi raptus dimouere oculos a tam curioso opere non poteram. Effigies erat *B. Maris Magdalene*, tam artificiosè tam subtiliter ab eodem *Mesjo* elaborata, ut superare, meo quidem iudicio, et *Mavvisy*, et *Holbexy*, et nedum *viuentis Oliverij*, in pingendo acrimoniam et subtilitatem Longè videretur. Non equidem *Imaginem*, sed formosissimam et penè spirantem foeminam, palpitantiæque membra conspicere mihi videbar; non pictas deniq; res sed lucentes *bissinos sinus* et *Lacinias*; splendentes *margaritas* et *uniones*, similisq; id genus *Gemmas*, quibus ornata vestis fluere et vento agitari apparebat. Breuiter ego accuratius Opus aut delicatius hæc vix nondum vidij. Quod si intuis, et Veritus, ne *Viro* mihi antea ignoto, morosior essem, abeundi veniam petij. Ille, ut humanissimè me exceperat, ita quam artissimè complexum, amantissimè dimisit. Istinc ego recta propero *Heverle* versus; et *Phanum* imprimis adeo, ubi tunc, *Boxo* *Eventu*, ipsum Ducem *Orschotianum*, una cum *Uxore* offendebam in *Templi* *Choro*. Qui tunc fortè *Dij* supplicia faciebant, vel (ut vulgus loquitur) erant in suis *Deuotionibus*. Puto, pro obtinenda *Prole*, et is rumor erat. Ego sic tibi multa referrem, de *Phan* istius ornatu et magnificentia, Item de *Marmoris Ducum Mausoleis*, nisi tu iam dudum *Utrajecti*, illud ipsum mihi retulisses. Referam tamen unum quod videas, et quod in via, ex comite (homine quidem plebeo, sed congerone facundissimo) inter eundem, intelligebam. Narrabat is mihi (nam verba habebamus de *Duce* et eius *Coniuge*, quæ, ut *Iuuenula* et *Valentula* est, venationibus valde delectatur) accidisse aliquando, ut post longam venationem defatigata, diuertet apud *Rusticum* quendam. Cui Illa, dum ad *Cælum* ille extollit *Maritj* eius operosa Opera et *Facta* admiranda, hoc modo, Genialiter satis respondebat. Multa quidem, mi vir, cum faciat meus *Maritus*, tamen unicum puerulum facere non potest, aut me *Matrem*. O non insipidj *Femella* gustus. Quæ non a *VENERE* est, hoc eius responsum, et a *GRATIS*. Scio adfirmabis. Cæterum reuersus in *Urbem*, cupiebam vehementer audire et videre *Puteanum*, sed meo incommodo, Ille tum non docebat, et ego diutius hæerere non poteram, ut ipsum postea audirem aut viderem. Intermittam *Gymnasium* et *Scholam*; Illam *Almam* tot et tam magnorum *Iuueniorum*



Matrem & Nutriculam; venerabilem omnino nobilemq; **ACTIVITATE** &  
**DISCIPLINA**. Miraberis forsitan quod in tam Docta & Litterata Urbe, nihil -  
a me descriptum, nihil annotatum sit. Dicam. Biduo tantummodo commoratus  
sum, & **LIPSI** Monumentum, iam antea typis excusum apud me habebam,  
quapropter eius Sepulchrum solum inspexi, & veneratus sum Praeceptoris olim me  
defuncti **MANES**. Supererant multa selectu dignissima, ut praecipue Antecessoris  
**WAMESII** elegantissimum Epitaphium, aliorumq; **Carissimorum**; sed brevitatis  
temporis non concedebat illa decerpere. Redi itaq; **BRUXEL. ACTOERPJA**  
ubi iam nunc sum, sed indies sine profecturus in **GALLIAS**, quo utinam te Socium  
habere possem & Itineris comitem. Tum demum absolute beatum me existimarem,  
neq; amplius quicquam felicitatis meae deesse putarem. Quae nos manerent Deliciae  
ex conspectu & electu tot **MIRANDORVM**, item ab notitia Virorum **Cariorum**, demiq;  
ex mutuis confabulationibus, & collatione Observatorum. Quae omnia equidem  
praferrem non Regum tantum & (ut tu scribis) Pontificum epulis, sed ipsis  
**DEORVM** encoenijs, & relinquerem non difficulter Sua Nectera Divis. —  
Sed haec optare mihi licet, potius vero non licet. Lenies itaq; saepius meum —  
Desiderium, mellitissimis tuis Litterulis, quas tradit Avunculo meo **FOECKJO** —  
qui ad manus nostras ut veniant, fideliter curabit. **Hisce** **AMICORVM**  
meorum Ocellis, & diutinum meum Silentium, prolixiori hac epistola,  
seu potius verbosa historia, compensatum habe. Valeat a me Amplissimus &  
**Carissimus Dns RYSSJVS**. Qui fit, ut nihil quicquam in preced. utibus  
vestris intelligam de Illo? Salveat a me quam officiosissime. —  
**GRONOVEDIVM** item (si excitare eum non vereris) meo nomine quamplurimu  
saluta. Est unus ex doctis illis, qui cum ego libenter **Impo**, & cum meo -  
fructu. Ut enim Aromata tangitibus odor aliquis adsaret: ita ab Illo -  
mihi semper aura aliqua sincerioris & verioris sensus. Valeat, &  
simul omnes qui bene me.

**BRUXEL. ACTOERPJA** XV. KAL. IUL. AN. MD. CXXI.

Totus & Omnis tuus

*[Signature]*

Synoni quidquam isthic apud vos est, perscribo.

Los hic nihil habemus. **PRINCIPES** in -  
aestivis sunt **HYNCA** in Montemariano -  
commoraturus ibidem, usq; ad Autumnij initium.

De turbis **BOHEMICIS**, intelligimus eas pacatas  
esse & **MATHIAM** Regem designatum.

Iterum **VALLE**, & Cognatam nostram  
Coniugem tuam, in primis & ante omnes, una cum  
filio, saluta.

**BLONMARTIO** deinde inter primos meo -  
nomine salutem dices, & me illam magni facere  
suaq; Opera maxime aestimare. Putamus enim  
& hoc habere nasum in hac **PICTORJA**, atque  
(ut **CICERONIS** verbo utar) non indoctos oculos.





STATISTICUM

Domino  
Carissimo Viro  
FRANCISCO DE CARRERAS  
Affinis et amico meo —  
inter Dilectos.

...  
Ceterum  
... sed nec in  
...  
... et Sebolam, illam



Clarissimo Viro

Nobilij Domino

D. ARNOLDO BUCHELJO. J. C.

Salutem plurimam.

Nisi felicitatis meae, tamen incidisset atrox & inexorabilis Pars  
Affinis Charissime, potueram cum fortunatissimis decurrere, sortibus  
meam composuisse. Haec est Illa qua nos subito derocit, &  
in vinculis detinet summi Luctus & moeroris. Quum in nos  
truculenta telum prius & trinois est, quam in eorum misij, istud caput  
quo sublato, iam nunc amplius vix misij vita subens. Ita est Mj Bucheljo  
vel meo ipsius interitu Litteras malle desiderares, quam eo casu quo  
gravissime sum afflictus; Illa inquam morte inopinata, inexpectata  
Colendissimij, Observandissimij, Meritissimij, Huiculi, seu quondam meij  
JACOBI FOECK, qua adeo sum percussus, ut tris tiorij nuncio, prius  
afficij non potuissem, non dolere magis, non corde fungi magis. —  
Etenim sic erat Illud, qui nos ad elegantiores ARTES animabat,  
inuitabat, fouebat; Quis nos tua quantulacung, res timabat,  
praedicabat, verbo dicam, & nervimè amabat. Quae vis animij —  
me sis tat potentem ferre, intolerabilem hanc & tragem nos tuam, &  
calamitatem? Ego in me non respicio. Proponat misij tota —  
Philosophorum turba, Axiomata sua, & Paradoxa; Dicant Stoicij  
Fatale hoc fuisse, Respondebo, & sic nunc misij esse, dolor.  
Si Tu quid habes supra, communita. Jacobo etenim & Languore  
simulq, necum, omne Studium nos tuam, omnis Indus Lira.

Calbam





Calobam totus in colligendis Monumentis hujus vetustioris & SÆCULI prisij; Et iam coacervandam eorum copiam copiosam in qua erant quædam a me delineata satis fideliter, nec inuitis GRATIIS placabant saltem politioribus, ita ut ambirent etiam Typographi quidam & Calcographi, imprimis autem Henricus de Coninck Dordracenus, egregius in arte SCULPTORIS, qui sine etiam sibi haud contemnendum quæstum prouenturum adfirmabat. Sed postquam intellexisset MECENATIS, huius quondam mox, Auunculo Charissimo, & Tibi, ceterisque amicis meis doctioribus, ea me collegisse, & se tibi rogare. Hanc suppellectilem omnem abici, & seruatis tantummodo quatuordecim aliquot emaculatis, quæ aliquando vobis conatus nos tui specimen exhibeam, & curiositatis. Cui autem reliqua discedim temporis in causa fuit, & nausea omnium ferè rerum; Præcipuum autem, quod ad memoriam, & quomodo aspectum, dolorem mihi ingerebant ob ipsius mortem, cui hæc ego exercebam, cui solidebam, & cui, ex hisce iustum volumen concinnabam. Eo itaque abrepto, qui quædam partis huius partem, quæsum etiam mihi par, auferis post hunc dunc factum, dunc Parentum MANIBUS Condissimæ Mecenateis meæ Auunculi obseruandissimæ. Quem ut inter SUPEROS suscipiant ÆTERNITAS, & sancta LITES, Voueo quam deuotissimè Religiosissimèq; VOTIS & LACHRYMIS INNUMERABILIBUS. Vos D. MANES suscipite suprema hæc IUSTA quæ procul a Patria, absens in Terra peregrina vobis Parento Exsoluog. Et Quiescite. —

Ad litteras tuas quod attinet, Affinis Charissimo, elegantissimas una cum lectissimis donis, fuerunt ea mihi quod unum generosus deficientibus; reuocant enim absentem Animum, sed reuocant tantum, nam ut res titubant



Cecusa) Egritudo rotat & Moeror, omni solatio maiores. Quae haec parva  
 auxit Epistola tuae de paucis quae de obitu est & Clarissimi Viri, Nobilis Dni  
 H. RUSCHII Senatoris quondam & Amici nos tui fidissimi, nec longa  
 apparitione tantum, sed & experientia, usque mihi probatissimi. —  
 Heu, Heu, nos miseros. Itan satis debacchata in consanguineos meos erat  
 crudelis ATROPOS, ut Amicos insuper tangeret & Extingueret?  
 Fundus tuus nimium mihi fuit amicus praeteritus Amicorum clado, quem verum  
 valde non BLISEBURGIUS quoque nobis fecit fundus horum, ita nullus  
 apparere ex litteris tuis intellexi, non comperire quidquam de eo posse  
 Agnatos in obitu tam laetae hereditatis. Timeo, timeo, ne cum iam ipsum  
 quorat FORTUNA, quondam inuenit FATUM. Facit benignus DEUS ut  
 vana ac frus tua timeam, & tam candidum atque amicum mihi potius  
 servet ad multos annos, Te imprimis Amicorum Ocullo quem ante omnes  
 as timo diligo; Sincerus, mutuus, & incorruptus, hoc facit AMOR,  
 qui natus & nutritus nobiscum ab incunabulis (ut sic dicam) & lacte  
 MUSARUM; Faciunt id ipsum nos tua studia, ARTES illa, quae per se,  
 Cultores suos etiam familiaritate ducunt. Per easdem ego te rogo ut  
 ad extremum vitae usque, conspiciamus & exspiramus in hoc mutuo Affectu.

De rebus hinc, ab ultima mea descriptione gestis, ut aliquid addam, Scito celebratas  
 esse Nuptias Praefecti Maris, Ducis MONMORENCY, cum VRSINJ Ducis  
 filia, Regina consanguinea, & quam illa inter Nobiles & Homines tuas habebat  
 Virgines. Hanc VRSINORUM gentem affirmant supradictae viciniam  
 praefecti ac genuini sanguinis LATI & Romani, eoque nomine apud ITALOS  
 esse celeberrimam Illis tris simangz.  
 Praeterea, à BATAVIS huc appulit XX. Augusti PORTUGALLIAE  
 Princeps, cui Dominus de CASTILLON quadriga thesa obvia  
 processit ad primum ad Urbe lapidem, Eumque XXV. ad Regiam VPAE  
 deduxit, & ibidem a Rege ac Regina benignitate exceptum aiunt.  
 Discessit sine CAESUM III. Septemb. & inde in ANGLIAM. —

Quid —



Quid adventu eius nunciatum sit, aut actum, nescitur.

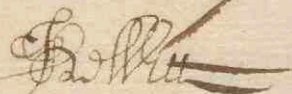
XXIX. Augusti & 11. Septemb. die, Opera quaedam pyraus tica exhibita — fuerunt, artificiosissima & quae omnibus iocundissimum praebuerit spectaculum. Eorum EKVOX ad te mittimus, cum fidei seu Commentariolo Gallico in margine apposito.

Ceterum, turbella hic videntur ins taur, ita Procerum Animos coquunt & excitant ATIS & LIVOR. CONDERS & plerique alij Principes Aula abs tinent, non videntur, ut fertur, ante Regis libertatem.

Dux VINDOCJENSIS, defuncti Regis filius natus ex GABRIELLY, iussu Regis assumatur, causis non cognitis. Praecor. DESM. TEROP. MAX. ut Regem Nobiliss. FRANCJ. E. Regnum tueatur. Et ad Affinis Gauris. diu servet in eolum dm, una cum Coniuge, Cognata nostra, cui salutem dico.

LUTETIAE PARISIORUM  
Nonis Februarii. A. civ. m. c. xiiii.

Totus Tuus



Clarissimo Viro

Domino ARNOLDO BUCHERIO

J. C. & V. N.

Affini meo Longo Charissimo

ULTRAJECTVM.





CHARISSIMO VIRO NOBILIS DOMINO  
DOMINO ARNOLDO BUCHECCIO. S. C.  
ADFINI MEO CHARISSIMO  
S. D. P.

Litterae tuae ornatissimae Nobilis Domine Viri Chariss. et in ijs tua-  
sedulitas, quam acceptae mihi fuerint et iucundae, quivis aetate timore facile  
poterit qui et ipse peregrinatorum aliquando egerit; Cui, inquam, constat  
quam sit gratum peregrinantibus rerum omnium fieri certiores quae-  
dam et in Patria geruntur. Quam quidem in nobis sitim adeo largiter  
expletis, de singulis quam diligentissime ad nos scribendo, ut excaecatis  
vini ampboris refundere hanc tibi gratiam minime mihi posse videar.  
Addo effigiem tuam, quam nolo interroges an mihi sit cara, si tibi notum  
esse scio, quam tu mihi sis longe charissimus, quam intimus, quam  
dilectissimus. G. ELBURGIS versus ad eam vidimus; Multa  
claudit brevibus. BAUDII querimoniae et quas annotas et  
pulmonem mihi moverunt, dum scribit Ingenij sui foetu, ne teruncio  
se propensionem factum bulgae pondere. Non in re alia FORTUNA  
magis est FORTUNA quam in remuneratione <sup>ingeniorum</sup>. Etenim videmus ipsam  
quotidie meritissimos, non surda tantum aures, sed et clausis praeterea  
oculis, connuere autem et constantius aspicere immitos. Quot-  
iam videmus aurea torque insignitos Equites, Quot laurea onus Tos-  
Poetas, quorum Illi non gladium, Illi non stilum quidem unquam  
foeliciorum s. trinxere. Itaque verissime CICERO Insignia  
Virtutis, multi etiam sine Virtute assecuti sunt.  
Sed quid agas? Sic vivitur; praesertim his temporibus quibus  
(ut itidem hoc cum CICERONE ita loquar) audacia pro sapientia  
vix liceat. Tu quod procul ab Ambitione, solitudine delictaris  
et bono otio, facis meo quidem Iudicio prudentissime, cum  
interim agas ea et scribas quae alios delectent, te autem ipsum  
Laudibus illustrent. Intellexi itaque cum voluptate studium  
tuum





tuum in recensendis BECAE & HEDAE scriptis; cum quod Historici sint,  
 quorum libris summosse afficimur; tum quod singulariter Nos tractas.  
 Maecte porro, Aut nemo alius, au tu Lucem his dabis. Diligentiam enim tuam  
 si specto & multam Lectionem, nihil non posse te video: Si monumenta  
 vetustissima quibus domj abundas, omnia posse iudico. Adde & tili tuj  
 vbertatem, qua omnes facile superas, & non tantum Patriam luculentè  
 ornavit, sed & vitam res titueris peculiaribus eius Scriptoribus.  
 Et nos aliquando Symbolum conferemus huic terræ Natali nos træ  
 Conamur enim cons tituere in agro TRAJECTINO Nobilissima Illa  
 VETERA CASTRA: In Tacito multa congruunt, sed &  
 discrepant pleraq, qua componere nitimur aliorum Historiorū  
 scriptis & Operibus antiquis. Fuit hic mihi affectus iam antè  
 viginti annos, qui nunc videtur se commouere, & commouere nos, ut  
 qua tum incæpimus, tandem perficiamus. COELVM insuper  
 PICTORIUM instruimus, in quo collocamus Celebriores Pictores  
 quosq, à GYGÈ omnium primo, usq, ad nos tros coetandos quos-  
 modernos nominant. In eo multa Lector reperiet ab alijs non-  
 animaduersa, ne ab ipso CAROLO MANDERJO quàm honoris causa  
 nomino, & Patriæ perenne Decus, Jure merito, proclamo, Cuj-  
 immortalitatem debent PICTORIA & BELGICÆ AMENÆ.  
 In toto itinere nos tro curiosè semper quæsiuimus, si qui essent  
 excellentiores Pictores, & miraveris quàm paucos in FRANCIA  
 inuenerimus cum vna Vrbe ANTVERPIA, sexaginta\* celebris & doctas  
 nobis exhibuerit, & duas foeminas Sorores AGNETAM & LARAM  
 LAMBRECHTS in Pictoria nobilissimas solertissimasq, —  
 Hic LUTETIÆ Coelum nos trum auxiljo imprimis BUNELVS.  
 & eius vxor BUNELLA, cum Boulerjo; Jm. N. KAIj Rothomagus  
 & N. Bouzgois Parisiensis præes tantissimj Artificis. Auxit &  
 Pourbus Belgæ, Pictor Regius, qui MANTVA antè sex annos euocatus  
 annuo honorario opimo decoratus est; Ita ipsemet nobis indicabat  
 petebatq, ut omnino ita amotaremus, scilicet cum Regina MARIE —

\* Horum sex omnium officinas  
 ipsomet Eustrai, Sorung, nomina  
 et præcipua studia in Catalogo  
 reddigi. Locutus sum etiam  
 illis sororibus, quæ vtrū-  
 que Pictoriae et sine videret  
 et Artis lumina.



MEDICAE expresso mandato huc aduocatum. Studio apud FONTES BELLARUM Ag.  
esse FÆMINETIVM quendam, qui quiddam hinc magni est nominis, nescio an  
operis, nondum enim quicquam ab ipso vidimus. Vidbo in via quæ —  
LUGDVNVM nobis sit data et GALLIA TOGATA.

Cernis mi BUCHELLI ut amans Quietis et Tranquillitatis —  
abstrahas me ab ijs studijs quæ Dignitatis spectant et Opus, Omne mihi  
cons tituens punctum in vera et interna pace; Ita quod non aliud Viri tuis  
ambiamus Theatrum quam tuis tui Animum.

Sententiam de corrigenda effigie Auunculi nos trij, eorum namque qui  
eum proximius videre, nec probo omnino, nec improbo. Si exorbitans quæ in ea  
et contra symmetriam, suadeo; Verum ut valitudinaria facie (quali biduo  
ante obitum fuisse intelligo) et curvis confecta, exprimis malint quam —  
valentula et integra (qua ego eum proximè vidi) nescio cur fiat, aut cui bono.

Votivum Carmen tuum pro ita nos tuo in JTAÏAM et reditu, valde  
mihi acceptum, pro quo gratias tibi habeo deo animo, quod tibi ex fando  
pectoris profusum sat scio. Audiet, audiet benignus DEUS comprecationes,  
Et Te mihi, me tibi restituet. Protectionem nos tuam dis tulimus in futurum  
ob Amj hanc tempus tatem, quæ ita facientibus haud parum incommoda, nec ex usu.

Ad res GALLICAS quod attinet, in procinctu hinc omnes esse videntur  
ad obuiandum accipiendumque Augustissimam Sponsam ANNAM AVSTRIACAM.  
Ipse Rex CHRISTIANISSIMVS iamdum præmisit Equitum Louis —  
armaturæ copias, Principum vero turmæ ordinariæ, equis armisque  
insignis, indidit ins truantur augenturque. Et earum quas ducit ANDJVM  
Dux frater Regius, delectus est habitus in Non. Jul. inspectantibus et  
Luis trantibus Rege, cum Regina matre, loco quem vulgo, la place roijale,  
nuncupant. Deo tinatos insuprà audio, qui ad eos hospitiæque Proceribus  
Regioque comitatu in itinere procurant; Prætorianas etiam Cohortes —  
aliquot præmissas audiimus.

Dux ANDJVM Regis frater, qui hucusque apud ipsum in LUPARA  
Regia aula partem occupavit at inhabitavitque (quo aduenerit Sponse  
spaciosior et amplior esset locus) inde commigravit XVI KAL. August.  
commoraturus in domo defuncti Principis de CONTI, quæ Abbaticæ  
Dij GERMANI de Pratis contigua est, structura et magnitudine  
splendidissima et prorsus Basilica.

In vestibus, ceterisque ornamentis Nuptialibus ingentes quotidie fiunt  
sumptus, præter quadrigarum concameatarum (quas Carolles nominant)  
pretia



pretia incredibilia, quae circumquaque deauratae, funibus neantur purpura  
coccoq; intextis, traehendae equis iugalibus, quibus paria parantur operimenta  
ex auro sericoq;. Pueri Nobiles pari item vos titu adornantur pretiosissimo  
ut etiam Cursorum turba.

HISPANIAE Regi Catholico vicissim summo pro cura esse affirmant  
ut quam honorificentissime excipiat. Augustissima Sponsa ELISABETHA  
BARBONICA Soror Regia, et propterea convocasse cunctos Ditionis suae  
Principes et Magnates (los grandes indigent) quorum potiorum  
partem iam secum habeat in urbe primaria BRUGIS inde processuram  
ad Regni confinia.

De bello SAKAVDICO intelligimus illud esse sopitum, et  
conditiones habemus sic impietas, seu potius pacis initia, inter  
Catholicum Regem, et Serenissimum SAKAVD. Ducem, quarum  
exemplar hinc adiunximus.

Ceterum, Adfivis Longè Charissime, precor DEVM La.  
opt. Max. ut te, tuamq; Coniugem Cognatam meam chariss.  
una cum Cognato nostro Clarissimo Domino, Dno Doctori  
VANDER VOORDT, quam diligentissime servet incolumos; quibus  
valem salutem ex me quam officiosissime denunciabo, Simul et  
Nobilissimo Doctissimoq; Domino, Dno THE. RENESSE À VELLOP.  
Item Dominis HEN. RUYSSCHIO, SVYDORTJO, GROSSVELDJO.  
Cognato etiam tuo (si forte isthic aderit) Clarissimo Nobilissimoq;  
Domino, Dno GERARDO À BUCHEL Juris Doctori, cui Antea  
votum deposui sic LUTET. et septabam ad picta-  
Insignia nos tra, sed eodem ob eandem discessum non erat integrum  
expectare. Quid BLOMMARTIJS, quid alij Pictorij et  
Mijsta et Cultores agant, valde cupio scire, et quis illorum  
sit sensus de Avunculi nos tri affigio; Inventiono tantum  
intelligo, quae proprie nos tra est, nam reliquum opis scio non esse  
accurate laboratum. Curiosus ille, et Reverendus Dominus  
Dominus Pater WOLFFSWINKEL, quid quae de conatu illo  
nostro pronuntiat? Quid CROECK JUSSEAU A. DE VIANENS  
Oro prescribas; De BLIJEBURGO etiam, siquid intellexeris.

LUTETIA PARISIORUM. Prid. KAL. AVGVST. A. MD. C. XV.

Totus et integro Tuus



Steph. F.  
STEPH. F.



Clarissimo homino

*P. P. S.*  
homino *DE NORDO BUCHESIO*

*J. C.*

*Profing & Amico meo Chariss:*

*ULTRAJECTVM.*









Clarissime Vir

Nobilis ac Reuerende Domine

**I**llo affine meo Domino Reumpstio, litteris proximioribus, solito more meo petiui, ut cum cura et quam officiosissime salutem tibi a me, obsequium in super cultumque nostrum offerret. Illud ipsum curasse sedulo, prescribit; simul ac non tantum ea ex porrecta fronte et benignitate te excepisse, verum etiam mandasse ut mihi denuntiaret benivolentiam in me tuam et SALVTIS vota. Quod quidem ex fide ille praestitit, et me haec omnino hoc nuncio; magni. Animi facio quacumque a tam Magnis Viris. Vides, Fauditia ista tua, audentiam mihi etiam addidit, arripienti in cultum stilum, et froglotum a tam longo iam tempore, ut vario et bono iure BARBARIES eundem sibi integrum vindicet, siue Praescriptionis seu Derelicti titulo, utroque iusto, et a quibus frustra et iniquiter appellam. Sed dum mecum cogito Prudentiam tuam inspicere magis et as timare ipsam rem quam verba; temeritatem meam vos ipsa excusat. Quam equidem adfero sincere, et ex intimo pectore Mentem videlicet nos tram, et ex ea VIRTUTIS tua et DOCTRINAE admirationem summam, et deuotam Observantiam. Hanc ut admittas, suscipias rogamus et speramus. Super sunt res aliae, quas Orbis hic Gallie nunc habet novas, pactae scilicet utrimque nuptiae, inter FRANCO-RUM Regem Ludouicum, et Annam HISPANICAE filiam, atque conuersio inter HISPANICAE Principem Philippum, et Elisabetham FRANCICAE Dominam. Laetitia exinde publica; Equis tres decursiones, et bastiludia, quae has consequuta. Quarum omnium delineatum vobis transmittimus schema, et in eius margine typis descriptam his toriam; simul etiam epistolam ad CESARBOXUM ab Illustrissimo Cardinali PERREXOJO, viro utique prudentissimo, et quem Academiae hae Curator habemus; vna cum epistola responsoria. Quae quidem te poseimus





ut beneuolenter accipias, & si quid superest, quod ab his partibus ad vos-  
missum aut perscriptum cupiatis, non grauabimini nobis indicare. Desiderata  
factis quamprimum compensata uidebitis. Redeo ad Regni & Imperii  
praesentem statum.

Dux de MAINE hinc propediem iussu Regis profecturus est in HISPANIAM  
cum ins tractissimo simul ac sumptuosissimo comitatu, Legatus ad celebranda  
Sponsaliorum officia, catenasq; Ceremonias exequandas, quarum inter  
Regis eximius & sollemnis est usus. Ob similem causam expectat  
hic vicissim ex HISPANIA Dux ALBANEVS.

Principes e stirpe Regia, CONDEVS, & SASSONII Comes, qui ob  
dissertuunculas diutius Aula abstinerant, & hactenus Sponsaliorum  
Contractus signare detrahebant, praesentes id ipsum iam praestiterunt,  
aiunt.

Apud PICTONES, homines quidam praeterea Religionis, seu uerius  
laruatae rebellionis, quibus quies in seditionibus in pace turbata sunt, nec  
eord; quicquam magis quam rapina, & ob has grata sunt uolles. Hi  
moliebantur quaedam satis calide, & fiam consilia ad actum &  
Tragediam ibant. Sed serio moniti a Concilio Regio, ut cauerent  
ne praua incoepa tandem consultoribus noxae essent, respiciuntq;  
in VATAEJ supplicium, timentos & resipiscentes, sibi in primis  
Reipublicae autem quam optime consulunt.

Venerabilis Pater Dominus Io. XEII, Illo nobilis foederum procreta  
fuit hic PARIJSIJS v. Kell. Maj. vtrum per unum huncce  
duntaxat diem, & praesertim illi colloquium, cum Carissimo  
Praeside JEXEXICO; catrum quid eius aduentu significatum sit  
nescitur publice. Hinc porro recta surrexit ROMAM, assumendus  
in Purpuratorum Ordinem ut autumant aliqui. Sed nec desunt  
qui opinentur agitari tractariq; aliquid per ipsum, inter Summum  
Pontificem & maioris BRITANNIAE Regem. Faxit  
Omnipotens DEVS, ut tam vasta, sed tam vaga ratis, aliquando in  
S.H.



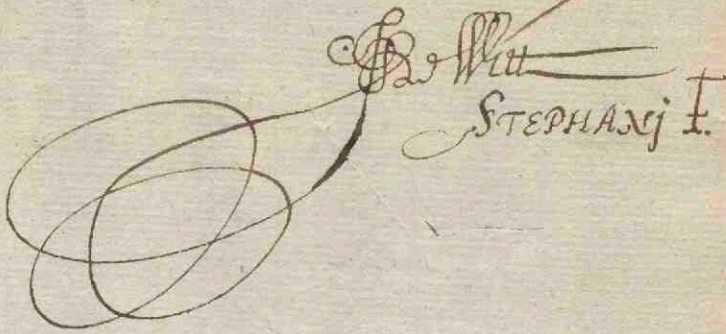
SALVTJS portum ducatur, cleueniat, sis tatur. Et quis est qui —  
Mare hoc nauiget aut elauum dirigat foelicus quam hic PALIXVRVS?  
Hæc sunt, Vir Clarissime, Nobilis ac Reuerend. Domine, quorum —  
clatioros vos fieri omnino voluimus, & fante omnia, me vehementer  
expetere recipi in tuos famulos tuos & officiosos Clientes. Quod ipsum  
si assentum me etiam litteris tuis affirmare dignaberis, beatum  
efficio, & parum Superijs premio ribus. Ita Clementissimus  
DEVS, Clariss. Nob. & Reuerend. Dominationem  
vostram seruet & tegat, per quam nos sanctam & ætætam habemus  
AVGVSTI-MARIAM cum immortalis Nominis vestri Gloria  
& Fama.

LVTET. PARISIORVM. xxi. kal. Jul. cw. m. xii.

Clarissime

Nob. ac Reuerend. Dominationis  
vestræ

Observantissimus

  
STEPHANVS I.



Carissimo Viro

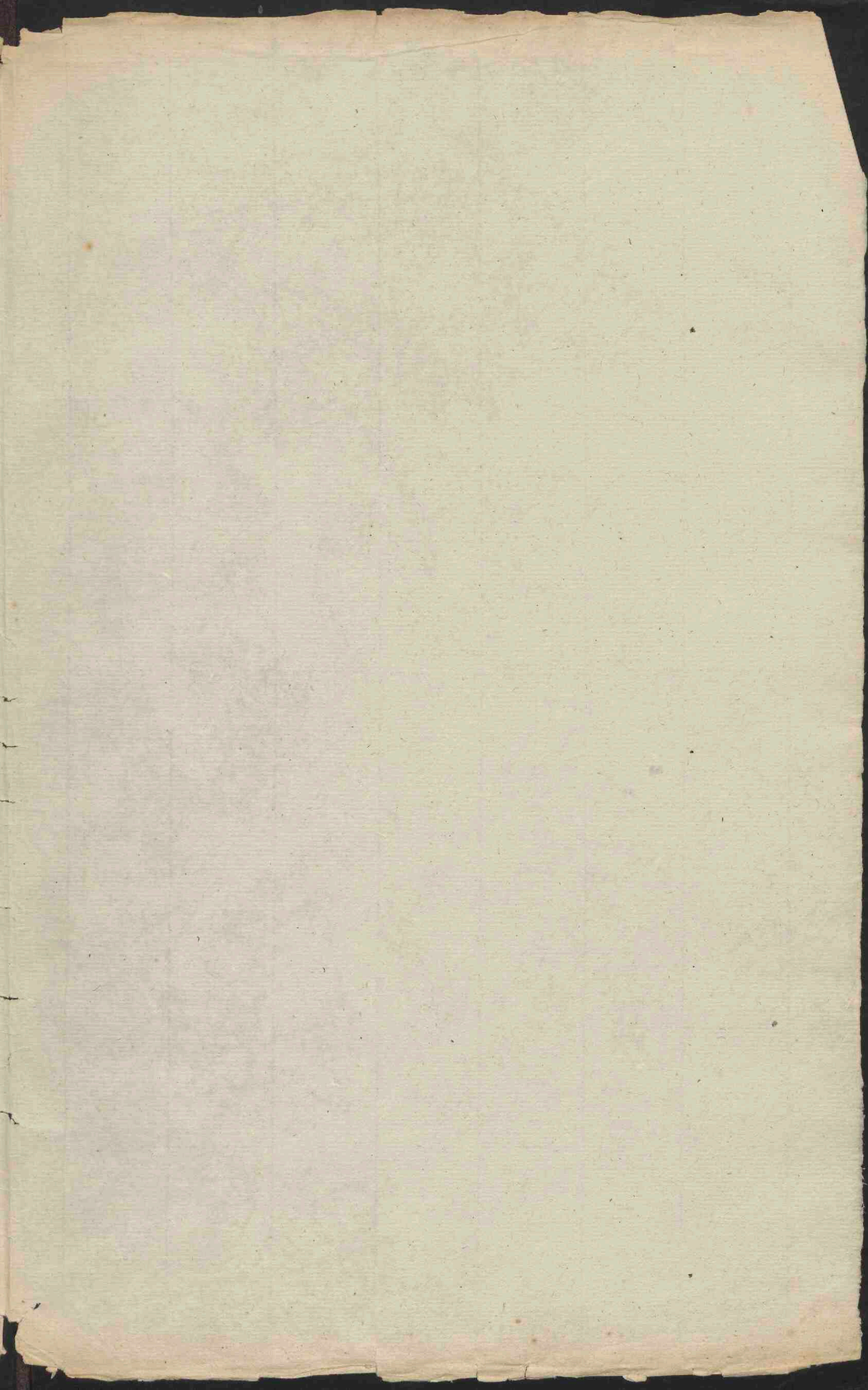
Nobili ac Reuerendo Domino  
Domino LAMBERTO VAN DER BURGH

Augustij Collegij  
S<sup>ni</sup> MARIE  
Decano Dignissimo

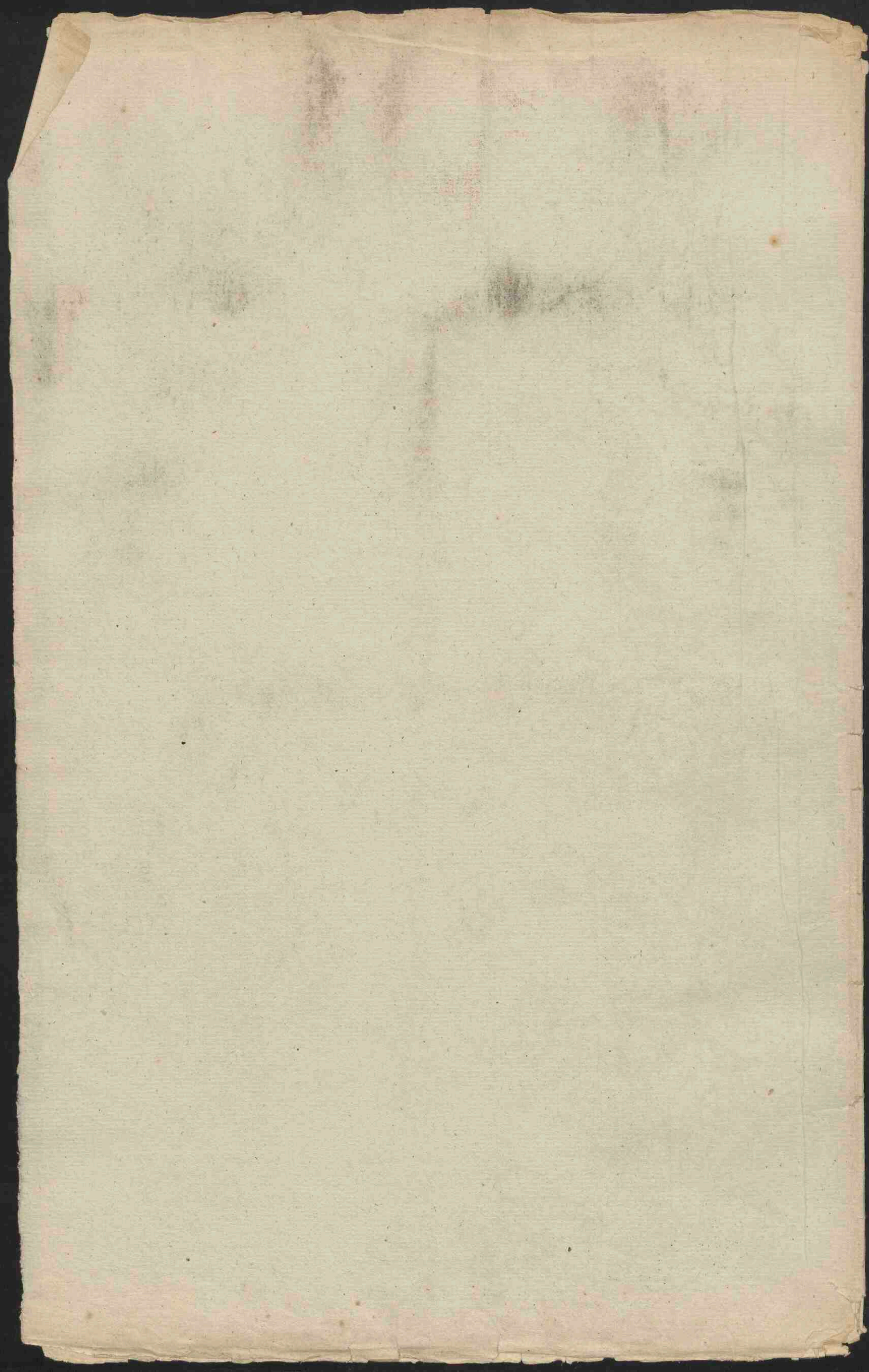
ULTRAIECTI













1620.

2  
I brief. van

Heer. Epp. aan Annot. Buchellius.

(10)









S. Q.

Clarissime, Consultissime, et Amplissime vir, summe  
dilecte et honorande, Decori regulæ adversatur, et est  
à meis moribus solitis alienum, quod tam diu distulerim  
respondum ad literas tuas candoris et amoris in me ple-  
nas. Verum ea fui inter hos nostros fluctus cum aliis,  
qui clavo nostræ Reipubl. admoti sunt, occupationum  
obstructus mole, ut ad alia cogitationes transferendi, imo  
adspirandi ferè omnis mihi fuerit erepta potestas, atq;  
ita quasi vis quædam major consuetæ meæ literarum im-  
pedierit officia. ut itaq; apud nos Jctos vadimoniam  
deserentem vis major excusat, ita et mihi apud te umbo-  
nem ad maculam inhumanitatis alicujus avertendam  
præbebit allegata à me occupationum moles, et præberet  
mea opinione certò, si cum largo et longo ad te nunc hoc  
chartaceo æquore venire colloquio, atq; ita priorem tar-  
ditatem pleniore et uberiore redimerem sermone; sed ecce  
Embda nunc sum apud amicos, venolius à meis musis,  
et instrumentis scriptoriis, ~~quod~~ ideoq; ut solemus oes,  
amore scribendi minus incensus. Noluï tamen huic  
meum adfinem Wilhelmum Hundebekium ad Em-  
porium vestrum sine meis ire literis tibi inscriptis, cum  
ut salutem tibi et Coniugi tuæ, à me et coniugi meo nun-  
ciaret et precaretur, nosserumq; insuper explicaret statum  
oretenuis, tum ut tecum sermones conferreret de reditu  
annuo 20 aureorum, qui proxime præterito Maio Lugduni  
Batavorum nobis solvendi, acquirendo. Rogo si poteris  
in eo nos juves ut pecuniæ illius compotes fiamus, Deinde  
ut exemplar aliquod quietantiæ ad me transmittas, prout  
ante annum mihi promissum, quo annuatim solutionem  
attester. Interim si et Hundebekio tuæ conjunx numerare  
vellet, quod hoc et proxime præterito anno apud vos enatiem  
et cum illis 6 aureis (quos tua conjunx præterito anno ab alio  
accepit, et hoc anno, nostra opinione, iterum exegit) - 12  
aureos conficit, gratum nobis fieret. Nam cum civitas  
Embda à me sub fœnore mutuo acceperit ante paucos dies  
2000  $\text{fl}$ , Hundebekio vero illos apud me assignavit, par-  
va ei adhuc debetur à me summa, in cuius solutionem redi-  
tus Batavicos et Ultrajectinos meæ conjugis, qui nunc nobis

«coniugi meæ»

debentur





debentur, eius dominio subiecti. Quæra de privatis nostris  
Grundebeckius coram. De publicis aliquid scriberem.  
Sed ante noctuas Athenas, cum eo in loco tu' vivas ad  
quem ex toto terrarum orbe confluant nova quotidie.  
Sisto igitur hic calami, et ad aliud tempus, quo nemo  
ad te venit, qui respubl. nostræ et nostrum statum explicet,  
reservo. Vale vir Amplissime et Consultissime, magis  
inter cultores tui nominis certo habe. Rapt. Embdæ 12  
Julii, An. 1620 stylo antiquo.

Tui

Coniugi tuæ imprimis  
à me et coniuge mea,  
q' tñ Africa est, salutem.

Studiosiss. et observantiss.

Henr. Eppius, DL  




*[Faint, illegible handwriting in red ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]*





Mr. Sir  
I have the honor to receive  
your letter of the 15th inst.  
and am glad to hear  
that you are well.  
I am, Sir, your  
Obedient Servant,  
J. B. ...

Amsterdam

et honoranda.  
i dignissime, amico meo  
in civitate Amsterodamensi  
"io p. n. Licentiate, Senatus  
Amplissimo, Clarissimo et Con-  
suetissimo viro, Dno Arnoldo

?





S. I.

Princeps

Amplissime, Clariss. et Consultissime vir, Amice et Domine honorande, Gaudio sum perfusus literis tuis, si uti fas est illo verbo in hac tristitia Germania. Nam de Saxonis ditionibus quae audimus etiam nunc monstra? Excipiuntur, evertuntur, devastantur penitus in Misnia civitates, stupris, caedibus omnia complentur, imo excoriantur homines: Si ita res progredientur, amplissima illae Saxonis ditiones nihil nisi rudera erunt. En quae pramia quae consequitur imprudens ille navatae Casari contra Regem Bohemiae militiae? digna quidem insulso tam et temerario capite, sed subditis ejus gravia nimis et calamitosa. Omnes Casariana cohortes, omnes legiones undique in ejus involant ditiones: ut videatur brevi de iis iri dictum, quod olim de Troia En campos ~~ubi~~ ubi Troia fuit.

Deus earum misereatur: quod unicum est, quod praestare in tantis calamitatibus illis earumque Jucolis possum. Interim tamen gratae mihi fuerunt literae vestrae quas ad me a vobis detulit conjunx duplici de causa: 1 quia valetudinis vestrae, qua fruere mihi, erant praesentissimae et certissimae indices. 2 quia amorem ~~meum~~ <sup>vestram</sup> et benevolum in me explicabant animum, ex omnibus angulis. Deus vobis quod in tam provecia aetate haec hactenus concessit virum, non imminuat, sed diuturnum velit. Etsi enim et vestros patiamini manes, vestros habeatis valetudinis nimbos; quis enim nullos patitur ad eos delatus annos? tamen est, quod vobis eam quam habetis, valetudinem gratuler, cum incessum cum auditum, cum visum: pervellem coram gratulari, et pervellet, ut video, Dominus, dum in literis mihi operam suam offert ad professionis vacuum apud Batavos munus. Sed mea non patitur hoc nunc praesens conditio: an aliquando ferat, scit ille in cujus manu omnia sunt nostra. Ego certe etsi per hanc aetatem bona habuerim valetudinis halcyonia, et quidem solito majora, apta tamen non gero amplius ad itinera membra, praesertim austeriore coelo. Conditionis mutatio an non aliquando laribus me conjunget vobis propioribus ignoro. Ego nondum ad mutationem inclino, praesertim eam, quae a praeci aliena est. Officii enim nostri ea etsi sit ratio, ut theoreticos etiam non aversetur saltus, practicoorum tamen magis delectatur campis, magis in illis exercemur, magis in illis sumus. Deinde hic mea patria est, hic sunt pascua, hic prata, hic viae in quibus puer lusi, hic amici, hic cognati, qui discessum discedent. Salario etiam annuo fruor ~~1400~~ 1350 aureorum. ejus quantitatis non habent Professores ejus academiae. Itaque nondum habeo constitutum hinc discedere, sed manere usque ad vitae finem nisi, quod Deus avertat, novi exoriantur austri, qui nos praecipites





tes agant, et conqueri cogantur, deus prohibeat,  
Nos patriæ fines et dulcia linquimus arva.

Vacationem quidem ab officio et munere quæro serio, quò  
Responsorum Juris et observationum inceptam possim pertexere  
telam, sed planè me munere meo abdicare nondum constitui.  
Quamvis si ~~ita~~ ordines vacatio impetrari non posset, ut tamen  
puto, nondum deposuerim animum abdicacione muneris otium  
ad scribendum quærendi. adeò me nunc delectat ille labor, præ-  
sertim cum videam me diu non superfuturum, et exantlato illo  
cupido et exoptato labore reditum hic ad officia et Rempublicam  
habere potero, si mutare conditionem tum voluero. Gratias tamen  
vobis ago, quod vobis meo maorumq; cura sit et fuerit, Deum  
rogans ut is vicissim vestri curam habeat, salutisq; vestrae, hujus,  
et sempiternæ, cum voto, ut quo hæc ad vos venient literæ, is vobis  
conjugibus sit faustus dies. Auricæ 23 Octobr. 1632

Vestri

observantiß.

Henr. Epp. Dñi



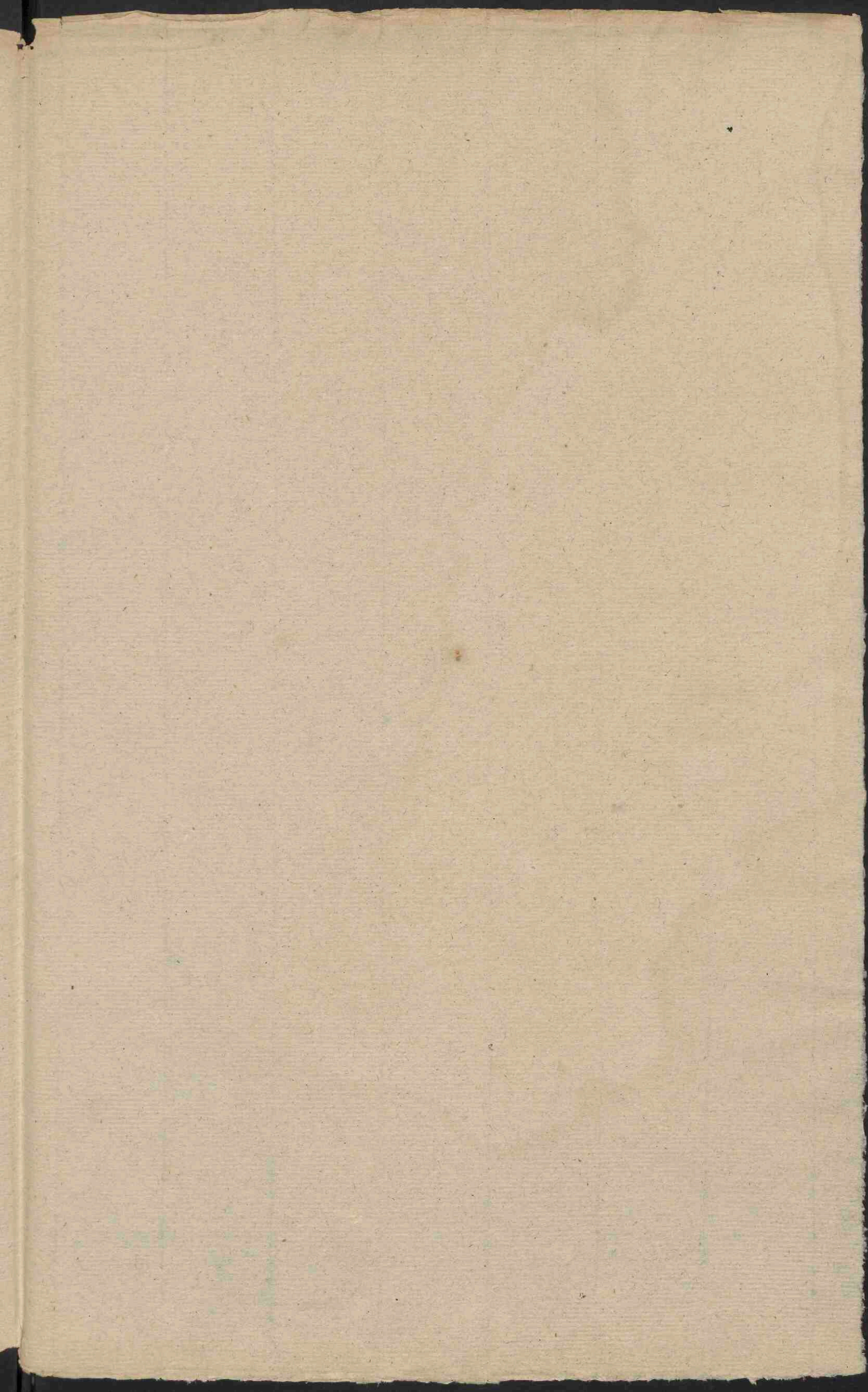
2  
m  
m  
n  
i  
s



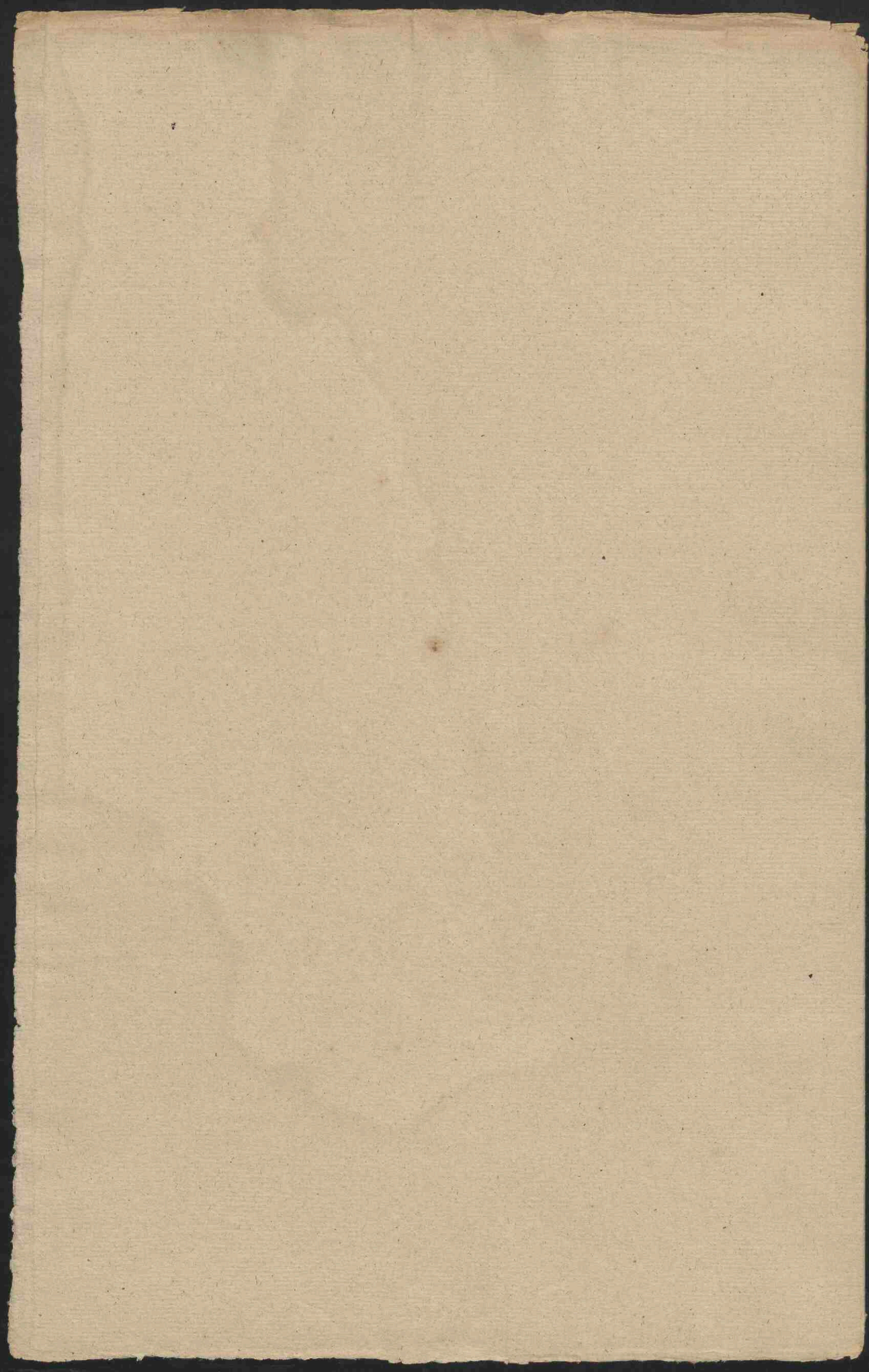
Amplissimo, Clarissimo, Consultissi-  
moq; viro, Dno Arnaldo Buchelio  
D. U. Licentiate, primario civitatis  
ultrajectinae viro, Dno et amico  
meo honorando













Sen. Buchelius ad Casp. Barlaam  
(5 epist)

(11)

NB. N<sup>o</sup> 10 op den <sup>legat</sup>~~legat~~  
bref is verkleed (Ulcandus)  
Nederlaad; hier zegt B.; Habes memoriam  
LX p. n. annorum ... (geboren 1565)  
Dus geschreven, niet in 1633, maar in 1625  
niet: = wil 1633 (in Mantua Casp. Barlaam)  
1644.









literas tuas, Clariss<sup>me</sup> doctiss<sup>im</sup> que D. Doctor, suo  
 quidem tempore percepi; sed ad eas responsum distuli,  
 sed quod et a nepote D. Vorstio literas expectarem,  
 ut tum simul ad utrasque responderem: Interim supervenit  
 hyemis incommoditas, quae me ad scribendum tardiorum  
 fecit; tandem tamen veterum morum abhorrētia  
 ralis, hasque ad te dare, quibus oem hoc negligentis dol  
 myraturum susceptionem a me removerem, restitui.  
 Atque perinde gratae mihi humanitati tuae qua maxima  
 gratias, quod perdoctis tuis verbis me in hisce  
 prior dignatus fueris; et adeo totum illum librum  
 Gotzianum, stricto ac eleganti compendio, quod  
 nuncum, in illa verborum insolentiorum difficultate,  
 ita expresseris, ut desiderium eius videndi iam maxima  
 ex parte satis fuerit factum. Et sane amara  
 ingenium tuum, doctissime Barlae, et illam facil  
 tatem in te Musram estimare, ceppi, iam nunc  
 ab eo tempore, quo proximis D. Vorstio Himelii  
 sui Italici compendium a te constructum mihi  
 monstrabit: ab illo inquam tempore tuis magis  
 magisque affici, tuoque videre libenter et legere  
 abinde inveni. Atque in hoc Casuariorum munusculo  
 tum breviarium, tam mihi gratum fuit, quam qui  
 maxime; legi igitur et religi cum summa animi  
 voluptate, miratus merito dexteritatem ingenij  
 tui in cogendo ad versum leges tot misistata verba  
 xv tm a principio veris scrupulum imbecit in verbo  
 Cotes, sed is facile remobendus. De libro quo scribis  
 velim securus ut is, cum iam eius a te usuras respiciam





Luculentas, nec cuiquam eum tradas, nisi  
mihi uno: intaim ita sit nobis rois, ut  
longiori amicitiae titulo accedat propius  
Addidissimam eius litteris imaginem quaedam, ut in  
ne presenti sollicitus sum, sed temeraria vetant.  
forte remmodus roiam id fel. ~~hinc~~ mterda  
nobis gratissimam te facturum puta, si litteris tuis  
frequentibus de studijs vestris rectioris reddidit.  
~~Male~~ viri charissimam doctissimam, et <sup>me</sup> ~~Burgetio~~ tuo, si  
quid sit, in quo <sup>quibus</sup> ~~est~~ operam diligentiamque necessariam  
tibi iudicabis, ita utere, ut qui totus tuus sit,  
eoque affectu in mimeris tuorum <sup>ad scribi cupiat</sup>  
traiecti in Batavis Kal. Decembris. Anni <sup>Ar. Burgetius. etc.</sup> ~~Christi~~ 1626.  
Nolo non reformabo.



Charissimo doctissimoque  
D. Caspare Barleo.  
sine Poltozi

Lugdunū  
Batavorum.



Bachelius

Ar. Bugellius Casparo Barlaeo Medic. Doct.

Hyemis rigor hactenus Clariss<sup>ime</sup> et Doctiss<sup>im</sup> D. Barlaeo  
 me non tantum continuit infra limites mee domus, sed et  
 non parvâ molestiâ affectus; cum neque incommode no  
 caxeret focus etiam succulentus, et me hinc calor inde  
 frigus medium impugnaret. Accedebat et illud quod cum  
 me abdere cubiculo Optime calefacto vellem protinus  
 ab insolito aëre deijcerer vel cum maxima cerebri  
 turbatione. Nunc vero, Deo int gratia iucundum  
 veris Tempus adest, quando malorum praesentium  
 oblivisci par est, et ipsam hilaritatem revocare ac  
 iuxta illud Divini Viri bene vivere & latari. Nichil  
 n. profunt tristitia mentisq. aegritudo. nempe.

Laput cor cura atque arumna conficit.

Te igitur, vir doctissime his literis compello prior, ut  
 aliquid a te intelligam de tuis et aliorum Studiis, a  
 nepote n. meo D. Adolfo. tres iam sunt menses, quod mihi  
 intellexi & is tardus ad scribendum est admodum.  
 Adiunxi his librum, vobis forsitan quam mihi utilio  
 rem de re medica n. tractat: libelli a. qui eodē con  
 tinentur, etsi sint vulgatiores ex optimis tñ typogr.  
 officinis. Romana, Veneta, parisiensia, probare.  
 Salvanus etiâ primi libelli auctor is est cuius Liber  
 de piscibus probatur. Huic comitem dedi nummum  
 argenteum, hebreorum solum, de cuius si forsiter  
 antiquitate dubites, saltem formam et magnitudinem  
 atq. adeo etiâ pondus habebis. De hoc sulo Vaserus in  
 libro de numis Hebreorum. Freiherus item. Ant August  
 alij. Maluissem Augusti aliquem, sub quo

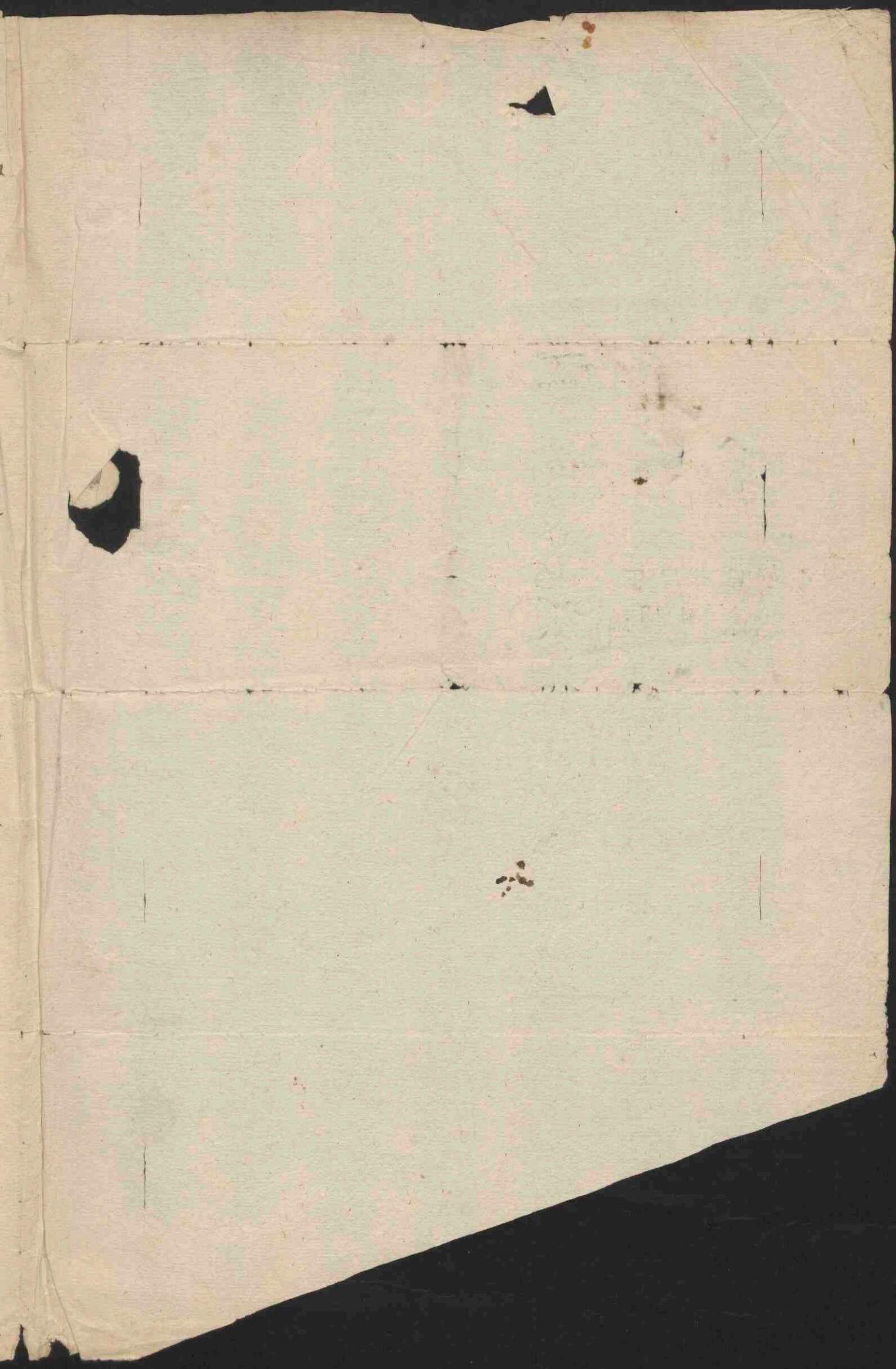
nova progenies caelo demittitur alto  
 et magnus ille infans ante oia secula genitus in presepe





ponitur, Sed tam doctè et eleganter a te nuper cele-  
bratum. Sed cum id non succederet, eius loco hunc  
millo, cuius me memorem fecit passionis Christi historia  
que Christiano ritu hoc tempore interpretatur.  
Audio quidem inter sacra cimelia ostentari alicubi unum  
ex argenteis illis qui proditoris premium fudæ  
fuisse traduntur; sed is exhibet solis colossem  
caput radatum, estque Rhodiorum tetradragma  
unde fucus apparet, qui nihilominus prarum fraudum  
tegmento occultatur. Sit hæc exigua in partem munusculi  
qua mei apud te referent memoriam. Epistolas Gra-  
ligeri nunquam vidi, miror cur non probeant in lucem.  
Nec de Vossij Historiis Latinis quicquam intelligo;  
an celi intemperies et hæc quæ impedimenti affu-  
erint? Inveni pridem in libellum Melchioris  
Barlaei de Rys gentium a. 1552. Antwerp. excusum,  
quem et alia scripsisse audio, an is ex tuis, scire abeo,  
certè non indoctus aut inelegans poeta fuit, in quo  
Quadianum prope modum scilicet agnosco, fratrem habuit  
Casparem quod opinionem meam confirmat; atque ita  
felicitatem illam qua polles in versibus vobis quodammodo  
agnatam arbitror. Sed ne longius te morer, sicut meis  
ineptis impedimento sim, studijs vestris finem facio cum  
salute quam votis ex auro opto. Si non erit grave rem gratam  
feceris si D. Vossium et scriuorium a me salutaues.  
Vale virorum optime, Doctissime Barlaei, et me sui  
amantem, reuerentia. Præuechi ex Museo nostro  
raptim vi kal. Mart. stylo vel. 1627











Bachelius

FR. BACHELIUS 10. D. CAES. BARLEO MED. DOCT.  
S. B.

Litteras tuas clarissime ingeniosissimeque Barlae una cum  
capsula Anglicana accepisti. et signum annuli antiqui caesa in ea ex-  
presum vidi quidem sed me non eum esse qui post tantos  
viros quid aliovis pretij adferre ad hanc rem possim, facile  
agnosco in hac saltem debilitate oculorum & memoriae quae  
quotidie invalescit, imo vis conatus post hos non nisi temera-  
rius vivere posset. De literis tuis quod sentio, sic habe,  
eas mihi videri non Barbaras sed Gracas, cum vox navrofa  
sit notissima et haec litterae B. T. 8. 3. Z mere Graca sint  
aliquae utro mhae romney et imphity & de genere quas Galli  
vulgo vocant entrolasrey, quarum fortasse aliquis  
in Gracis versatior sensum vel collige vel exprimet  
Symbolu ipsum multis explicare cum sit obvium et cuius  
notum esset actum agere. Nam licet nocturnus avis  
pleraque infausti sint omnis, noctua nihilominus assidu-  
tere Minerva comes, melioribus auspicis ab antiquis  
te excepta est: Victoriae nempe ubi et tu miras  
significat, et sapientiae ac profunda prudentia  
inditium est; cum sua industria haec avis non se tantum  
contra maiores tuatur sed et ipsas saepe subigat  
et minoris in admirationem vultus sui beatitiam adducit.  
Et cum acutissimo visu vel in maximis ac densissimis tene-  
bris cuncta perscrutat, nihil tam se obscurum vel  
difficile quod prudentia non penetret ac speret hoc  
simulacro veteres edicare voluerunt, in qua sententia  
multa apud Plinium, praerimum Gesnerium, Beccarium  
item in Hieroglyph. lib. 6. alios, ipsaque adeo Pallas noctua  
simulacro in numis antiquis saepissime exprimitur, ac et  
Atheniensium monetae taceam, extat ap. Ant. August. num.  
Anton. pp. in quo Jupiter Juno, Minerva, auium, Aquilae  
Pulicis Pavonis ac Noctuae imaginibus denotantur.





Poemata tua abidi exspecto. Capsulam vero ut bis, cum nepot  
 nostro Doct. Josepho Vorstio remitto, et simul omnia  
 Augusta ac felicia hoc novi anni initio vobis precor divina  
 et patriae eadem promittere possemus. Vale  
 Doctissime ac humanissime D. Barlae, et me tui  
 amantem noli quaeque negligere, sed simili affectu  
 prosequere. Traiect. in Batavis III Id. Januarij  
 A. Chr. 1628.



By. n. p. h. e. s. m.

Augustinum  
 Salmansum.

Doctissimo Doctissimoque viro.  
 D. Casp. Barlae. Medic.

2 & 1  
 Anno



Non est, clarissime dno Doctore, quod ulterius scribendi  
 officium differam, quoniam iam tuo munere proboratus;  
 Accepi n. ante aliquot septimanas, non tm literas a te gra-  
 tissimas, sed et carmen illud divinum ad magnu Gallie  
 Regem; in quo, utriusq; instrumenti religionis nre mysteria  
 simul et oracula sublimi sane stilo, pandis, ut in eo voce  
 te vatem ostendas et theologum. Differam tunc  
 responsum, non tam ex nro quam vestro olim voto, ne  
 tibi, pretiosum tempus nre forte literas adimerent.  
 At paulo post cum proposuissem <sup>auron b. ellyp</sup> vobis admodum me rei  
 gaudio ac publica letitia ob opima in patriam relata  
 spolia deesse bellis, ut nempe vestra Musa quoq; literarum  
 tam bono successu; <sup>to h. m. m. o. g.</sup> Ecce vidi ap. bibliotheca nstra  
 Carmen tuum Heroicum, Heroino et felici patrie Genio  
 dicatum; quod mirum in modum suo merito, mihi placuit.  
 Et magis cum ex tuo missu, <sup>illud</sup> relegerem: conf. n. Pehly  
 a te mihi et salutem et carmen <sup>illud</sup> tradidit, addita  
 excusatiuncula, qd peris ad me perferat; vellem pro eo  
 non tm gratiam agere, sed et referre, liceret; Attamen  
 hoc tibi exspondeas cupio, Doctissime Barlaeo tuorum  
 illam scya me benignitatem et benivolentia, uno libe-  
 ralitas aro meo semper hesuram. Admonitio  
 item tua acceptissima fuit; vellem, velly, salut  
 cogitatione venturae vite et mortis instantis  
 penitus mfixam: sentio n. me fsi ante tribunal  
 quo ois raro comparatura est; ubi nulla exceptio nulla  
 dilatio, nulla excusatio, locum habebunt; ubi oratorum  
 eloquentia obmutescet; munera et favor nihil prodeunt;  
 ubi sola confessio criminum et gratue fiducia per christi  
 meritum, valebunt. Haec rontemplatio animum meum  
 perpenitendo extra me rapit: maxime cum pondero mia  
 crimina cum divina bonitate; illa descendunt ad pro-  
 fundum hie, haec vero elibat ad thronu divini Imperator  
 dy. Solantur verba eius qui mentiri non potest; nolo morte peccato-  
 toris





111  
111

toris, sed ut conbertatur & vivat. Fragilitatem meam no  
et cordis duritiam Superior: ab uno deo remedium peto  
ut expecto, sicut non desinat supplicem. Quae videtur bene  
humane ludicra an placida, ad cogitationem reru aeterna  
rum magis propellunt, quam quodidie me carum salu  
capit magis atq; magis. Bene olim dictum; omnis  
aetas de suo tempore conquesta est, sed et ego, ut arbitro  
Improbum hoc saeculum vive nunc d'Christi mrisio  
et ad ventura beatitatis gaudia anhelare; quae  
nobis det summus ille rex & pater, qui te, qui me qui  
oem bonos conservabit ad salutem. Vale, doctissime vir &  
in impari facultate pari affectu nos amemus. Trarechi  
in Batabis No 7. Febr. a Christiano cis 10 c. xxix.



Batabis

Magister

17  
D. Caspari Batabis  
D. 1720





S. P.

Carissime Doctissimeque Dne Doctor  
 In ruborem me dedisti tua toties iterata liberalitate,  
 nuper n. epistolam consolatoriam ad Nobiliss. vander  
 Mylum de morte filij sui, et paullo ante, Trophaeum  
 Limburgicum atque tua scripta misisti; acceptissima  
 illa quidem, ut vestra ora merito solent, mihi  
 fuere, sed in eo haereo quid pro ipsis sim repositurus.  
 BERKA iam accedit carmen divinum; promittis insup  
 lesum an Trophaeum Maximi illius Principum  
 quos vidit Occidens, in quo nihil desiderari  
 potuit, praeter nimiam confidentiam; cuius virtus  
 sine exemplo est. certe is excellentem tuam  
 Musam suo merito expectat, nec ab alio cele  
 brari debuit tantus Heros. Nos in expectatione  
 sumus quid noster Hercules moliturus sit. Anxi  
 heremus, nec n. in manu hominis victoria est,  
 sed Dei, a quo illam impetrare debemus. Fa praecibus  
 eam contendimus, sed quid? veritas ex ore caeci, cum  
 Christus visum restituerat ap: Joem. Scimus quia Deus  
 peccatores non audit: sed si quis Dei cultor est, et  
 voluntatem eius facit hunc exaudit. At quod quae  
 ceum magis celeberrimam praegnantem hoc nostro, in quo ota  
 mala ad summum pervenerunt. Habeo memoriam  
 ex p. m. annorum, sed exulceratius secuta tempus  
 non vidi, assendunt singulis annis crimina.  
 Germania vicina iam poenas luit, quae diu floruit.  
 Quid nobis instare creditis. multa nos precibus a Deo impe  
 trare posse confidimus, et sepe praesentem ipsius operemur

sentimus





aut rōn / ultum nō  
fuerit.

penitus, etiam præter expectationem. Verum nunc  
pondus peccatorum nimium nos gravat. Mens nostrorum  
procerum, ut fertur extrema, si hostem quasi compellere  
ad pacem: omnium hoc votum est, vixit sententia;  
at eum habemus potentissimum, ne fallamur, et quavis  
vires eius extenuerimus, experientia tamen docuit,  
quod ei frontem præbere <sup>auso</sup> non fuerimus. maiores  
nunc copias assumpsimus, sed evitando has eludere  
poterunt; instat hyems. Si brevi nil memorabile  
gesserimus, vel dimittere eas cogemur, vel damnum  
maius quam commodum sentire. Hinc rationem  
inire victoriarum si voluerimus, <sup>damnum</sup> <sup>Expen</sup> <sup>ditio</sup>  
exiguam superent huius anni emolumentum. Hostis  
thesaurum habet ex Indijs, et alterum a Cero, ut vocat,  
qui bonam partem contribuere maluerit, quam totam  
perdere: et nos interim non minore difficultate  
prememur, ære alieno obruti, de qua publica quo-  
tidie querela. At, inquit, pecuniae privatorum ingentes  
superfunt, quæ tamen, <sup>attrahit</sup> continuis tributis, privato luxu,  
hostiumque prædationibus, <sup>attrahit</sup> minuuntur. Oeconomii mali  
sumus; duo rem nostram sustinent, mercatura &  
parsimonia; utramque negligimus, quid porro expectan-  
dum nobis præter præterit temporum inopiam. Inec  
meo gaudet iudicio superest remediij spes, nisi Deus tan-  
quam ex machina insperato attulerit: ego si quid advesi-  
tulerimus iram in nos divinam nostris meritis nobis atceruisse  
putabo. Meliora nihilominus somino, sed ut mea hæc  
Atas est, peiora <sup>timet</sup> ~~veretur~~ et veteribus exemplis præsentia  
metitur. Verum a diverticulo in viam redeamus  
mi Barlae, te ipsum hisce feriis hic expectabam, cum  
tuas.



tuas literas gratissimas, a Cl. Petito allatas, invenire  
que me recrearunt non parum, reficando tui memoria  
quam amo ex animo, hunc adfectum nunquam  
possituens nisi cu omnium memoria. Vale  
virozorum optime, doctissime Dne Doctor, et me  
amare perge. praeclarissimi ingenij tui admiratore

Az. Bugellum

Traviti Bat. Eod. illo die quo  
vini Augustus de regni et vitatus  
reliquit. salamo murechto nit. baral. v. h. y. y. h. w.  
Saluta quaeſo a me doctissimum collegam  
v. Gerardum Jo. Vossium cum filio eius  
Gaudetissimo munus. Matzia

1633







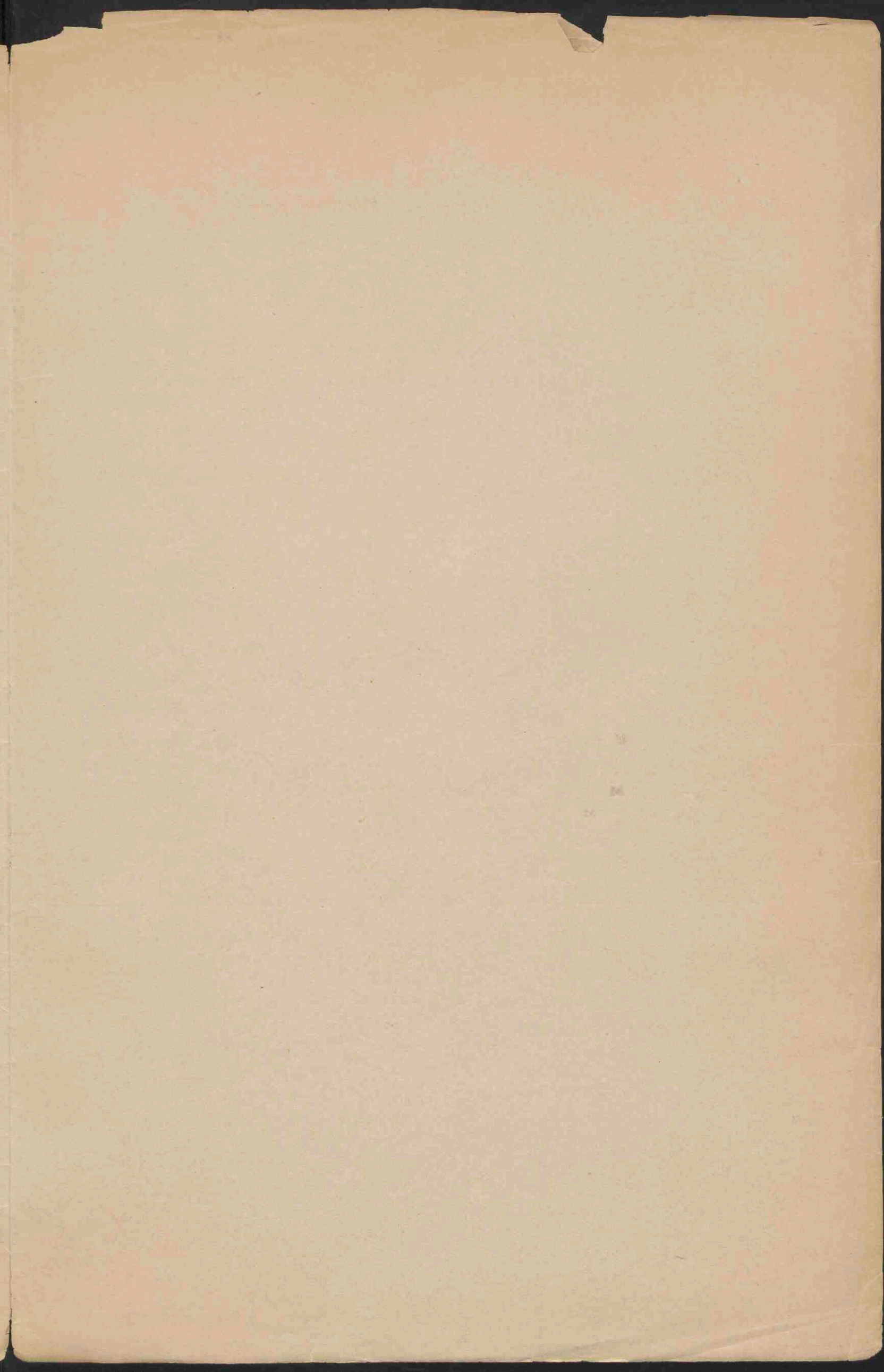
177  
Ervanteste hooggeleerde  
pater Urbanus Gode  
Luce Casparo Barbo doctor  
Medicinis end professor  
in illustre schoolen

Act

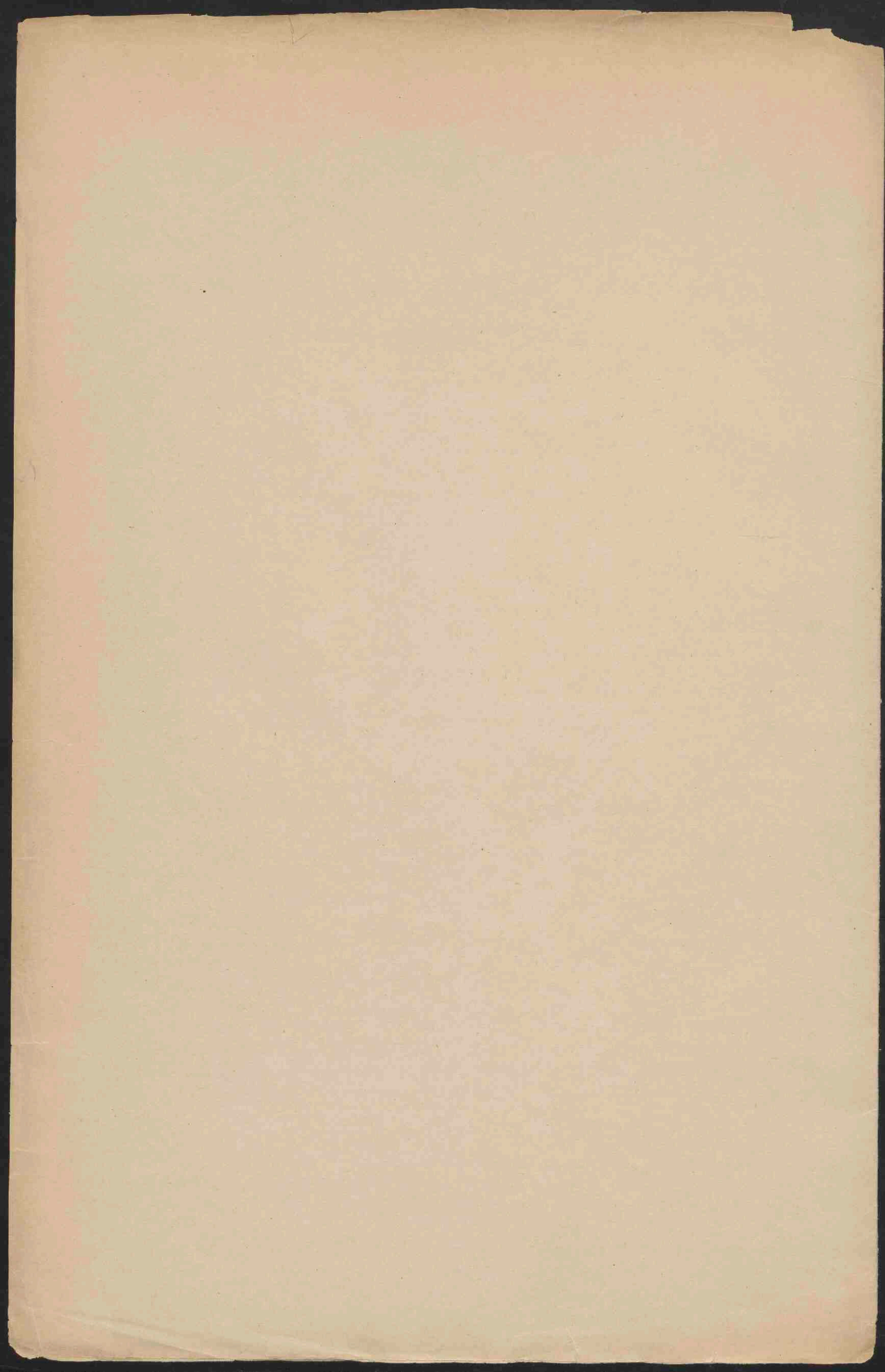
Amsterdam

per amigd











(12)

*hamb. Barlaeus (avus Caspari)*  
1577





*Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script.*

*Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script.*



L. Borleus.

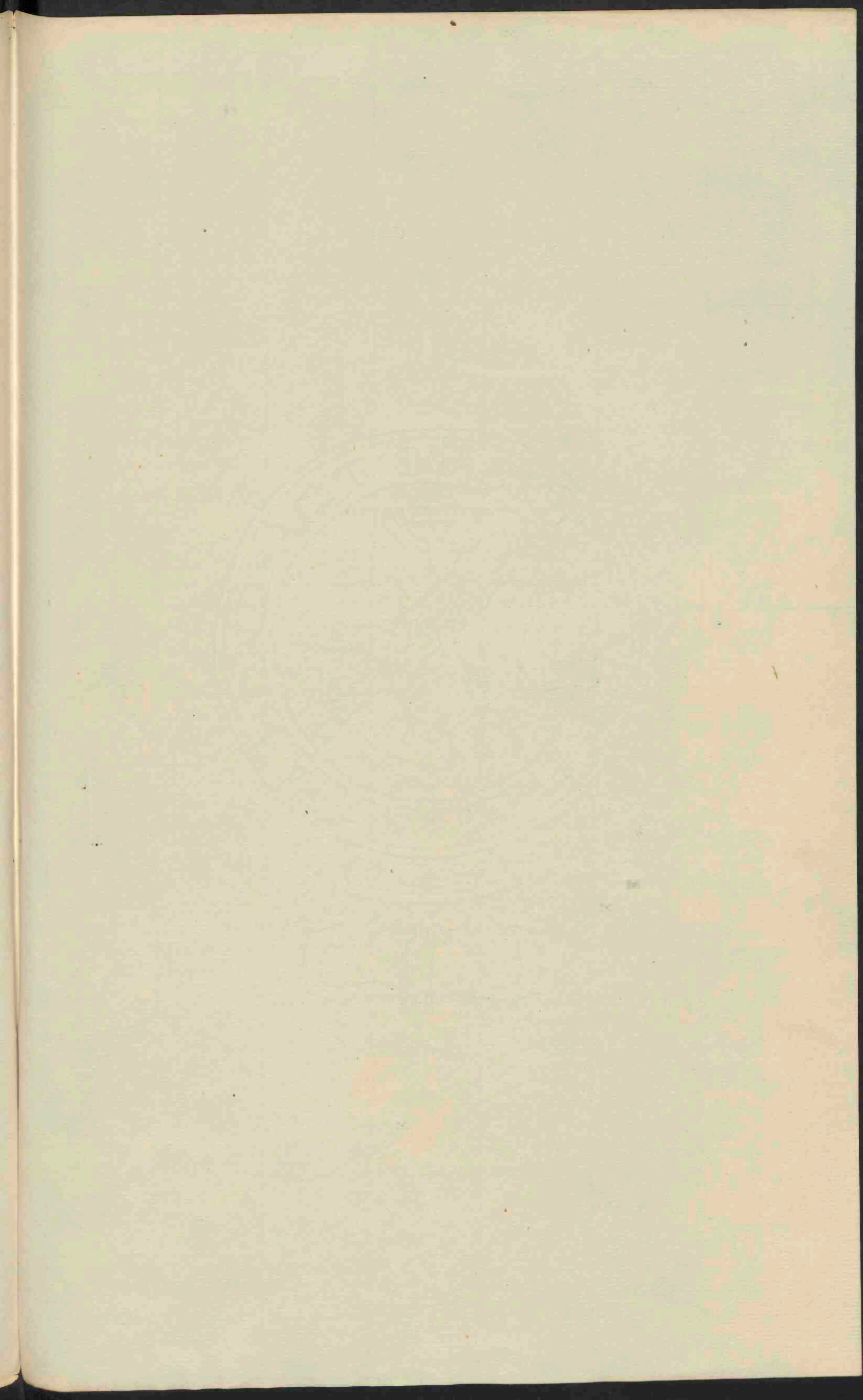
Si valetis filii mei bene se res habet, quoad nos hoc vos scire volumus, nos sic satis recte valere corporibus, verum quoad facultatem, illam talem esse, quod nisi aliquid lucri ex cotidiano labore accederet. Vix et nos, et fbericū militem nobis multum negotij facessentem cotidie sustinere valeremus, habemus etiā Germanos milites posteriorem camerā occupantē sub hac quidem lege vt domus nrā magna iam a veteri hospite suo vacua imminis a milite maneat occlusa, habemus adhuc tres aut quatuor domos vacuas nrō magno malo, damnoq; incerti, quem exitum hec tragedia misera habitura sit, Misere oēs ciues vndiquaq; cunctant et nos pro nrō modulo cum illis: Verum alter alteri solatio et auxilio est, Amore caritas maior maior fit, et tandem intolerabilis obsessio qd' Deus auertat, diuturna ferec Tristiora vobis significare nec volo nec libet, via nrā mstrata Deo Opt Max cōmittenda, qui pro sua ineffabili potentia, inexhaustaq; bonitate cuncta regit pascat et legitat mpositurus letum finem Bile. cause: tum cum illi visum fuerit, Deoata nrā meruere magnam cadigationem, Tandem Deus Opt Max: miseris nrī, traxit nos ex manibus inimicōr nrōr, si non oīs patri paulatim liberaturus, si spes nrā forma manserit in illu tanq; omnipotentem et misericordem. Cuius etiam virtute pax fiet, vti confidimus equis cōditum b; Scio quam parnam rem hinc descendentes habebatis, sed speramus genero nrōm vos non deserturū, Verū vobis in necessitatibus ad futurū, qd' procul dubio prima occasione facultateq; data, repudiam; et si quis alius tibi supplicat presulerit, bona fide impotenti a me idipsum recuperaturus: Deus Opt Max: interim seruet vos et nos incolumes. Salutabis nrō noie oēs tuos. Mocerates; Cupimus valde scire an ille magnificus et benignus Dns, cuius laudes et virtutes septemnumero apd nos predicasti, in bona prosperitate cum illa sua honoratissima vxore adhuc sint, curte me et oēs vros cōmendatos percipim; quibus oīa leta precamur, qui etiam pro certo habebit, quod nos ingratos non cōpenet, si quid adiuuenti tibi mnc in vhis aliquibus presulerit, Nam scimus vobū esse maximū beneficentib; negligere referre gratiam, itaq; pro nrā vrbis Deo volente, ingratitude notam fugientes referemus illi gratias, et multis precorū, et factis et opere sic vt sentiet se sua beneficia apud ingratos minime collocasse, Intermissis aīo magnificis, et meminere illius dicit, In die bonorum ne sis oīam malorū, et in die malorū ne sis ememor bonorū, Anthony subsidio in oō parte vrbis, et in calculū reducet si quid pro vobis exposuerit, qui me se fidum, et fidelem reperiet, et non minus grātū. Cui et eius vxor pūm oīa bona precamur. Salutant te oēs frēs qui apd nos sunt, et de nrā familia, Nepotes et neptes, consanguineiq; Scribitis quāpnimū Miles nr toties facit mentionē vri, mirandūq; supra modum vos nihil salutationis transscribere, qd' poteritis facere sub data, vel Bergis sup sonal, vel in studio vrbis ad satisfaciendum illius petitioni, Bene valere Rapto, L me cuius manum notis



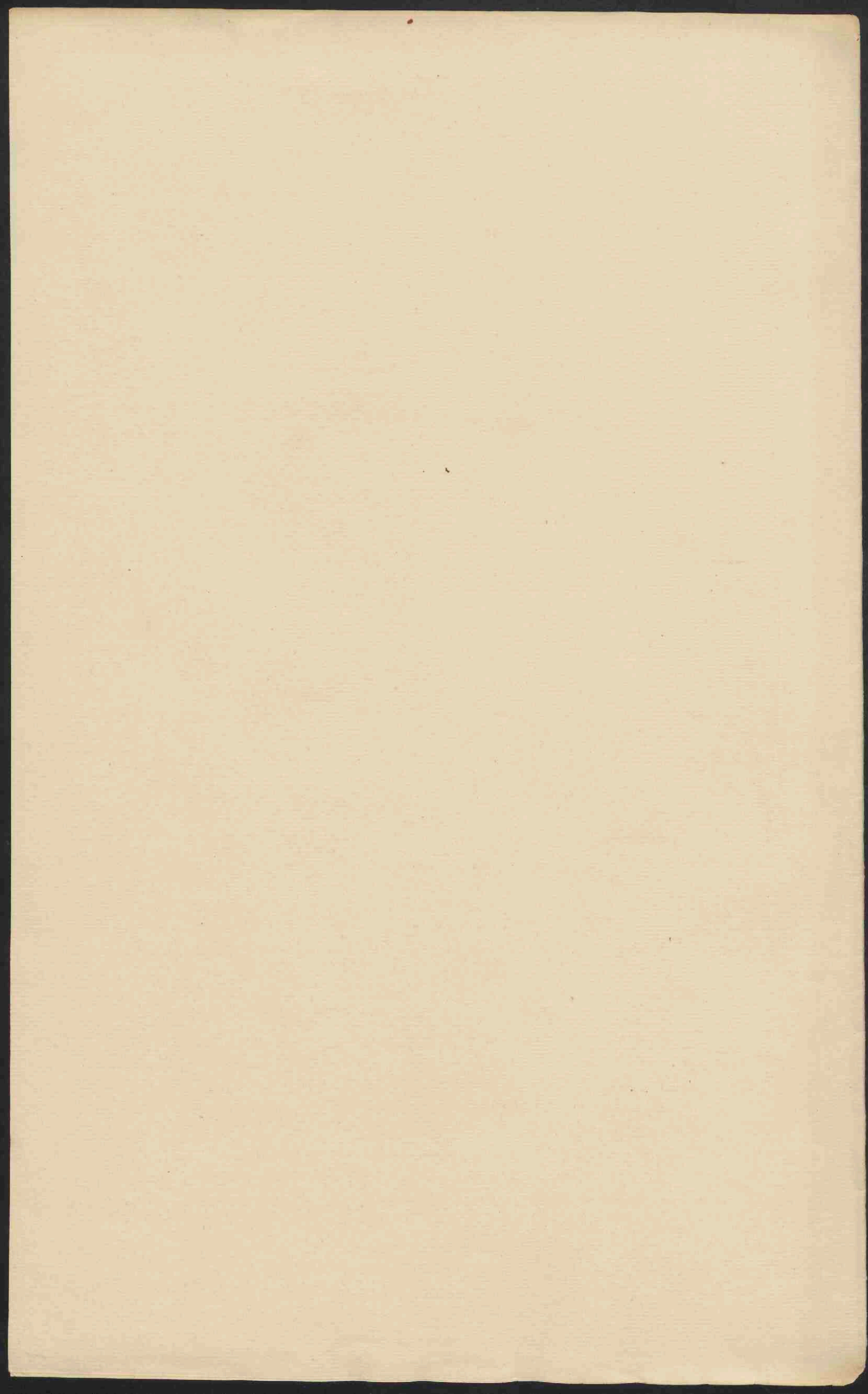


Jacobo Barba si<sup>+</sup> suo





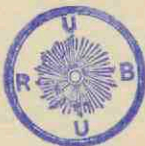




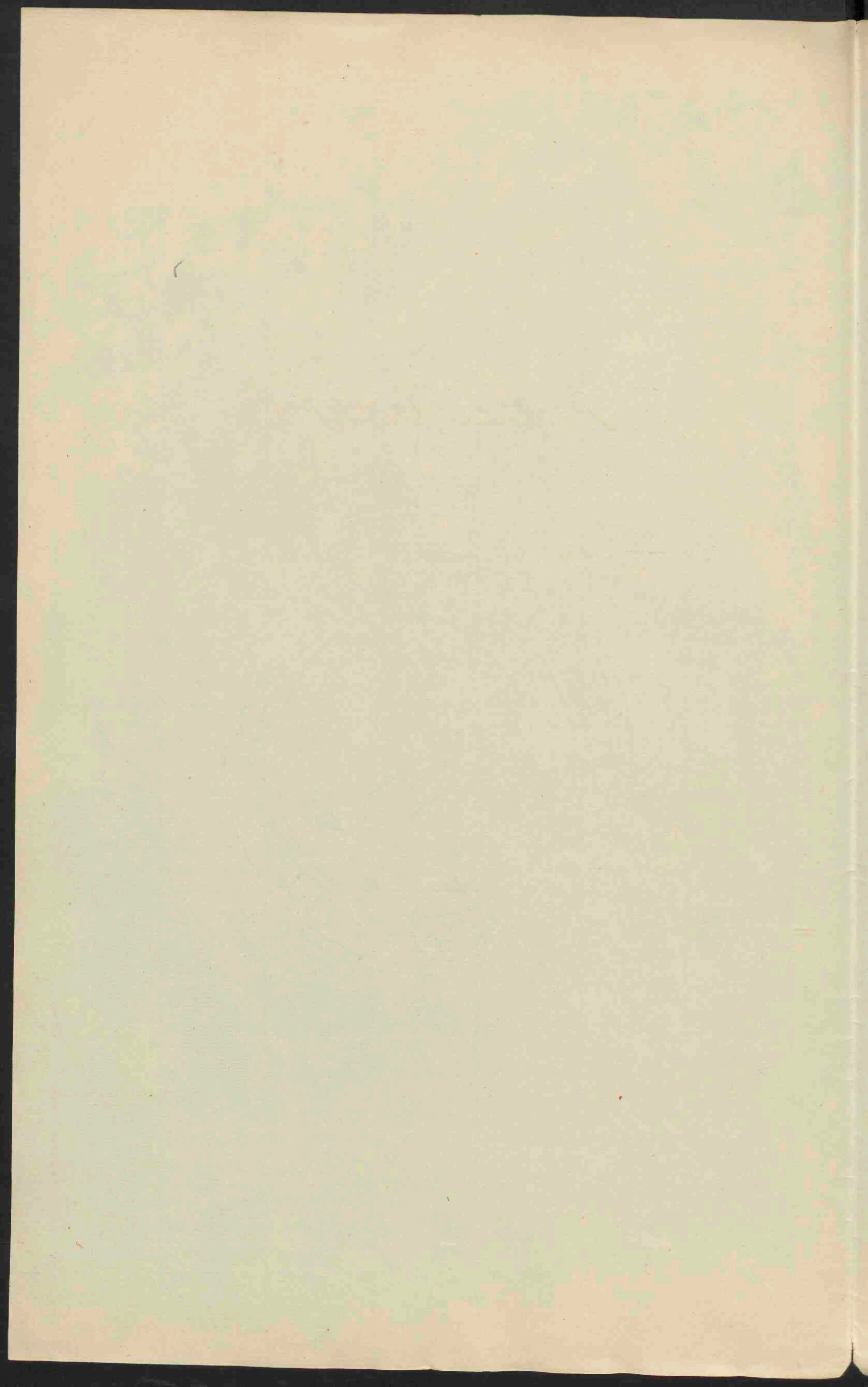


13

*Barlaeus (Casp.) pater*









S. D. Reddite sunt nobis ante dies aliquot littere tuae, mi charissime, iucundissimae,  
 frater Jacobe, Una cum Musis et Gratys tuis, hae est, Una cum doctissimo tuo  
 Corp. Barleu ad Bastingium carmine, et munusculo pro uxore; Qua omnia quam grata  
 nobis fuerint, quantam nobis laetitiam et Voluptatem attulerint, imo domesticis  
 meis omnibus, Utinam tibi id Verbis explicare queam. Sed quid opus tibi? quae  
 conditionem, mores, ingenium meum a Veteri tempore adhuc exploratum  
 habeas, quantus, ego semper ab incunte aetate scriptorum vrorum amator &  
 admirator fuerim. Certe, mi frater, ita me Deus amet, qualis ab initio fui  
 talis et adhuc sum et in perpetuum ero, nequid finitum forsitan de nobis  
 suspiceris, quod in officio nostro litterario aliquanto sequiores fuerimus,  
 hactenus quam par sit. quod nulla alia ex causa factum esse scias,  
 quemadmodum & de te iudico, quam fiducia amoris, qui inter nos  
 maior, et firmitior, quam ut ex cessatione quadam litterarum, aut negligentia  
 sit estimandus. Interim tamen gaudeo ex animo, omnique laude  
 dignum iudico, quod nostrum hoc silentium, quod mihi toto seculo  
 stetit videtur, tam amanter & benevole, et sine maiori exprobratione  
 interruperis. Quod si tibi tadio sum in hoc auiturno nostro exilio tibi  
 fuerit, uti scribis, et ita esse scio, mihi certe non fuit pergratum. nec  
 etiam uxori, quae saepius conquesta est quod nihil scriberes, cum tamen  
 bis aut ter conditionem in Hollandia mutasset, et ego non litteras  
 dimittat sed tota carminum Volumina ad te misissem. Sed quia  
 quod factum est infedum fieri non potest, valeant praeterita, &  
 imposterum mores nostros, quos tamen omni crimine vacare scio, mi  
 melius aliquantulum emendemus, et in hac corporum absentia  
 nos mutuo diligentius nostris epistulis iniungamus. Placet, Placet.  
 Age igitur mi Jacobe incipiamus. Nihil mihi gratius quam tecum  
 confabulari. Ea tamen conditione ut mihi nihil concedas in hac aere  
 non enim pares sumus. Sed satis de his. Manusculum tuum uxori  
 tum adhuc in praerperio decumbenti fuit gratissimum; laudavit et  
 exosculata est benevolentiam tuam, usque ut suo nomine tibi innotales  
 agerem gratias, relatura prima quaque occasione. Carmen item  
 tuum iam pridem ad B. Bastingium mihi cum cautiuncula illa,  
 ut mihi in tuis iniungeras. Adiunxi et meas Musas, imo nugae  
 comites, honoris & amoris causa. Quarum tibi hic exemplarummitto.  
 Quid iam feruis ad tuas respondes in causa fuit, quod tibi iterum  
 Volumen quoddam carminum concinnaueram, de meis mi laudem  
 sua Excl. cantalenis, praeteriti anni. Quod absolutum cum iam iam  
 tibi mittere in animo haberem, oportune venit in hanc civitatem  
 Comes Mauritius Breclam profecturus, quam occasionem non cupens  
 negligere, adhortantibus quibusdam ex Magistratu nostro, illud  
 ipsum Volumen ut erat, per secretarium Nylandrum suo Excl.  
 offerri iussi. Qui postmodum mihi ad se accersito, gratias egit, gratias  
 posse remunciant, laudavit, egregio, et tali Principe digno  
 munere comnodavit. Ita ut non male de illo cecidisse videar  
 expertus enim iam sum ipsemet.

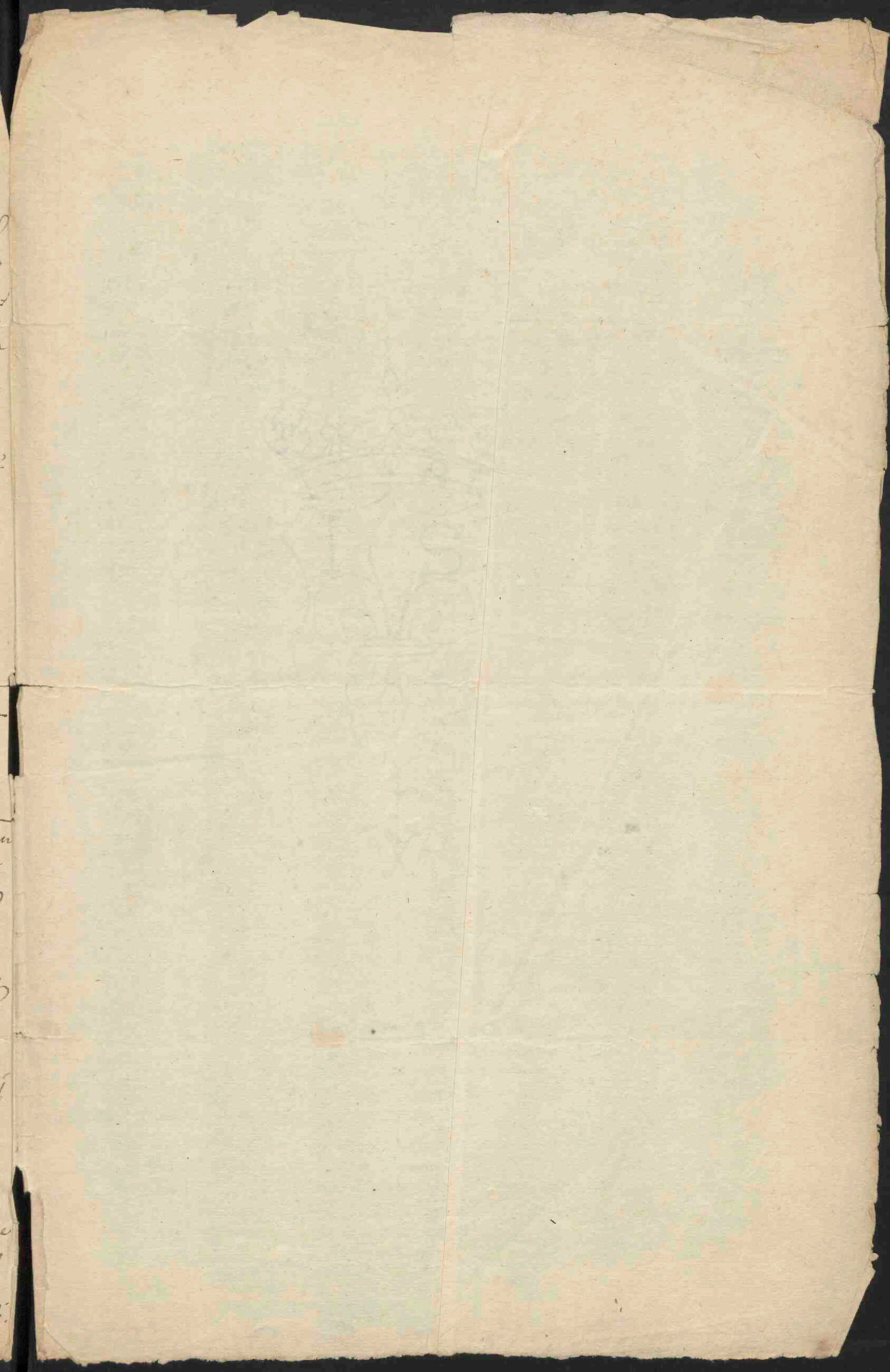


Principis Auraci huiusmodi memorabilis annus  
 Aurea quae nobis secula foret canit.



De statu porro rerum mearum & familiae haec paucis habeo. Omnes recte  
valeant, laus deo opt. Maximo. Uxor & filii nostri horacrostes  
tertia filiolum noster peperit puerum scitum & robustum quem  
XX. februarii sacro fonte tinctum, testibus Bonnellis Consulibus,  
Lambertium appellauimus. Epulum pro mea facultate dedi honorarium  
In quo licet tibi praesens non fueris, mentio tamen tua in conuiuio  
fuit, doctrina, ingenijque tui, praesertim apud O. Leonem, qui in conspectu  
sed habebat carmen illud tuum de Ecclesia: quod summo opere laudat.  
Cuperem ut et illi exemplar unum si ad huc habeas, transmittas  
feceris illi rem gratissimam: sed adde discedon unum atque alterum  
ad illum. Valde is me amat, et omnes meas. O mihi Jacobe  
quando illa diecula quae nobis illucescet qua nos mutuo  
dorsuaturamur, amplectamur, confabulamur! Scribis te  
multa habere quae mecum conuincas qua in sinum effundas.  
Idem et de me scribo: Cum in praesentiarum, hoc coram facere,  
ut tibi data prohibeant, age per litteras in praesentiarum.  
Ex litteris Baltasari Intellecti, tandem tandem inquam illum  
tibi transmississe alterum illud meum carminum Volumen.  
Habeo, nunc duo Volumina nostrarum narrationum. Tertium cum  
iterum describere, data occasione breui habebis. Ne tamen  
haec epistola omnino sine usus & gratys ad te irret, qui tam  
proprie pro me noster conuincas tua, accipe haec paucula mea  
carmina, quae utinam talia sint ut auribus & palati tuo  
digna forent. sed quid de doctrina aut elegantia non est  
inter nos certamen, tantum ut nos uiderent ut nos mutuo  
amare more nimirum consueto, notum faciamus. Quod  
cum Johanne Impens Veteri nostro sodale talem tam amice,  
et familiariter conuerseris, mihi auditu gratissimum &  
inuidiosum. O nobile amicum & socorum. Pari et congererem  
Pari, quod utinam per me foret impar. Salutate illum  
offrosissime & uxorem, quae iam quibus salubriter peperisse  
spero. Mihi Jacobe, rogo, ut mihi indicare uelis, si quid nostrum  
librorum in lucem emittatur, Poetarum aut aliorum, gratum  
mihi faceres si aliquando mihi aliquem transmittes, ad inuito  
pretio, quod tibi bona fide per nostros mercatores Ultray, citius  
adueniat, reddere curarem. Nihil mihi nuper Baltasari  
centurias Epistolarum Lipsij. Habes adhuc hic apud quosdam  
ex libellis tuis, quorum ut adhuc mihi usuram concedas in hac  
librorum penuria praesertim hic, ut nullas habemus ad librarios  
officinas, cupio. Ego meis prolego Ouidium de tristibus, sed  
sine aliquis commentarijs aut annotationibus. Puto tamen illa  
aliquis annotationibus aut commentarijs illustrata. De eo cupio  
p te certior fieri, aut si habeas mihi emodari, aut emi.  
Prolixior sum quam uellem. Desino itaque. Salutat te Uxor  
et omnes mei peramanissime. Valeudinem tuam cura  
diligenter, Salue & Vale mihi clausonne frater mihi lepidissime  
et iuenuissime Jacobe. cum suis omnibus, me et meis amicis  
Kapthni et festinantur. De Rebus gallis mihi scribis ad te  
aut enim aequum in mare, ligna in Syluam ferant. Merito Vale  
17 Calend. Aprilis. 1692. Tuus frater ad omnia paratiss.  
(esp. Barlaam.)

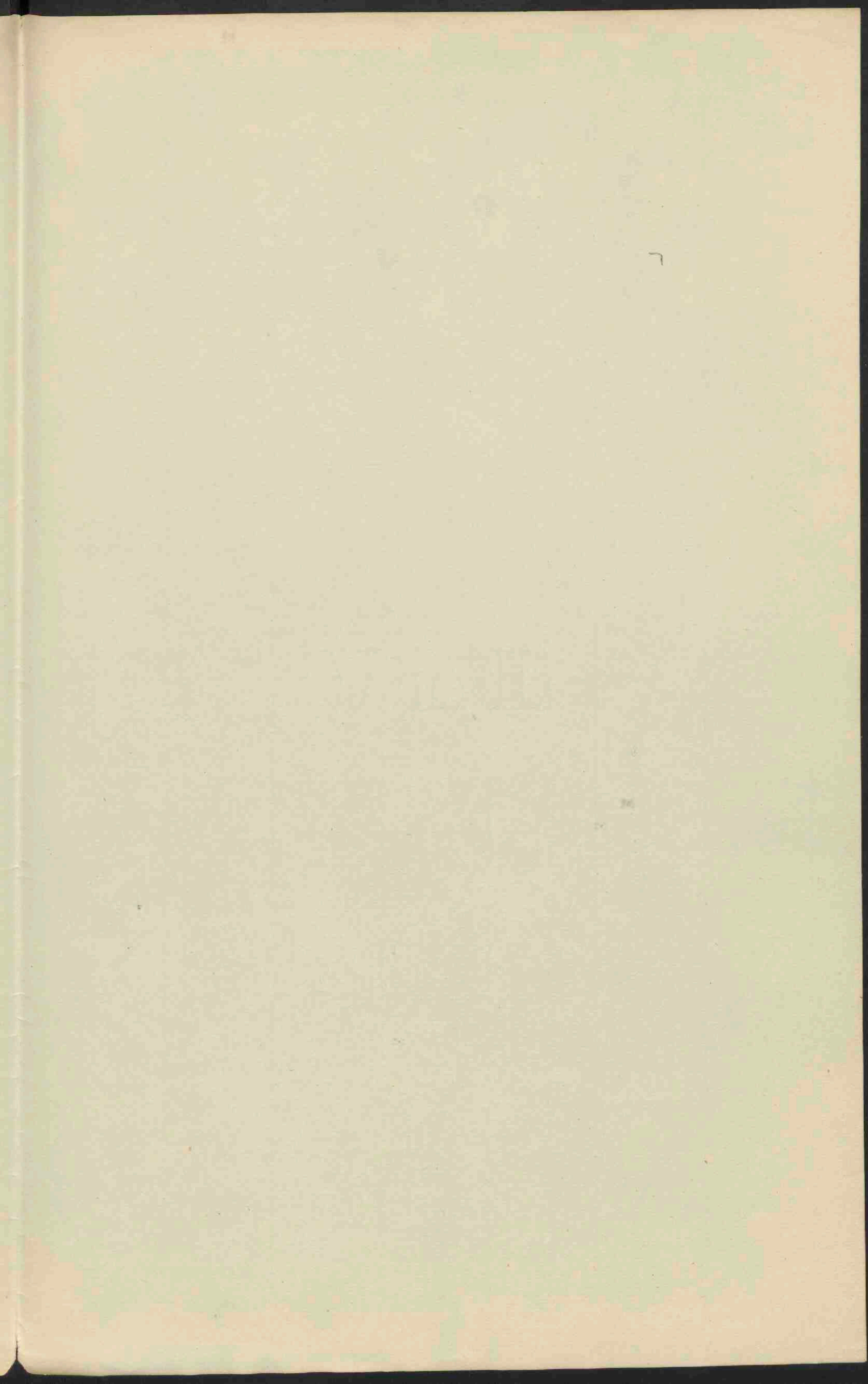




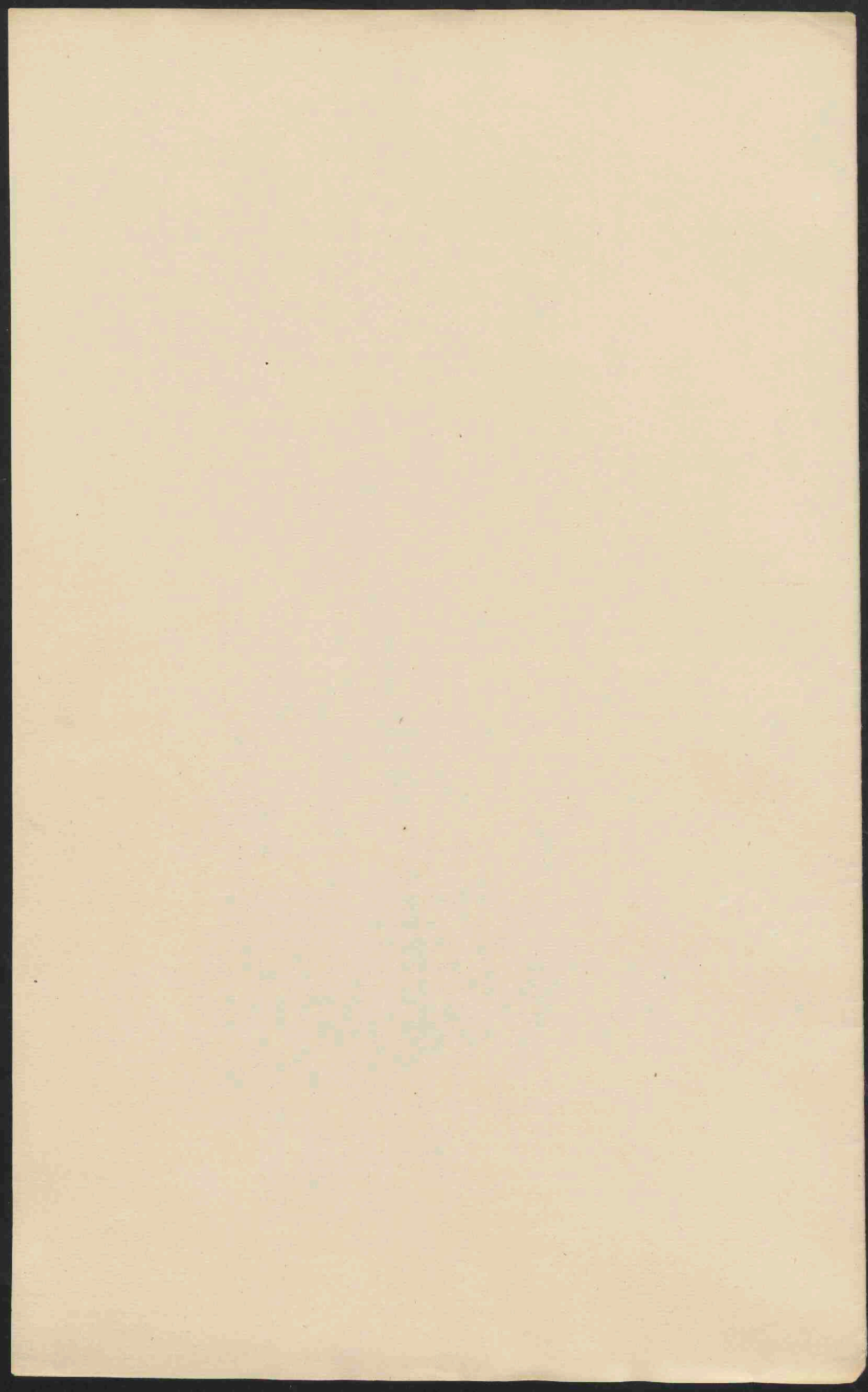










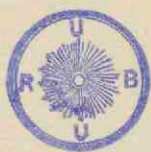




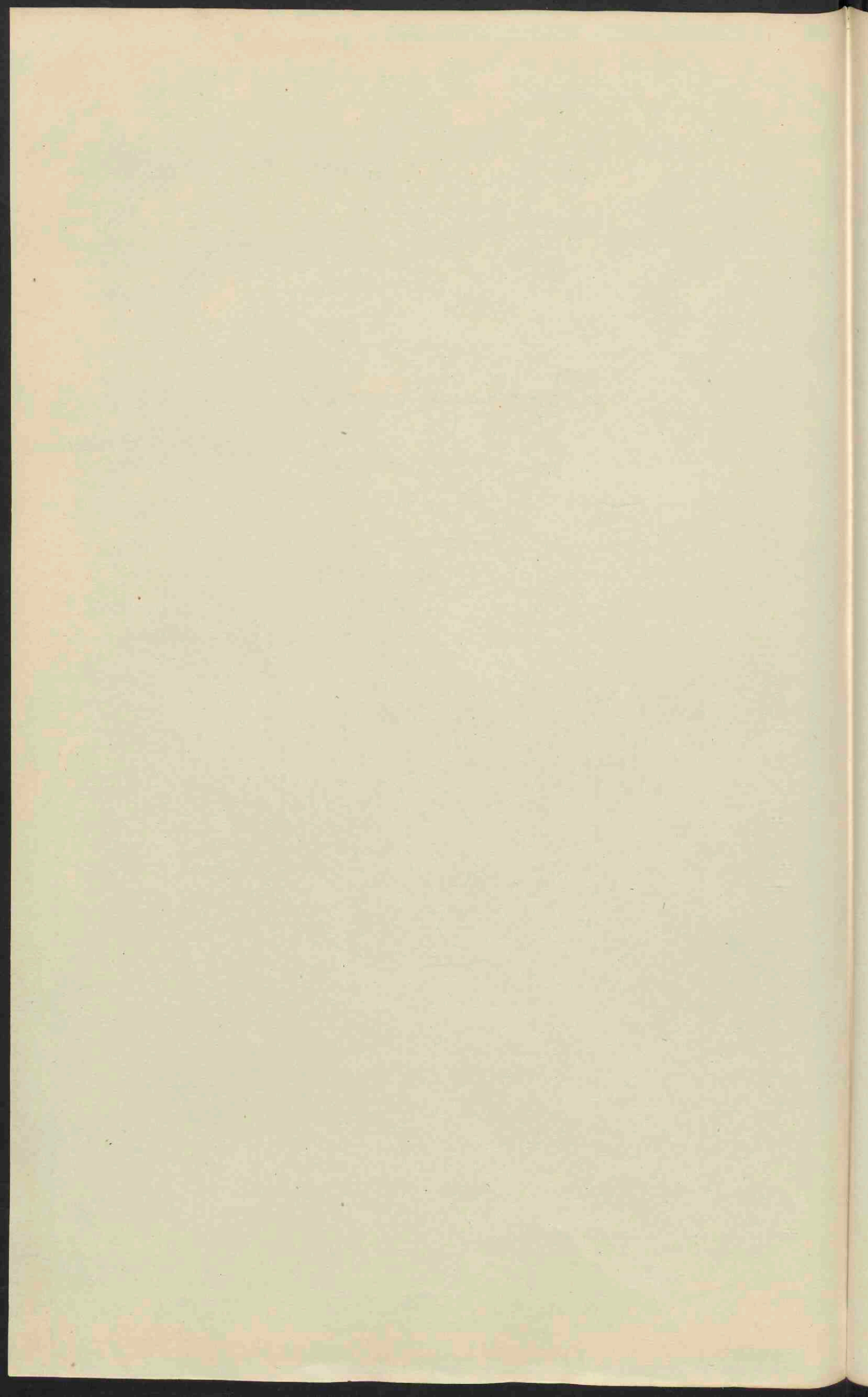
(14)

*Paclaeus (Casp.)*

Deze brief is opgenomen in Caspari's Paclaci Epistolarium  
liber, Amst. 1667, blz. 370 vv. (B. oct. 69)









Amstelred.

Nobilissime Myli,

Spiram literis tuis eundem organo affectum, quem in literis studi:  
 otob tam olim protulisti ostendisti. Si naturae tuae genuinum spiritum,  
 & infortium circa Musarum alumnos facilitatem, proprietate  
 quadam tibi regimen illud in hac Academia debetur, quo tam glo:  
 rioso tui annis finitibus et. Sapientibus professoribus istis quos reliquos  
 laborant ex publico naufragio, quos ad familiam cum illis  
 colloquium decoratio, in hac verba erumpunt. Desideramus Mylium  
 Ego inter illos postremis non sum qui per N.T. proximam inveni  
 apud eos qui literas a spiram didicerunt. Ex eodem illo tuo af:  
 fectus procedunt, quod libelli ipsius confusio necit interpretati  
 autorem inmodicis laudibus prosequantur. Nec gratiam  
 nec gloriam ex isto opere auerunt. Bene volo Ecclesiae  
 Reformationis et doctrinae tuae martyrium ac patriae patriae  
 sanguine confirmatis. Utinam de libello illo finitibus  
 aliquis rediret ad illos, quos Romani Curiae spectanda  
 excoerent. Si ita prudentioribus visum, per nos licite pro:  
 ducere in lucem, sed unice cavendum ne auctori patere  
 immoderetur. Quae Exhortationis amotavim emendavi,  
 excerpta prima confusa. Rationibus ob quas retinere  
 malim verba textus Pontificis ipsi transcripsi.  
 Quisquid sit, la virula illa sunt, nec dolore gra:  
 vabor si in sententia persistet. Sed an non N.T. consul:  
 tum putat ut libellum illum parlastrore de exami:  
 nent Sylvaducantibus Ecclesiasticis? Sicut nasutulos ille  
 esse de regidioribus in Pontificibus, cum in hoc negotio  
 prudenti ac circumspicua moderacione opus sit: ut sit  
 largiri velent, cum tamen largiendum aliquid sit, ut  
 in omnibus distatitudo videamus. Ista enim arte palliendi  
 sunt. et quantum indulgentiae oportet illa gentium dedit, cum  
 in hac adoratione et pignificatione mansuetudinis et aequitatis voce  
 proximorum, se omnibus omnia facti et aliquos Christo laus  
 faceret. Abundant tamen a nobis cavitum, ut cum Christo  
 Belial, cum licet tenore peremptis patrum. Quae per  
 agenda sunt prudentis tuae committit. Ego festinus expro:  
 Tollat in aequis vel suis vel publicis qui volent. Hicri Amstel:  
 danus dominum reuerentissimus, ubi nisi an D. Vossio de ed. et  
 prospectum. Theologi nostri per D. Curatorem hoc agunt, ut  
 voluntatem Vossii obediunt, non quod tantum dicit sic amari, sed ut  
 praeceptis dantes, libet inconvenerunt. Quae vossio tunc expro:  
 Amstelodamensis excerpta per nos. Interim dicit ubi vossio ista pollicetur.  
 Vale Vir Nobilissime et generosissime et Parlati tunc amari perge. Ligd.  
 Bar. xv. Jan. 1719 xxxi Nobilitatis tunc oblationis illius  
 Nobiliss. Viri Dominus Curator vossio Myli, Equitibus  
 C. B. B. B.



Si typis mandabitur sit  
 libellus ad cor attendenda  
 ut quis omni ego adscripsi  
 non meam, sed typis  
 exordiant, alio vossio  
 liquet.



C. Barlai ad

D. Mycimum 15. Jun.

1531. Sa. Co. Co. Co. Co.

Et si profuerit non sumus

quod sumus quod sumus







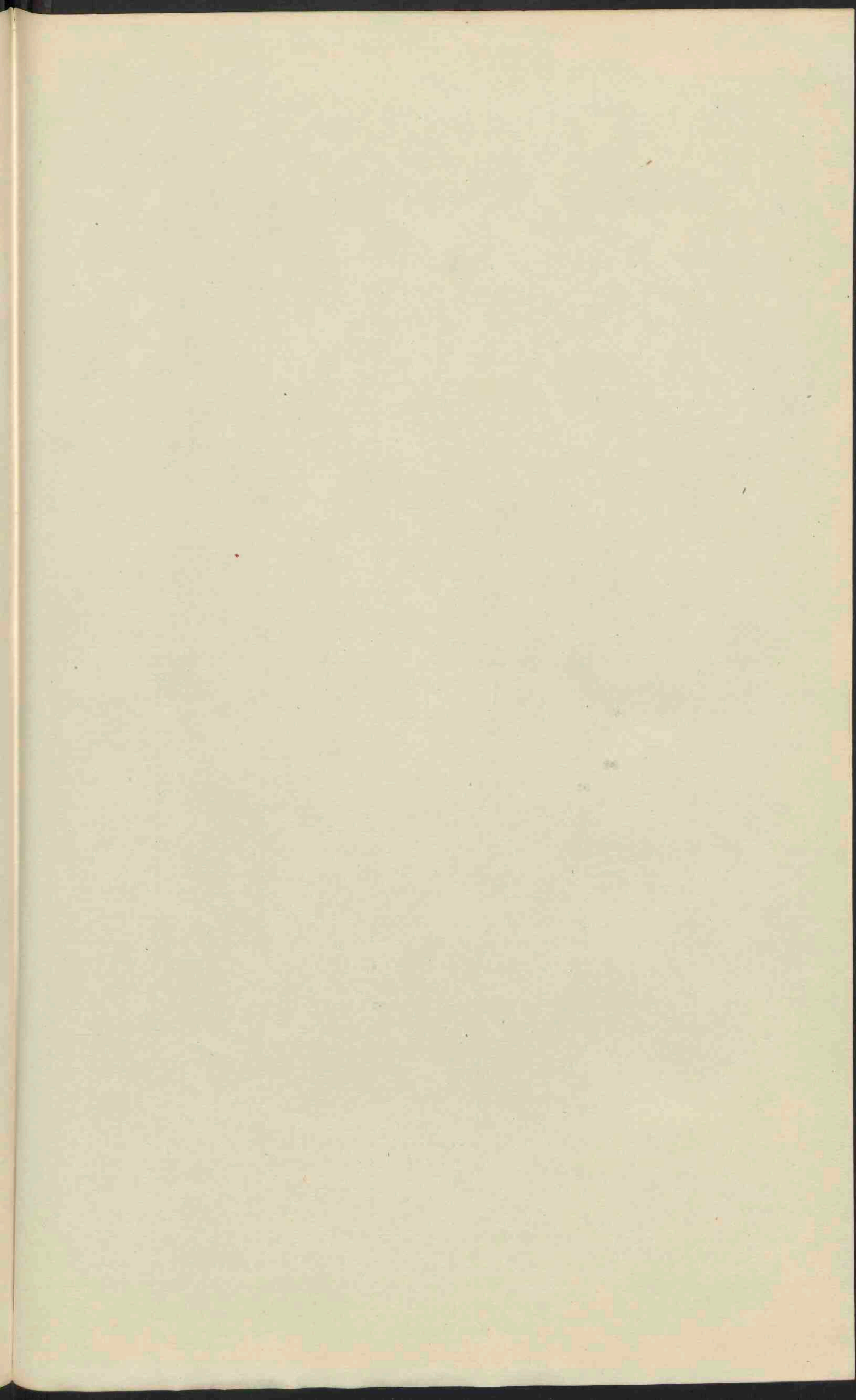
I } Zoontje van Heron en Dyrheid  
II }  
de geest van Herons moeder.

Het treinspel begint in de na nacht. Spielt de volgende  
dag en nacht, en eindigt, inden tweeden dag.

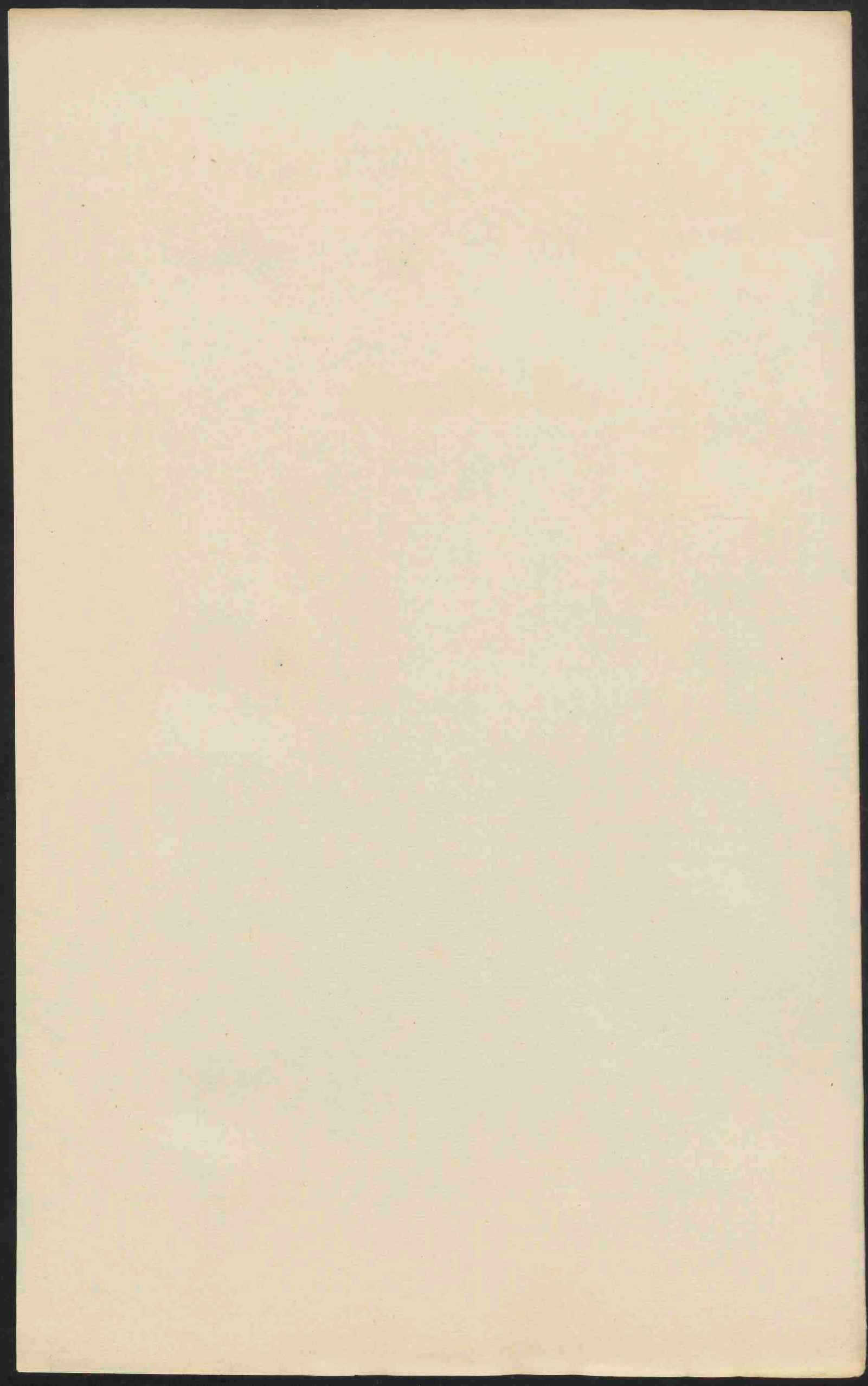
Het toonvel is in, en om Toorn.











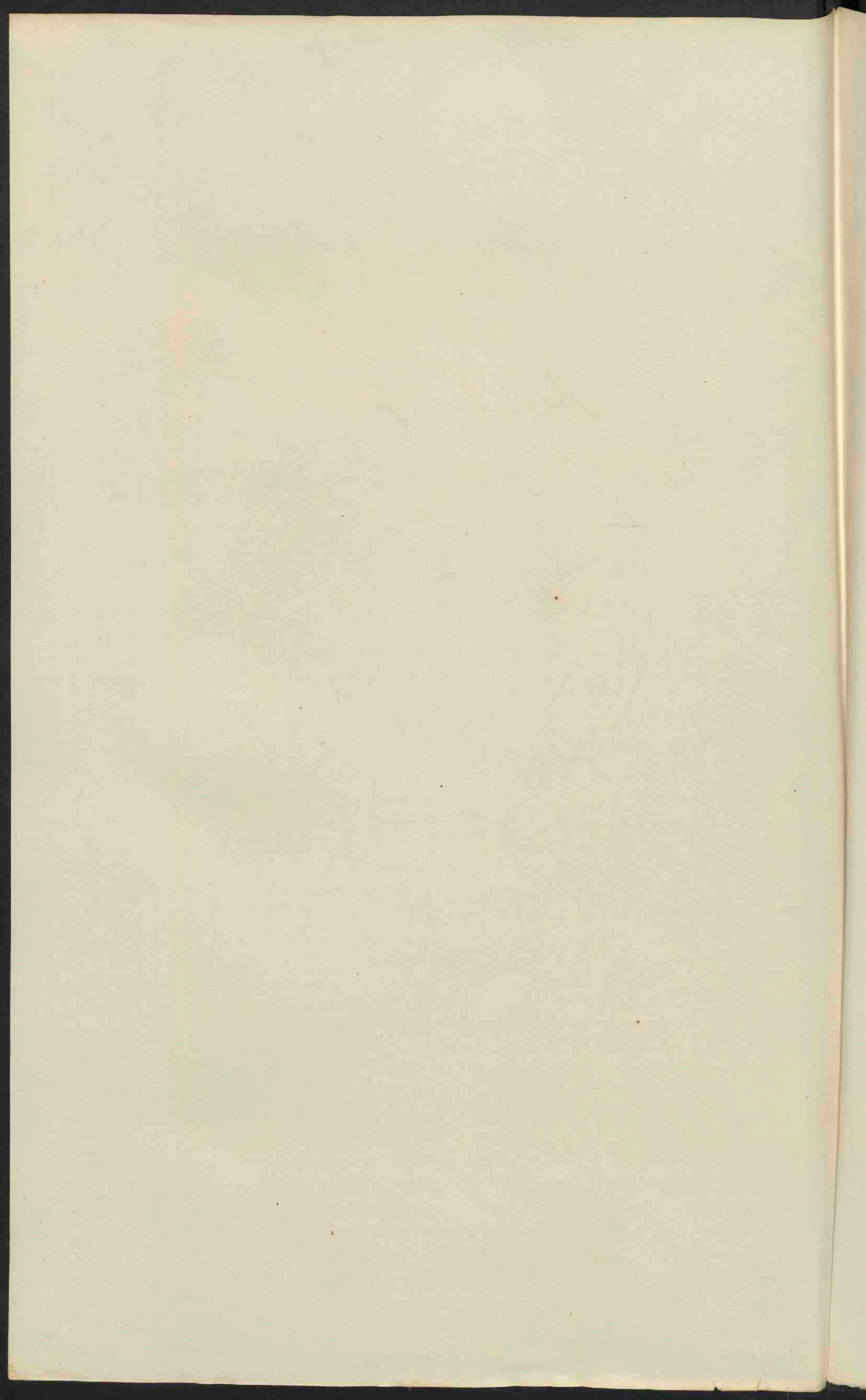


(15)

*Barvitiis, Goa.*









4.

Mag. atq nobilissime Dne amice obser.

Ad literas tuas ad me ternas amantissime  
elegantissimeq scriptas responsum debeo. quod in  
magna temporis exiguitate et negotiorum multi-  
tudine paucis expedire, (quod per humanitatem  
singularem tuam mihi licet) cogor.

Pro Iusti Lipsij doctissimi et praestantissimi  
viri effigie gratias ago quam agere possim  
maximas. ostendo eam uiris sic magnis, apud  
quos ille magni est. Privilegium, quod  
illi petitur, impetraui in quot ipse uelim annos.  
quot uero tu uelis, est quod mihi uerbo significes  
Diploma interim quam potero honorifice pertexam.

Porrexit mihi iam pauls ante D. Lalius  
Arenam illam tuam, quam belle uersibus illis  
sepidis et argutis ornasti. qui ualde mihi ad palatum.





Legit eos et laudauit Dn. Curtius iam iam a me  
digestus, quod ex dorso diuerterat. Si amore isto  
in me tuo, qui ex omnibus sese partibus adeo eximium  
ostendit, amorem expectis meum, ex intimis illius  
animi mei sensibus tibi de fore et aeternum promitto:  
cuius ut aliquando fructum capias omni opere speram dabo.

Illustrissimus Princeps, quod expectabat iam de uoluntate, certior  
fit Caesaris. De nuptiarum die ad ~~Augustam~~ scri-  
bitur, ut mentem aperiat suam; post ~~quod~~  
respondit ~~quod~~ sese excusa-  
bat postquam ~~de ipsius~~  
fuit. optat enim ~~ut alia~~  
~~laudopus sit.~~ Dn. ~~quod~~  
~~ut sinceram ipsius~~  
animum exponat, et sana consilia, dimissus est. ut  
enim ~~quod~~ bene conueniat, quotquot  
Augustae Domui bene uolunt, optant. Remotiora  
me attingere uis: nihil habeo memorabile. De Galliis  
miram sic silentium. In Belgis legati agunt  
Caesarei utramque belligerantium partem ut ad pacem  
sortentur. Epistola quae ad praecipuas Hollandiae

7:  
Cui hoc amplius  
Dux agit.



et Zelandia civitates mittitur exemplum in dunc fasciculum  
addo. Quid legati nostri effecturi sint, avidè expectamus.  
~~Quid si in Polonia quod Muscovici Principem~~  
~~seire expediat sese obtulerit, tempore tunc ut sciatis~~  
faciam. Resalutant te quam amanter Dn. Curtius  
et Hornstemius quos Sordifis nuper sermone ad  
mensam Curtianam tibi salutavi. Vale mi  
Wackere Musarum decus meq totu tuum habe.  
Praga XVIII Decemb. MDCXXXII.  
D. Vra


observantiss.

Jo. Baruitius



154

Mag. ac nobilissimo Viro Dno Joanni  
Matthaeo Wackero Constantino  
Allm. ac R. Dni Episcopi  
• Vratislavi Cancellario  
Dno mihi observ.





Admodum Mag. Nobilis ac praclar<sup>me</sup> Viri Dne obsery

Iusti Lipsii priuilegium ecce mitto tandem, ut moras sarciam, in triginta  
annos datum, idq. gratis, quod maiores Lipsio gratia debentur Viri  
de re literaria quam optime merito. Mora causa fuit, quod for-  
mula mihi antiquae displicuerint barbara nimis. noua dignus uide-  
batur Lipsius. Clausula inseri priuilegijis huiusmodi solet,  
Dum modo libri edendi nihil orthodoxae Religioni con-  
trarium habeant; Hanc omisi, quod Iustum nos trum  
tam iustum et gratum fore credam, ut nihil ei Religioni, quam  
Caesar profitetur aduersum scripturam credam.

De la femme, et la fille, et  
le fils, et l'appareil de six  
mois.



Quid autem mi Wachere audio? mortuane tibi conuinx? utinam  
tibi in hoc tempore coniungar, non solum & ut solet, ueram etiam  
ut de commoditatibus et incommoditatibus coniungij tecum colloqui  
paulo familiarius possim. tuam enim audire sententiam uelim,  
de Lipsiana quadam Epistola, ubi in utramq. partem palche  
dixerit. Sustentari te ipse pro sapientia tua debes communi  
omnium Dominum lege, qua morti, quotquot nati sumus, subdimur.  
Dolor ille tuus interdimis, quo & affici mihi persuades, die minuatur  
ipsa necesse est. Vale mi Wachere, mihiq. Lipsium sa-  
lutandum cura. Praga xx Aug. MDCXCV

D. V.

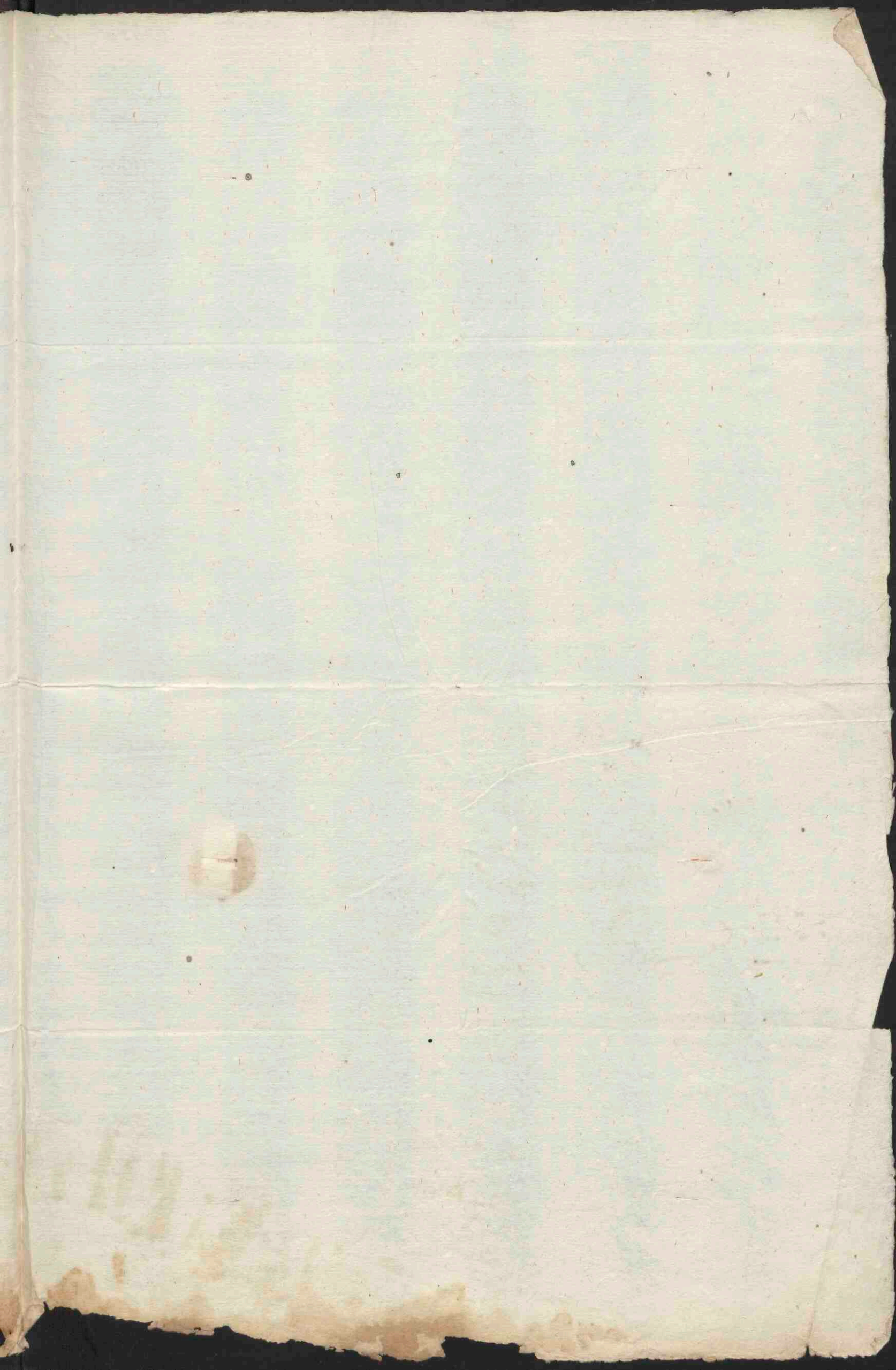
Observantissimus

J. Baructius











1592.

Admodum Mag. nobili ac prestantissimo  
Viro Dno Jani Mattix Wackero  
Constantino I. V. D. Ill. Principis  
Episcopi Vratislaviensis  
Dno michi. Jose

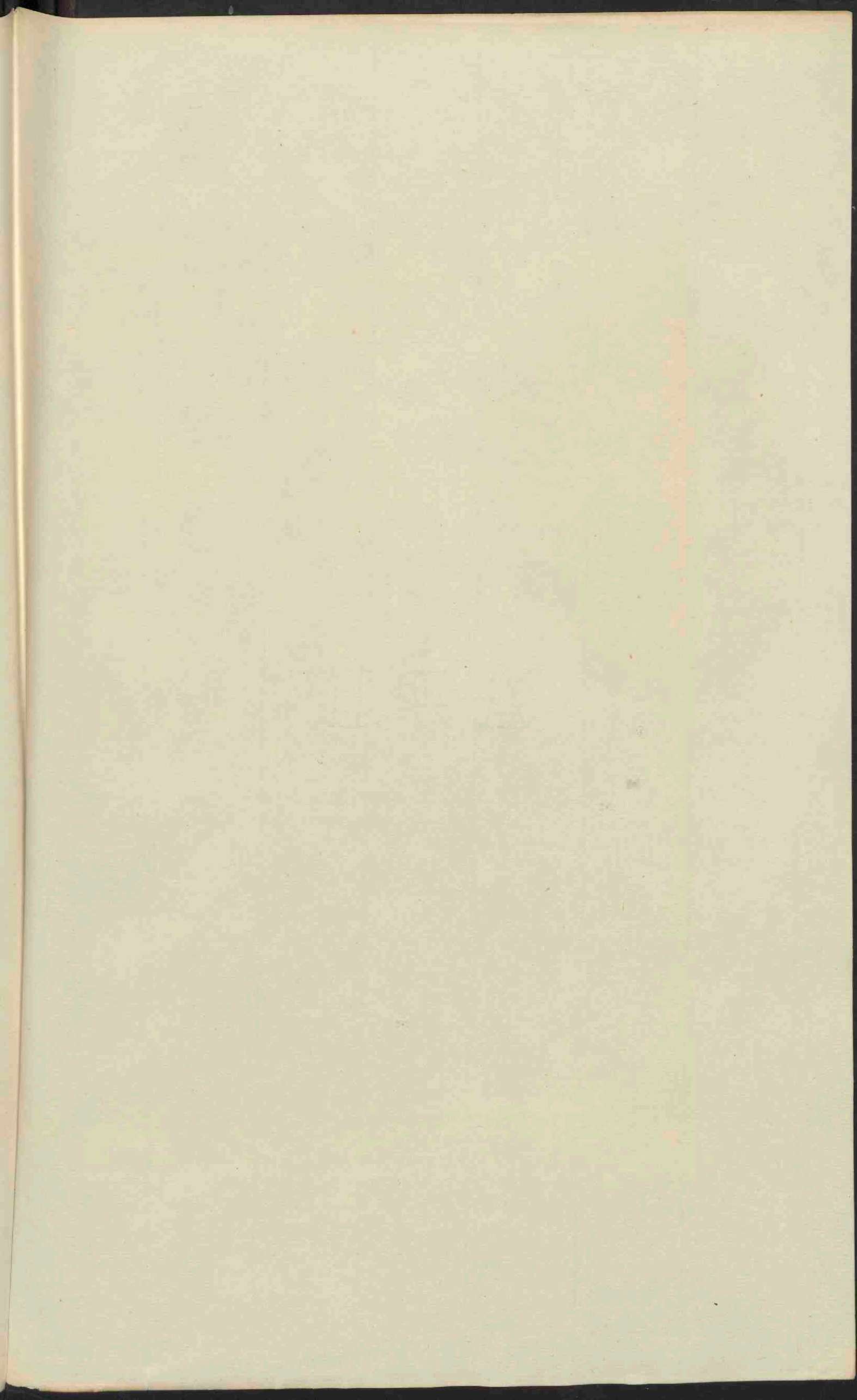
ipso absente Dno  
Mona reddantur.

Vratislaviam

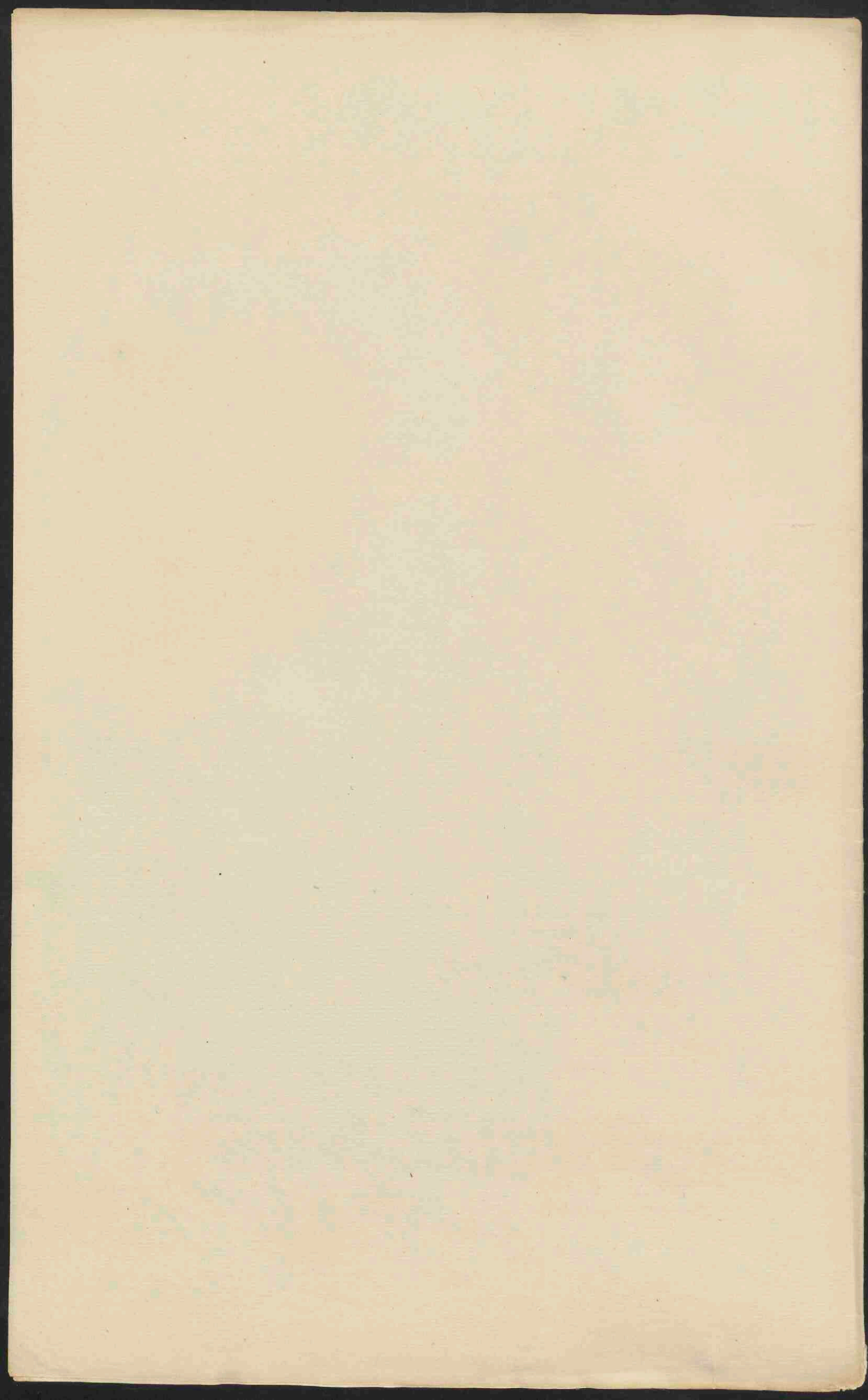
Vino. abis 2. de. Septemb. 1592.













no. 16

zie

hs. 1867



THE HISTORY OF THE  
CITY OF BOSTON  
FROM 1630 TO 1800  
BY  
JOHN H. COOPER  
VOLUME I  
1855

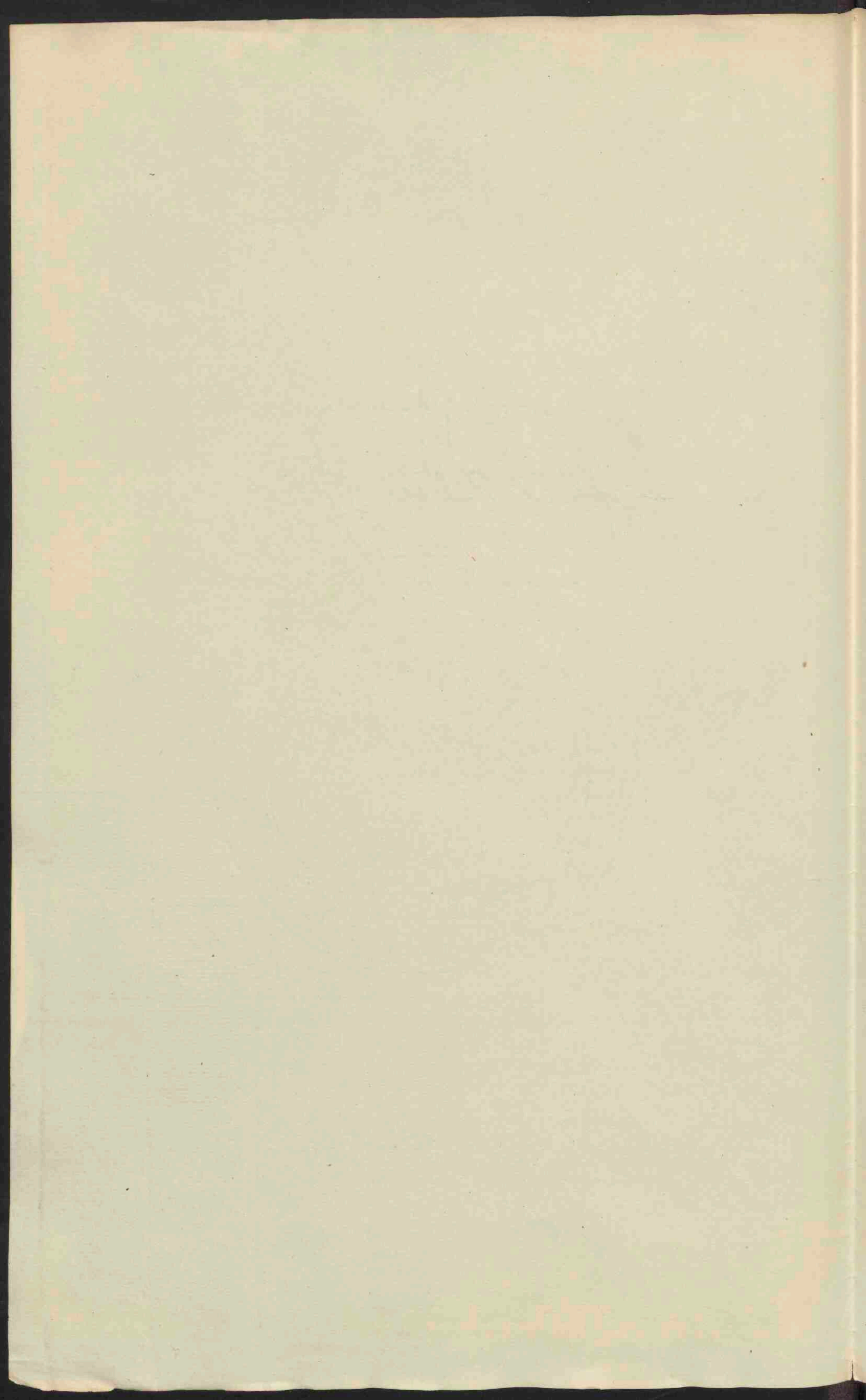


17

*Thas. Pollio.*









Clarissimi spectatissime vir, perquam dilucide in (Sisto frater  
post officiosissimam meam erga T. R. eiusq. eandem veneranda  
salutationem) hac pauca ad hoc spectant, ut a T. R. obtinere po-  
tam, ut videm placeat proximis diebus, vel quam cito alio  
modo fieri possit, quia periculum in mora est, ad me mittere  
54 florinos, ut prima vel proxima occasione eo medio  
satisfaciam, quod ut fidei iussero pro amico meo fidissimo à  
quodam (nostra causa non ita addicto) satis molesta et  
indefessa vexatione solvere cogor, mearum propriam  
facultatem subsidio hoc tauri, nisi intra paucas  
proximo clasas menses pro quorundam necessariorum  
rerum domesticarum et studiorum negotijs conuertenda-  
ribus <sup>solutione</sup> plusquam 1200 florinos expenderim: Placet it-  
go T. R. pro sex mensibus praedictos florinos mihi  
mutuo concedere, cum stipulatione et restrictione fa-  
cis de sex à centura, non dubitans, quin intra praedicta  
restitutionis tempus ab eodem, in cuius gratiam fide-  
iussero sum) medio tutissimo, et tunc temporis primum  
difficillimo recipiam: sed quia ministerii et persona  
mei ipsius periculum forma incurret, non possum  
non medio quam prompto mihi possibile esse cu-  
dam conari ut tam tempestive quam poterò  
promissa solutioni satisfaciam, et quia T. R.  
erga me immerenti favori et hac in re potesta-  
ti sine ulla hesitatione confidere cogor, et a quoda-  
miti notissimo in hoc corroboratus) non potui non hoc  
a T. R. satis reverendo intuitu petere, non et  
caussa ulla vera medium verisimilis, cur T. R.  
de restitutione respectu meae impotentiae dubites, quia  
facultates meae ad huc (per me numerum qua-  
tuor mille florinorum excedunt, praeter illud, quod  
pro mea parte ab avinculo meo (innocente et val-  
entinaro qui omnino annum septuagesimum agit)  
scilicet circa duo millia florinorum indies expecto,





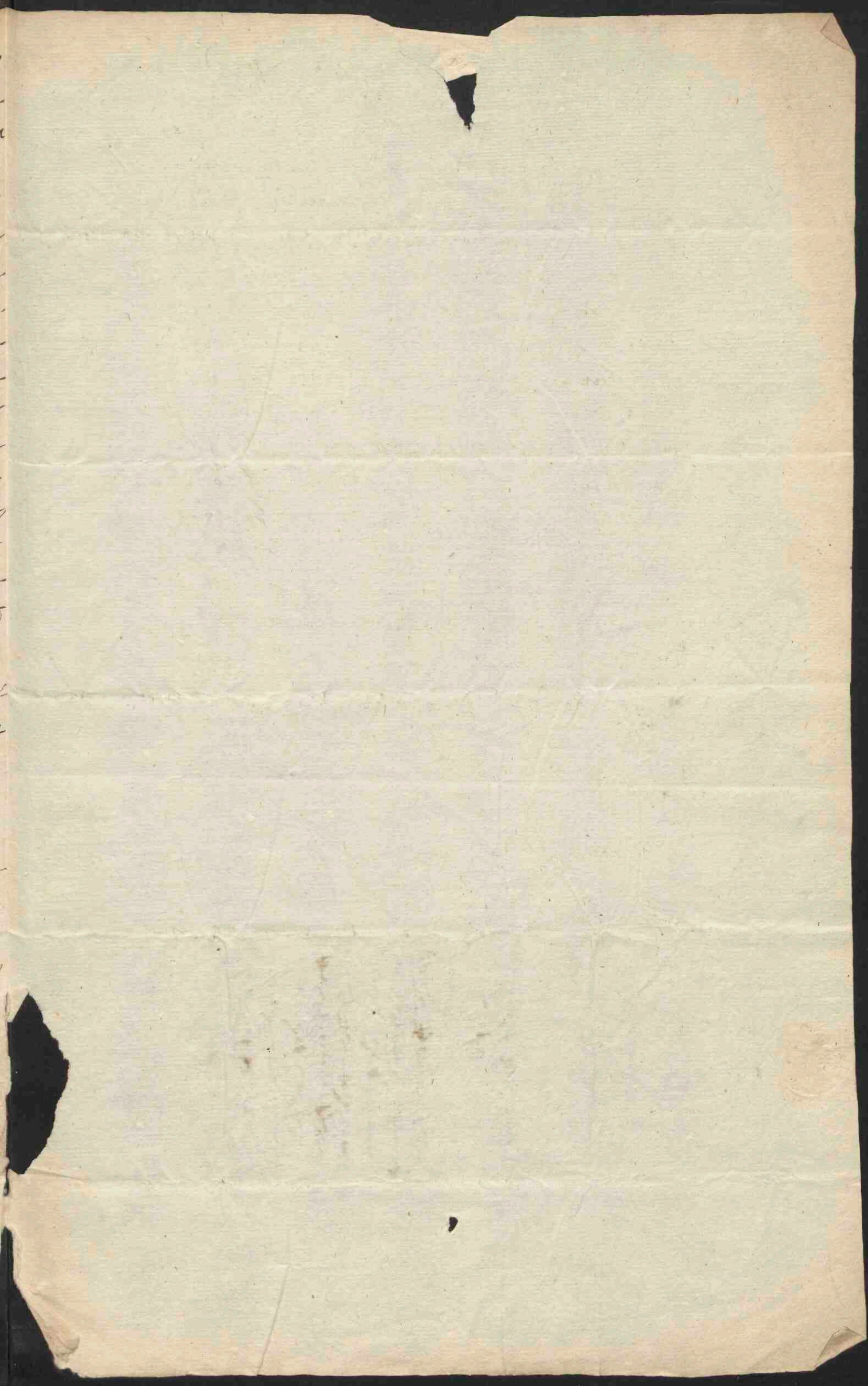
partem ad huc quod vna indies ex parte, Deo dante, permittere a parente meo, similiter florinorum m<sup>o</sup>  
meum inspiciat. Et sunt rationes sat graves quae  
non hoc tempore consanguineorum meorum in  
hac necessitate opem implorari, sicuti sunt rationes  
sat graves, quarum respectu hoc secretissimo munitur  
fieri debeat. Placeat ergo T. R. sub operibus  
Patris Nuyssendij hic habitantis in vilio cae-  
dinati in vico dicto (forum lactem) ad me mitti  
tunc satis secreto intuitu ad me Deo dante, re-  
spiciat, et quoniam cito Deo annuente accipiam, et  
ipsam accceptionis manuum obligationem T. R. im-  
mittam. Et si T. R. tantum florinorum muniturum,  
quod tamen spero, et mihi gratissimum esse  
hac vice ad me mittere non possit, quae fiat  
saltem maxima ex parte, scilicet vi flor-  
nos, et hanc audacitatem meam (satis superbia)  
quae equi bonique capulo. Hisce confidens T. R.  
jusque eos tam Deo opt. Max. ad animae salutis  
ram conservationem commendatam esse congratulor  
Ruptim Rotorodami 12 Martij 1629

Sunt rationes sat graves, quae  
praestat, quod T. R. via praedicta  
obliqua non recta ad me scriberet  
placet.

T. R. jusque istae gratias in-  
gentes pro omnibus ad hoc  
tempus usque sine ullis meritis  
in me collatis beneficijs ani-  
mo praegnantissimo officioso ago.  
et ad recognitionem horum  
pro virili utrumque  
voco praesto sum.

T. R. affectuosissimus et of-  
ficiosissimus amicus et  
in Christo frater  
Gharthius Peljo, Verhoestius

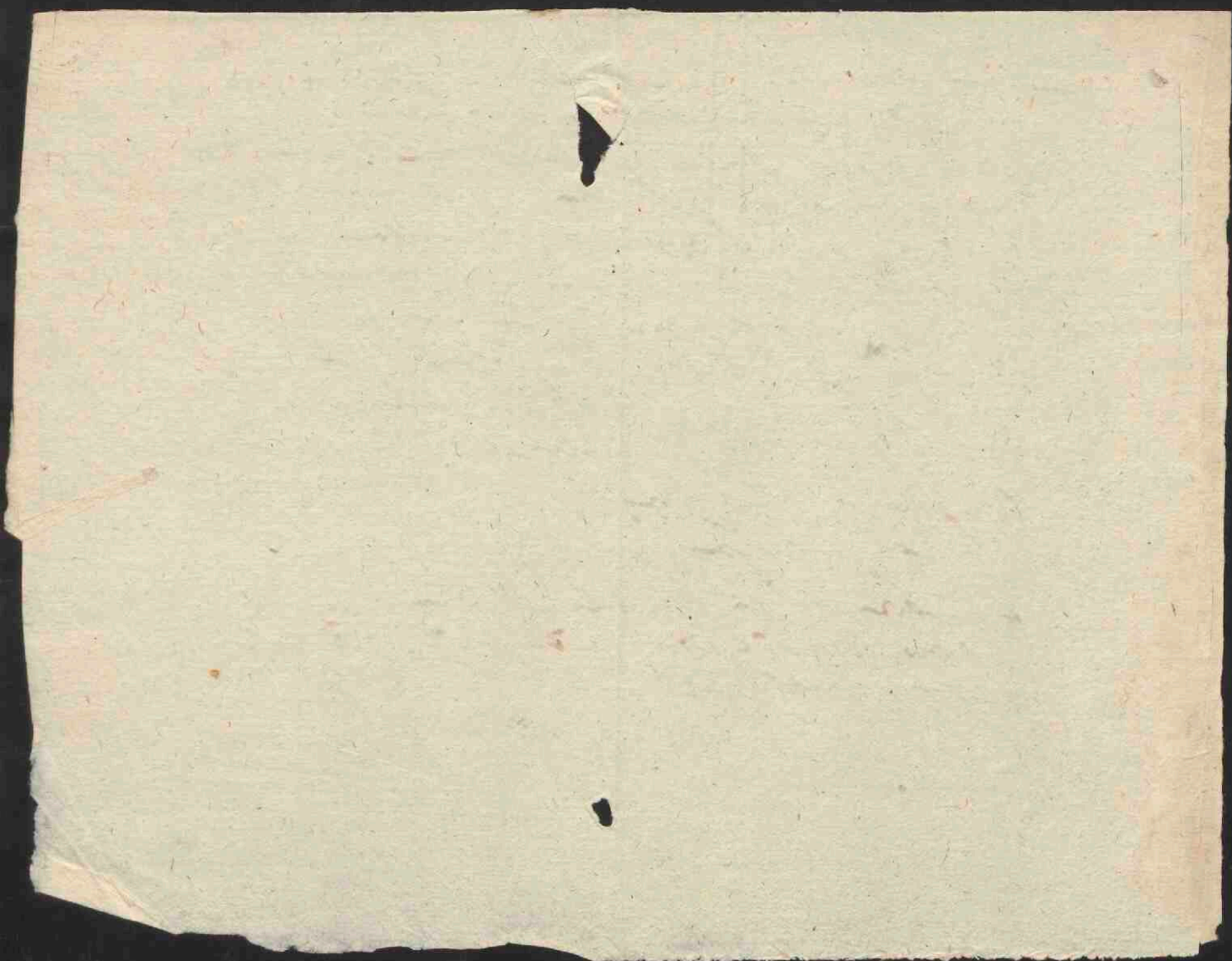








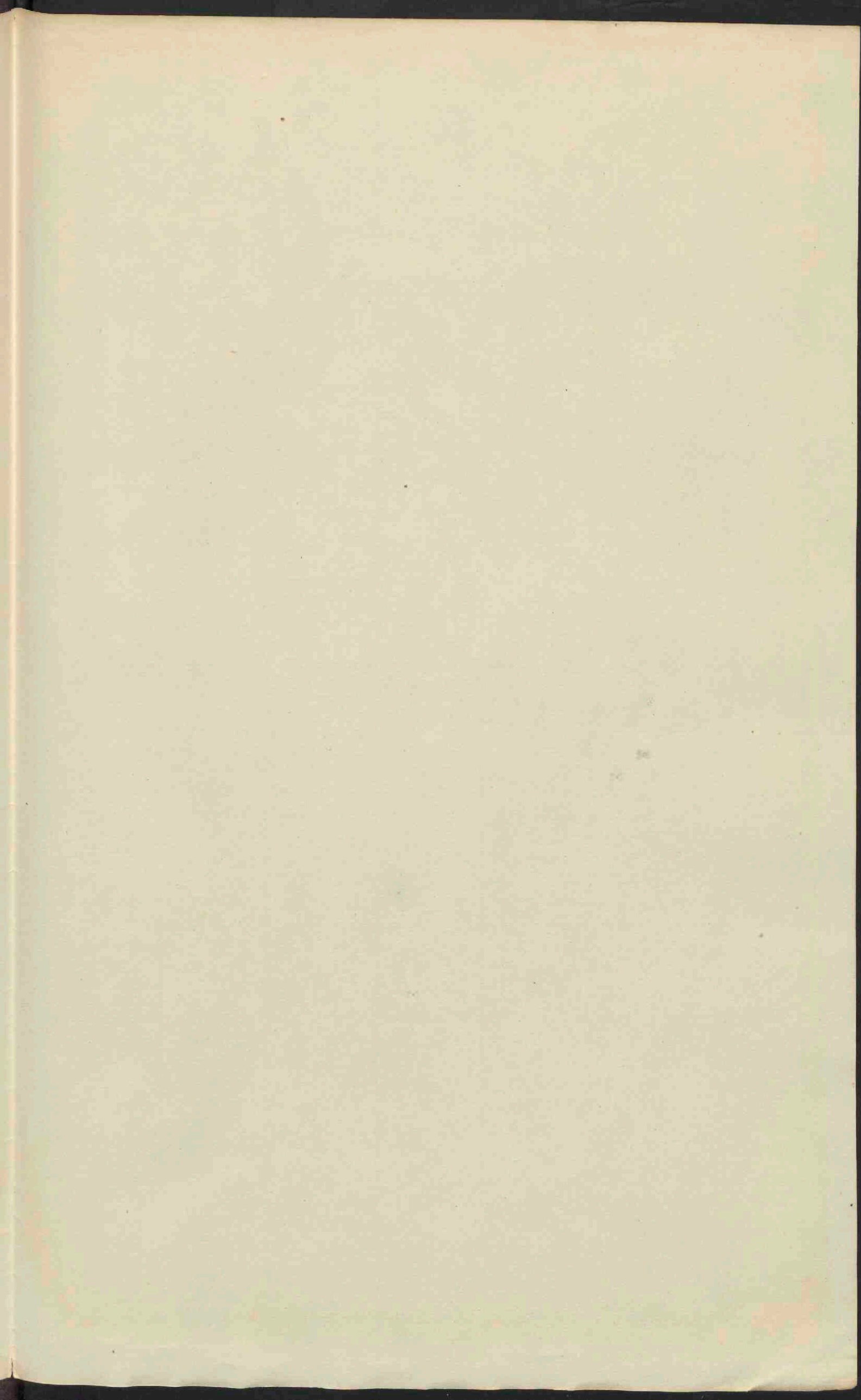




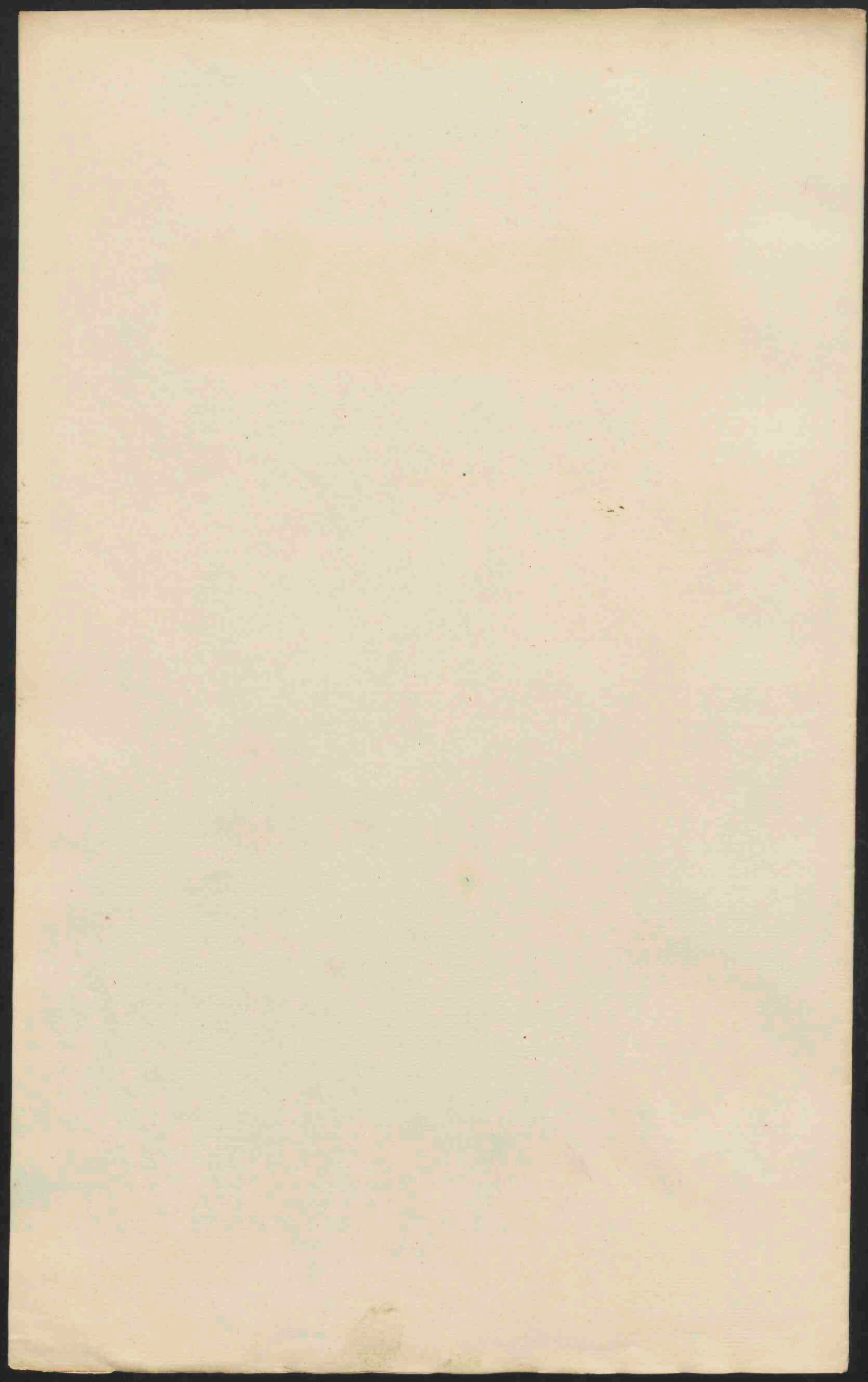














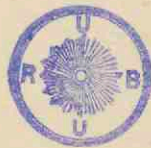
Brit. Ms. 985/68 22

(18)

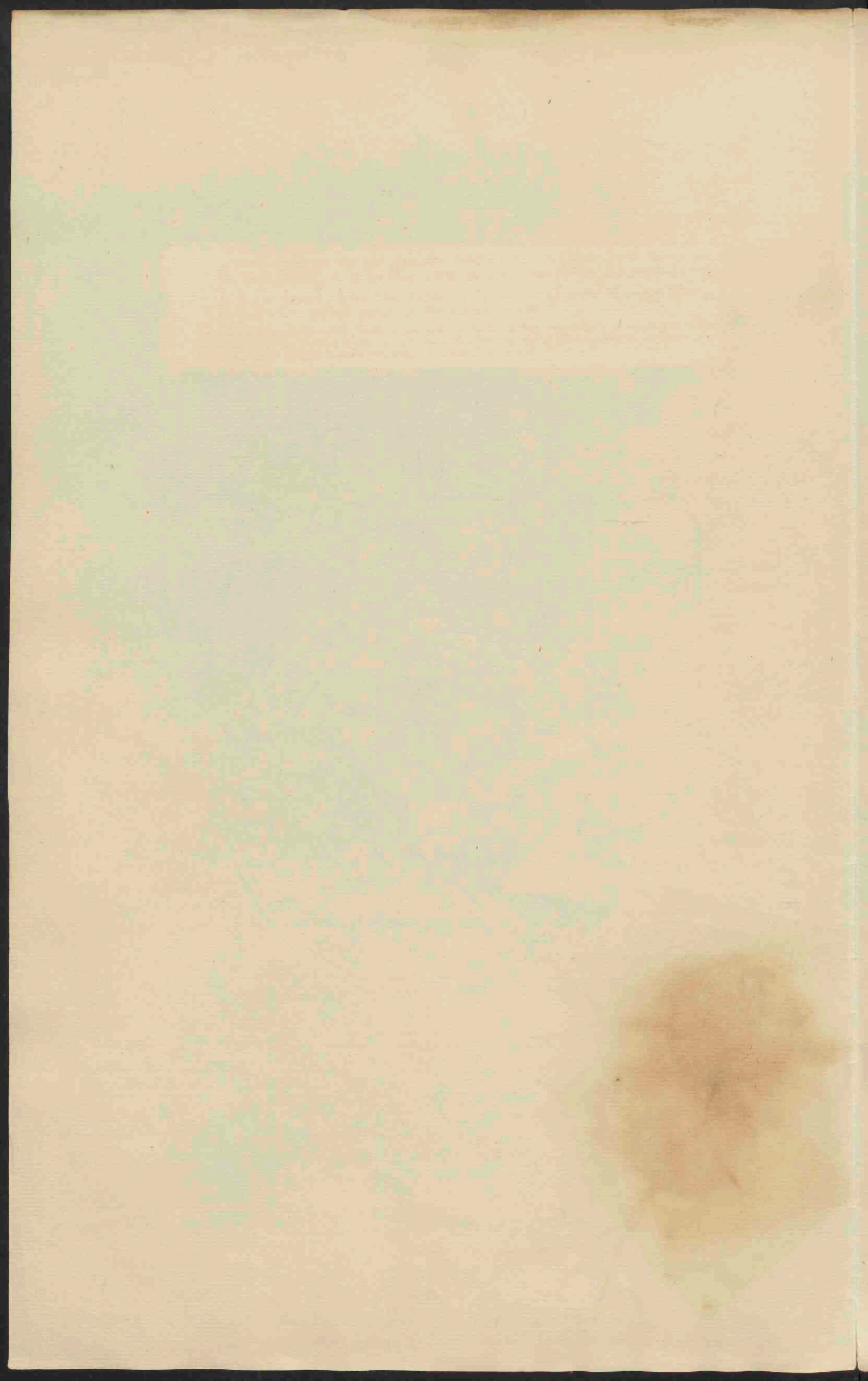
482 VOET, Gysbert, (Voetius) l'ardent défenseur de l'orthodoxie proclamée au synode de Dordrecht, célèbre par sa polémique contre Descartes, professeur de théologie et de langues orientales à Utrecht, n. à Heusden 3 mars 1589, m. à Utrecht 1<sup>er</sup> novembre 1676.

Deux L. A. S., en latin. — <sup>ms. id.</sup> I. Avril 1640. — 1 p. in fol. — II. à J. H. Hottingerus, professeur à Zurich; Utrecht 4 décembre 1652. — 1 p. 1/2 in fol.

Belles lettres où il parle linguistique et théologie.









brief

Voetius

aan

Hottinger

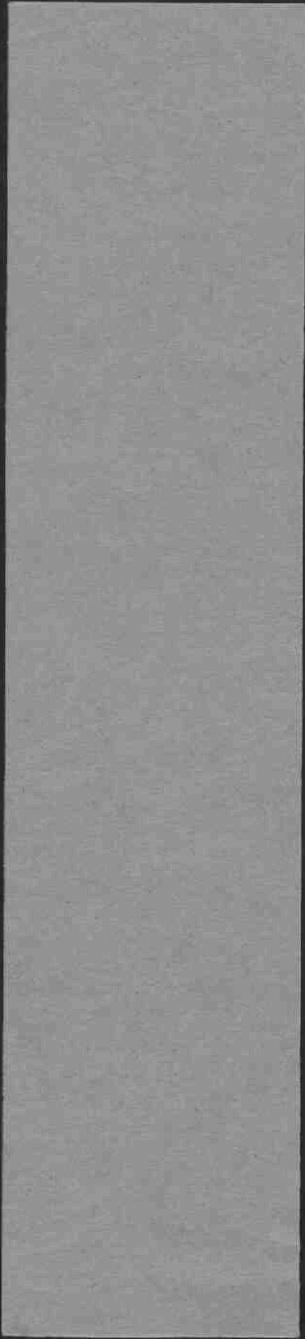
25-01-1653

ontbreekt

by no

18.







Johan van der Stoep lidmaat onser gemeente is mij sijn  
vrije bekent, verclart te consensie dat sijn dorstet Aelt-  
jen de Stoep komende tegenwoordich is te gaab in sijn  
in de soustelyke past sijn byden mit sijn Federick  
van de Ryp in de wouten aldair.

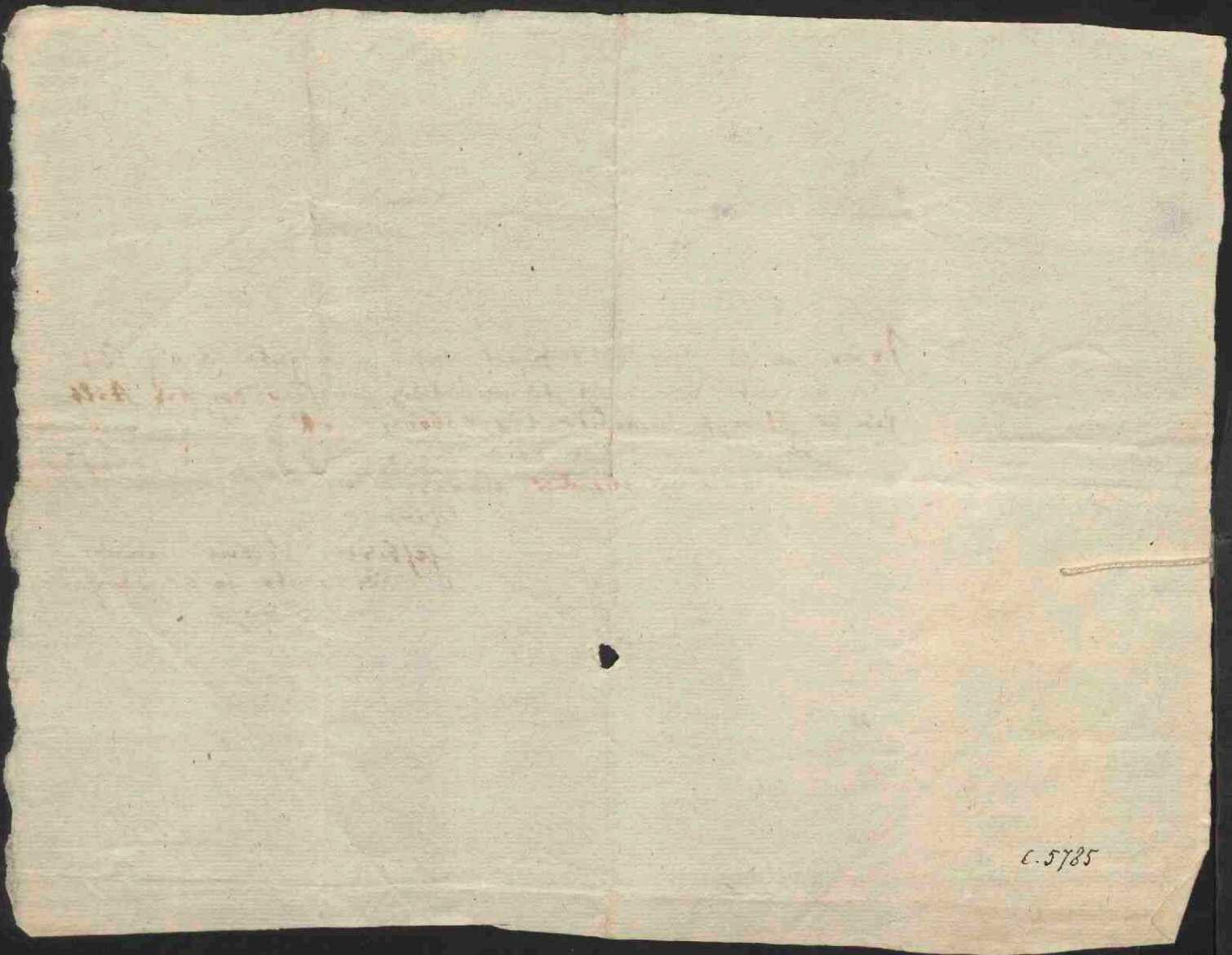
26. July 1670.

Quon terto

Gabbertus Voetius dienaar  
des woorts in de gemeente  
tot Wtthorst.







C. 5785



72



Reverendissimi et amantissimi viri, plene consilium tuum de  
 studio linguarum veterum: in universis enim, cum per se ipse  
 non sperare daretur, autem tibi fuisse ut collegio aliquo aut  
 collatione instituta te ad persequendum ad finem et ad hunc pro-  
 legem per arduum, addita sic ratione, quod in studijs ipsarum  
 nobis altius proficere et tandem proficere, pro parte submissio  
 admodum difficile foret ad verum et profectum, quod in  
 studio veritate. Sed presertim pro, quia in quibus, Platoni  
 quidem non habet; sed tantum partem illam, quae in de legibus  
 et antiqua et misera de fortuna dicitur. Sed aliud per  
 supposito Alcinou introductionem, et Maximus Tyrus, quod vel  
 in re et calat (premissis Alcinou) dicitur. prout sub-  
 quod in de ad ipsos Platoni te conficere. Et in Stoicis  
 philosophia epicteti elegantius in quibus, primo Epictetus,  
 deinde et alia. In Stoicis et Epictetus philosophia in  
 sub Epictetus dicitur, saltem veteri lingua, nisi quod late-  
 tiam veritas philosopharum insidiat. Ipse defunctus non  
 potest non opera et opuscula quaedam profectiora Aristo-  
 telis per. Epictetus, cum praesentissimo aliquo commentatore  
 ita simul et quidem literaturam, et antiquarum philoso-  
 phiarum perlatra bib. Adde nonnulla Platoni, quae phi-  
 losophiam proprie tangunt (i. gr. de Platoni philosopharum,  
 etc.) et auctori Epictetus, in his libris et in Epictetus  
 tractatibus cum doctissimo commentario Casaubani. Et porro

Et Xenophontis  
 d. gr. Octavo  
 mira de Ro-  
 pulch. Lacedaem.  
 etc.

quodam autem qui Oratoriam, et poeseos, Historiam et antiqui-  
 tates, Astronomiam, Geographiam, Mathematicam etc. pertractant  
 de quibus dicitur, per eorum prolixum consilium auctorem  
 ipse dicitur. In his vero et cum deo scio, quod in philo-  
 phi, et pertinaciter in hoc totum inuolventur, multum (prout  
 Epictetus tunc) apud audientem attingat. De his prout  
 laboribus tunc dicitur. Propterea per. Eid. Aprilis. M. DC. XL.

Tuus cum officio  
 Gysb. Voetius



R  
D  
T

1588. gub. 1676

C.5785

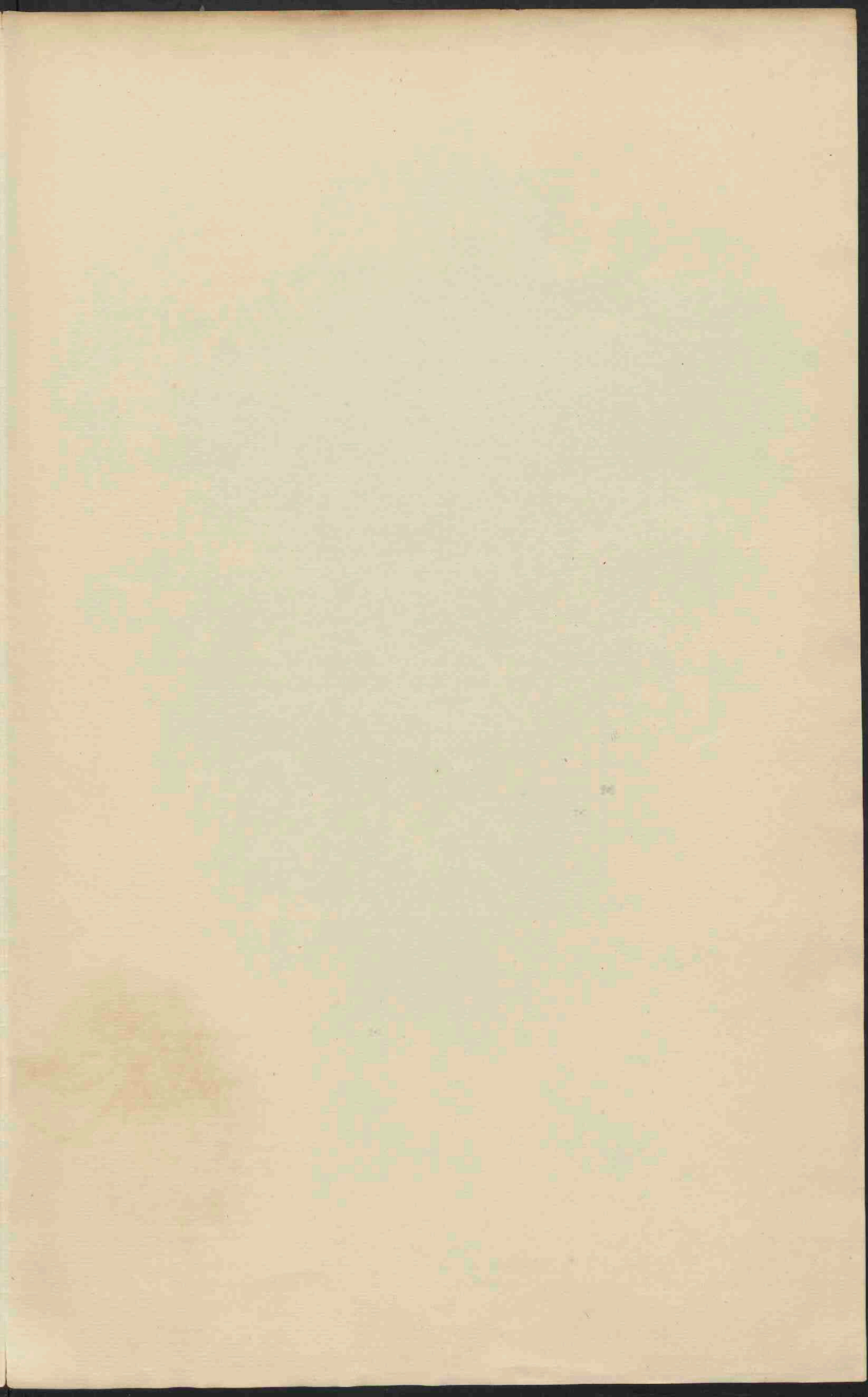




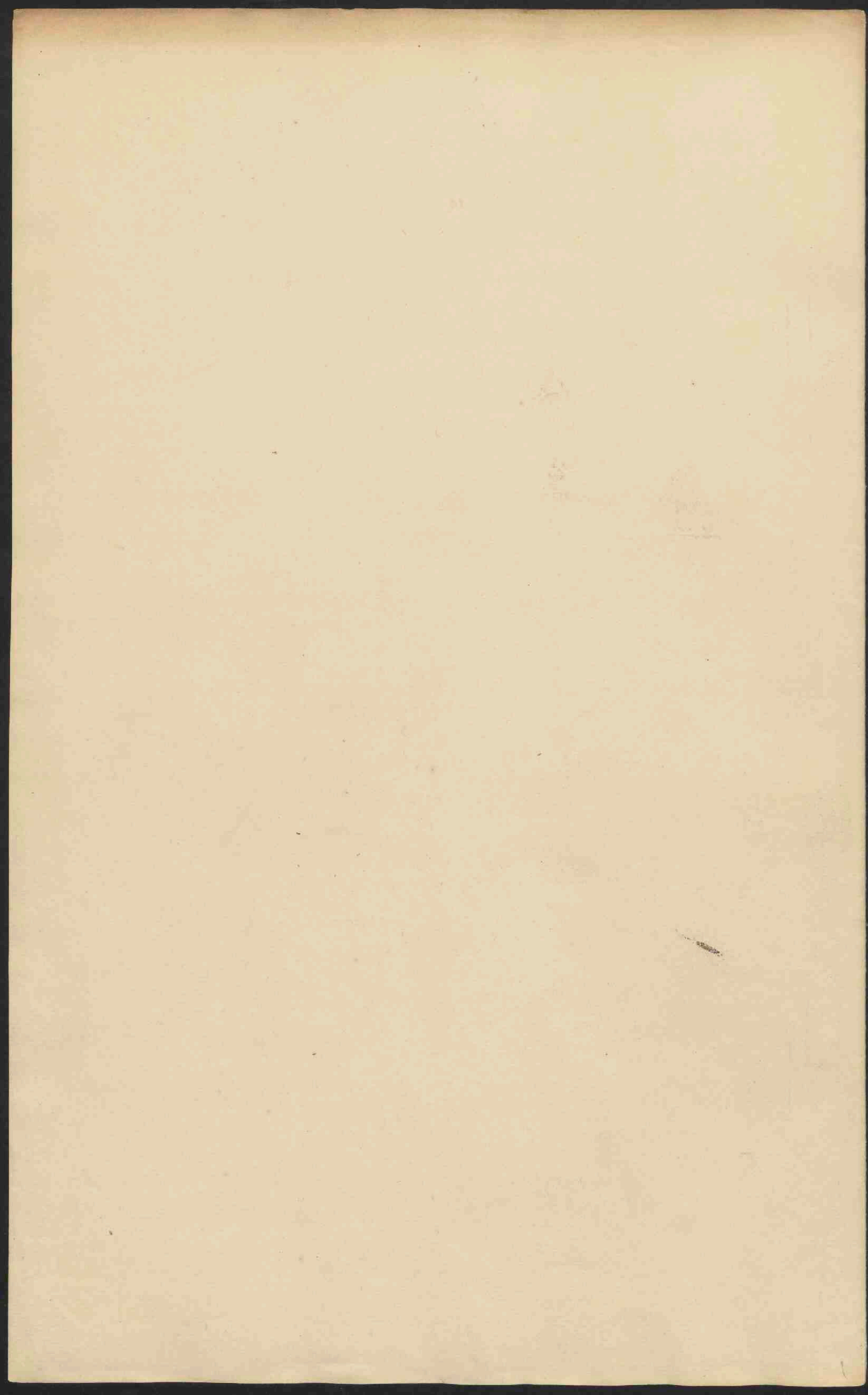


Reverendo et Clarissimo viri, fratris et Symonista  
Christo obsecrans, ac prius ad te datus ex. eid. Decemb.  
qui mihi mihi scripsit et vobis tibi satis praeserta arbitrari non  
est ergo quod respiciam. Responsum aliquod huius quo de spe conatus  
et succedere certior fierem, adeo expectari et stiamini respicere.  
Reverend. et confidendi. N. collega meo D. Jo. Jansen Hordubeech  
strictum bene spei in litteris Clariss. D. Buxdorf ad te datus  
jam vidisse sibi videtur. Hoc enim in te stiam abq. stiam conatando,  
ut illud et Magnifici praevidi vobis tempore necessarium, si quod  
salutaris consilij de interventione et pacificatione agitare cupiant,  
illud ad maturitatem quatuordecim promovere dignentur, antequam Reges et  
Principes, papa vestigia. Decretum (sicut etiam Baptiste Mauriaci) de  
altera diffidit parte adjuvant et maxime communitate  
reformata dante altera ab altera abq. illi spe coalitionis  
immensum divellent. Sapiens dicitur sicut. Hodie tempore arcana  
politicum in Europa te arca non sunt qua videri possunt ab illis qui  
nos, plura nos, deo, hoc solimmo. Colte datus, ut quod  
piscit meo fraternas huius pietati et prudentia suggerit ad  
animam vocant, et in Christi. D. Buxdorfis communicat  
nos quomodo responso aliquo dignit. Deo prior Jansen  
stidit et conatit huius bonitatem. Ultraj. VIII kal. febr.  
styl. Galieno 1653.









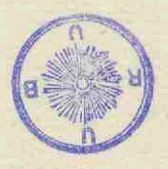


Stijcht bij Grootmeester  
Sint N: G: die ————— ij Caxia. L.  
x. 9.

Item van de Begrooten  
van Waalswijk enge,  
volge haer Streeg Mequide  
Resolucie van den 16  
April 1755 over afwijck  
van de onopgetimmerde  
Strijden eenre Somme  
van twee hondert tien  
pouder vijftien Schel,  
Lingen en acht deernis  
en Sijck over den jaare

Vervolgt wel op de  
Rek. d'ff. 1759. fol. 20.

1760 als stijcht bij Groot  
meester Sint N: G: die ————— ij Caxia. L.  
vijf.



Item van de Begrooten



van Hilvarenbeek  
 eenen sommen van twee  
 en dertig ponden vijf  
 schellingen en twee  
 deniers ingesolde laas  
 Hoog Mogende Resoluitie  
 van den 10 November  
 1759 verleent aan St.  
 veldius Schierwegend  
 Sijne afgebrante goederen  
 voer den tijd van het  
 jaer 1759 ingaande met  
 1759 en sijn deelde van  
 drie jaer 1760 als blijkt

Dwaelt wel op de Reken.  
 D. N. 1759. fol. 20.

bij Gintuare Lib N. 10.  
 diis — — — — —

xxxij. L. v. B.  
 14 d.

ij. a. Loma. Remission  
 in m. c. L. v. B. xxij. d.



3/164

Clarissimo, Doctissimo viro  
D. Bootio reep.  
Traiectinae Senatori et bi-  
bliothecario etc. S. P.

Vir clarissime

Percurri Catalogum Bibliothecae vestrae, illo raptus affectu, qui  
librorum recensita ut cupientibus oculis intadit, ita ex rerum  
pretio ponit lectioni temperiem. Vaticani equidem thesauros (si  
oculata narrantium fides, coniecturas meas fulcire potest) et  
longi temporis ornamenta, neque translata diu Heidebergam  
que spolia adaequatis. Summum tamen decus hinc incrementum  
ta, incolarum et Academicorum viribus paria; in fastum quoque protol-  
lenda, si antecessorum liberalitas in posteritate crebro rebili-  
scat, aut Pontificum impendia, librorum indagare perit amos  
occupata, sentire vobis detur. Quicquid tandem aut praesentia  
offerunt aut futura spondent; plurima tibi lectionis nostrae sub-  
sidia, si ex publico pami in privatae librariae supellechitis au-  
gustias derivare liceat, quorum mercimonia refugit census meae  
diocritas. Quod tuo et Procerum Traiectinorum beneficio ob-  
tinere me posse spero, si sola Bibliothecarii auctoritate stare  
mercat eiusmodi Commodati licentia. Sed coram hac aliquando  
habebimus dissertationis materiam, ut certius explorez, quorum  
votis meis indulgere fas est et magistratus decreta permittant.  
Nunc gratys intertextis accipe venerationis nostrae in hospitalem mun-  
tis locum signa, illo inclusa cultu, qui in Oratorias ambages eximie  
dare verius, Epigrammatum nodis frictus se illigat. Sed noli huc  
Biblicum acumen rimari et nativas hispano vaticarguhas; qui  
vros amici fulminis Cignos Hyperbolica audacia impetus fer-  
rit. ~~Satur~~ <sup>fatui</sup> ~~ignis~~ <sup>ignis</sup> et languide emmentes fricturas ali-  
bi forte videbis, et moribundat inter parata fatie verba rem  
spiritus. Nolum tamen expertem se pbetia lapsus, ut quoque mo-  
do decoram benevolentiam placere macum fatearis. Vale vir  
clarissime et amantem ama; cuius certissima documenta  
dabit, hic negantem hic in charis quandoq; ferre queas. Tra-  
iecti ad Rhenum e fecerit meo. Postidie Jous Septemb. sulo  
novo 1717 C X L I.

ut me beo-  
ra degeni  
litr

Tuus  
Isaacus Gruterus  
in Bibliothecam Traiectinam

Hesperidum ramos ditant mendacia Graium,  
aeneas efficitur germine sylva bivet.  
hic pretio vili plus suspicienda metalli  
facundot aperit Bibliotheca sinis,  
et collecta suas pandit sapientia dotes,  
in nostros retrahens secula lapsa dies.  
limatos annos iudis discriminat abim,  
ex quo sub monarchis barbara Roma fuit.  
Attamen illa suas occultant sterora gemmas,  
et Latia caeno digna palidis habes.  
Cuncta patent, nullos aditum serpente fuetur  
qui Cupidis offert munera tanta locus.



Ergo ade



Ergo ades, in ~~causis~~ <sup>gratas</sup> Curas quem Concitat ardor,  
doctrina et sequem non sinit esse famem,  
ambulet explendis, innoxia dextera bottis  
seruicij tutum, liberioris iter.  
Sic latrocinij librorum gestiat, atq;  
etiret chartas flagitiosa manus,  
in veri impingant moechus unguisq; Draconis  
qui sacro exercent impia furta loco.

aliud  
Qua Pharij regis claros imitata labores  
omnigenas artes Bibliotheca ferit,  
prolocat erectos animos ad publica dona,  
doctrinaq; abidam sedat in anne titim.  
Ergo Palladios intras quicunq; Penates,  
hospitiunq; bona nobile mentis adis,  
gaude librorum fructuq; usq; magistro,  
congestasq; favens excute lector opes.  
Exundant alibi leatebra commenta sonora,  
unde fluit vatium doctus in ora liquor.  
hic undata suum demonstrat fabula Pindum,  
Communesq; haustus publicat unda sagax.  
sola relegantur Parnasi somnia; pascit  
pervigil hac tantum se statione labor.

Aliud  
Atria facundo tantum possessa silentio,  
et mitas inter lingua diserta tribus,  
quam facilis vis docta hinc exuberat! Artes  
dispersas varie colligit ista domus.  
o utinam ubiq; liceat gaudere sepulchro,  
et dulci perpes sese colonis agam.  
non incrastati peterem ludibria mundi,  
aut qua fortuna, mobilis aera rotat.  
Digestis habitem tantum per pulpita chartis,  
pravalet hac cunctis ingeniosa quies.

Aliud. Scaron  
Quisquis theatri nobilis pias pedes  
spectator intras, atq; mentis inuicti  
portu serena, dilute titim docta  
Cupiditatis, melior aurea fragis  
quam Roma sebit aut sagax labor Graium,  
et non remoti temporis dedit sudor,  
cum puritatis spina diruit flores  
fodis lacunis nata Barbara gentis;  
cuncti recessus in tuas patent Curas,  
ut literary ambulacra ferboris  
horas fugaces favore ingeni pensent.  
fama ministros, vindicemq; mortalis  
evi, nepotum seduloq; doctores  
domus propinat liberalitas nostrae,  
cuiusq; campo destinat tuos Cursum.  
Gradus licenter lector infer audaces,  
qua delicata provocat famem gustum;  
sed mente casta, nebe confusa dextra  
nati maligne pectoris. Loci sauchi  
si nescit angues limen aut notas pichi

Pezzius.  
pinge duos  
anguis lacer  
est locus  
in?

terroris



terroris, illa profes et Geniūs fignō,  
posteqs scriptis muniam meos diris.

Si me Taberna polluat, vel in libros  
debriginandos irruat tagax foddō  
Summanis aestro, iusta vibro Commoti  
Mazoutis arma, claudicantis infestas  
sili sagittas. Torpor ingruat uerbis,  
lumbisq; pectus muletet implūm fractis,  
piacularis uictima, ut meum munus  
placans, felettos sapere doceat exemplo.

Indignante meas qui censet Carmine Divas  
atrocis nimirum spargere tela stili,  
ignorat furias accensis uerbibus aeres  
vix satis in tantum dignū parare scelus.

Quantum est posse frui Procerum indulgente favore,  
carpere privato publica dona bono!  
horrida qui docti violat sacraria Coctus,  
nominaq; infami suspicienda manu,  
ille vel his meruit iuste inelarexere patris,  
aut si peius adhuc stigma reatus habet.

Aliud.  
Si modici tantum census privata supellex  
constringat docti feruida uota famis;  
accipe quibus proceres nostri libraria ditant  
serinia, et oblata carpe decenter opes.

Aliud.  
Surgentes alibi miranda mole Colossos  
aut quia barbarico lecta labore tument,  
mirretur, quem struere uelans minantibus  
gradibus, in exaduum, mox uictura sumum  
delectat, nimirumq; breui crescentia laxo  
atria, magnifici nobile Regis opis.  
Theuros hac aede gero, qui longa lacescent  
secula, et innumeros, inuida fata, dies.  
imminet excelsis tabes amosa theatri,  
regalesq; domos imperiosa rapit.  
proficiunt in splendorem praedantia nostrum  
tempora, et a semio fama superba uenit.  
hic geniūm pallim, uictrix dedisse uetustas  
et spoliū nimirum libera iura tui.  
non potuit nisi cum superis dominatier astris  
et caeli motu sic superesse sui  
spiritus, in doctor felix quem didicit ether,  
consciūq; arcani Numinis aura fobet.

Aliud.  
Mysta polo seu forte uacas, tentandaq; rite  
doctrina sacra serinia lector abes,  
seu quicquid medica declamat porticus artis,  
quæris, Peoni pars studiosa gregis,  
seu notis implexa suis per iura uagantem  
exercent, Themidis scita seuera tua,  
sive Camenarum campos decurris amonos,  
et sparsas uaria cognitionis opes;  
his uerbis depone sibi, Congestis, nostris  
albeolis hospes mella modestus hauri.  
offert se Phariæ fastus jactantior aula, Bibliotheca Ptolomæ  
plusq; sua pompe barbara Memphis habet. philadelphi  
que plati decorant hac tantum ~~data~~ laude superbi,  
quod nostrum extollit publicus usus opus.

Aliud.

Qui dilapsa



Aliud

Qui dilapta diu gestis tibi mittere secta,  
atq; in natales dicere prisca tuos,  
per pluteos excurre meos, quos Roma triumphans  
vixit, et Laty floridioris opes;  
donec confecti spatio ~~confecta~~ lassata vigoris  
in faeces sedit barbara terra tuas.  
spectabis parili gratiam squalentia fato  
tempora, et instabilis histia regna Dea.  
Colligimus quodcumq; ihili male dissidet armis,  
nataq; sub vario fudere turba coit.  
expirant fracti charis hostilibus ictus,  
cunctaq; componit florida pace domus.  
Tu quoq; ne pugnax faciat tibi pagina partes,  
nostra ferentur serinia lector tibi.

Isaacus Gruterus



Tractatus resp. Senatus  
et Richardo Reano eius

Boetio

Civis

Clarissimo, Boetio



Gratia Domini sit vobiscum.

Amplissime vir, remitto Martyrem de votis, unice rogo mihi nunc  
concedatur Testatids in Leuicium, magno mihi erit usui. Res erit  
gratissima mihi si impetrare in aliquod tempus usum eius potero.  
Restituam quandocumque placuerit, vel tibi absolvero lectionem eius.  
Pro usu Martyris inoentes ago gratias. Verbulo rogo placeat tunc  
Amplitudini respondere vel rescribere quid facere mihi liceat  
vel quo modo faciendum. Deus omni benedictione vestram <sup>non</sup> Amplitudi  
bet: sic rogo sic precor.

Vester

Meinardus Schotanus.



*[Faint, illegible handwriting in red and blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]*





Zijt gaeft tegens  
 den voornstaande  
 Ordfung inde Leeste  
 sijk wegens betaalde  
 Hierpenningen  
 aan de Hoofswagt  
 Gemeen Scherpenzeel

Bij fortificatie se,  
 taakt aan de Lijgenad  
 van van Maria  
 Deswegen Lijgenad  
 van de voornstaande  
 Hoofswagt eenen Soort  
 van tweehonderd  
 Seventig paarden tot  
 verdoening van een  
 jaar Hier veridene  
 van primo Novemba  
 Seventien hundert  
 den een Sestig als



bij de overgelegde  
bewijzen

Boek bij Britannië  
Sud. N. 1015

ijl. Pa. A.

Pra. La  
perp



Amsterdam pag. 347.

Profesor in de Theologie genees (de C. B. van der Meer)  
Kende over de Koning van een brief: - Mevrouw van der Meer  
Van brief, voor de Koning van Mevrouw van der Meer, de heer

Uit 1865 + Van der Meer, de heer van der Meer, p. 24.

opname van de heer van der Meer, de heer van der Meer, de heer van der Meer.  
de heer van der Meer.

aan de heer van der Meer, de heer van der Meer, de heer van der Meer,  
September 1861. Aan den heer van der Meer, de heer van der Meer,  
Van der Meer, de heer van der Meer, de heer van der Meer, de heer van der Meer.

De heer van

Van der Meer  
Post  
367  
by post

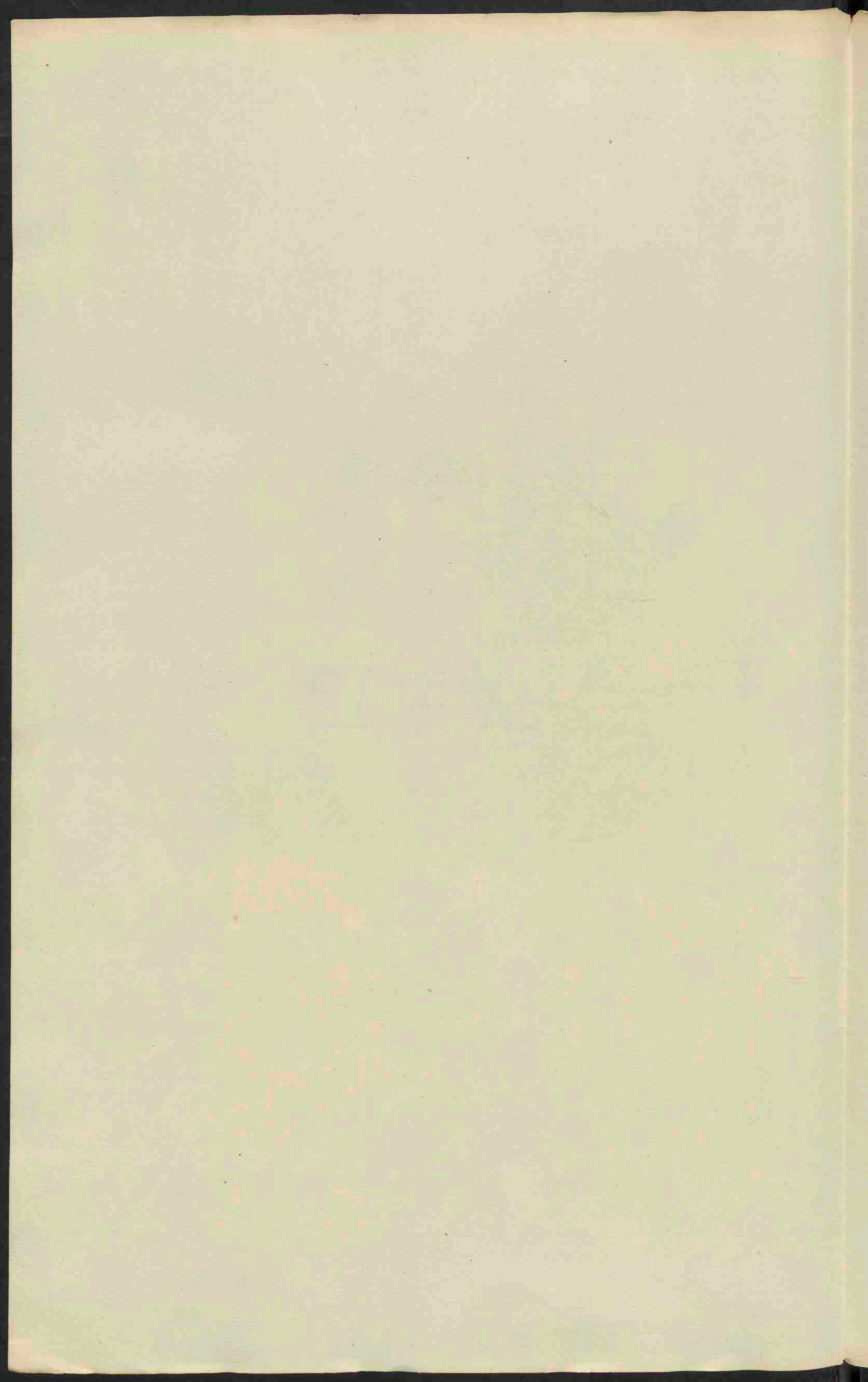


(20)

*Greg. Mayan.*









Juris et antiquitatis,

peritissimo viro,

Sano Andreae Ultmano,

Greg. Mayan, Generosus Valentinus,

L. D.

Quanti facere debeam amicitiam tuam, facile judicabis, Vir praestantissime, si tibi me vivere animadvertentis, ubi earum literarum, quae ab humanitate nomen habent, nullum est commercium. Tu vero ad illud me provocas ut ex communicatione tua uberes eruditionis fructus colligam; et, si quid vicissim praestare possim, grato animo restituiam. Quod mihi profecto valde placet: nam maximam vitae meae partem exegi in liberalibus studiis, non tam ut genio indulgerem meo, quam ut Reipublicae Literariae proderem. Quorum alterum omnino assecutus sum; alterum ob invidiae malignitatem parum prospere successit. Ob harum enim literarum despectum, necesse fuit mihi et Musis solum canere. Facile igitur crederes, quam jucundae mihi fuerint tuae literae, tum ob amicitiam tuam mihi oblatam, tum ob gratissimam mentionem illustrissimi Comitis Sindeni, et spectabilissimi Viri Cornelii Valerii Bonckii; in quorum animis cum ego considero memoriam mei residere, prae gaudio exilio, cum ab illis nihil proficisci possit nisi quod mihi honorificum, et gloriosum sit.





Dissertatio tua de servis binominibus vel ipso ar-  
gumento me invitavit ad avide illam experien-  
dam. Non enim dubito quin in ea ingenii tui  
praestantiam et eruditionis copiam edideris.  
Quod vero meas Disputationes Juris haud gra-  
vatus fueris legere, et suffragio tuo comprobare;  
facis Tu quidem perhumaniter, et prudentum Ora-  
torum more, qui quorum animos erigere volunt,  
eorum res impense praedicant: scilicet laudas prae-  
coces illos adolescentiae meae fructus ut ad eden-  
dos alios maturioris aetatis me permoveas. Quod  
aliquando Deo volente faciam.

Laudes se scribere Miscellanea Epigraphica, et prae-  
cipue animum intendere ad corrigendos aliquos  
naevos, qui irreperunt in Novum Thesaurum ve-  
terum Inscriptionum sapientissimi Ludovici An-  
tonii Muratorii. In quo argumento, quod attinet  
ad Inscriptiones Hispanienses, non nihil adjuvarem  
se, nisi id occupationes meae impedirent, necessa-  
riae illae quidem, et a me nullo modo praetermit-  
tendae: et nisi me etiam praecuperasset eruditissi-  
mus Joh. Imm. Walchius, qui ad Historiam litera-  
riam veterum Inscriptionum Introductionem ador-  
nat. Cui viro nondum potui subsidium aliquod mit-  
tere, ob temporis inopiam. Sed ut videas hoc mihi  
desse, non vero voluntatem obsequendi tibi; speci-  
men aliquod revocandi in examen Inscriptiones  
Hispanienses exhibebo tibi, indicando simul Positio-  
nes aliquas criticas, quas si pro tuo egregio ingenio  
observaveris, ipsaemet se manucent ad quam-  
plurimas alias Inscriptiones ob falsitatis crimen  
clamnandas. En igitur specimen.



Inter oppida Cadahalo, et Zebros prope Monasterium Hieronymianum, quod vulgo dicitur de Luisando, videntur lapides, de quorum figura dubitatur; et multo magis dubitari debet de illorum Inscriptionibus, an scilicet existerint; et, si forte fuerint, an genuinae censendae sint. Solum designavit Ambrosius Morales Lib. viii. cap. 48. fol. 147. et cap. 48. fol. 184. Eundem solum innumeri scriptores indicaverunt, et praecipue doctissimus Nicolaus Antonius, qui in eruditissimis Commentariis ad Dextrum, quos ex ipso autographo descripsi, Lib. ii. sect. 7. ita scripsit. Tauri nimirum quinque sunt lapidei inter oppidum Cadahalo, et diversorium vix. tre, quod de Sablada vocant non longe a Monasterio Hieronymiano de Luisando (quod nomen Tauris quoque vulgo est inditum) nuncupato. Unusquisque eorum suam habet super arcos inscriptionem, rei tertem idoneum. Eccillas.

In I.

BELLVM CAESARIS

ET PATRIAE

EX MAGNA PARTE

CONFECTVM EST

SEX. ET QV

MAGNI POMPEII

FILIIS HIC IN

AGRO BASTITANORVM

PROFLIGATIS.

In



In II.

CECILIO  
METELLO  
CONSULI II

VICTORI

In III.

EXERCITVS  
VICTOR  
HOSTIBVS  
FVSIS

In IV.

LONGINVS  
PRISCO  
CÆSONIO  
F. C.

In V.

L. PORCIO  
OB PROVIN  
TIAM OPTIME  
ADMINISTRATAM  
BASTETANI  
POPVLI  
F. C.

Huc usque Nicolaus Antonius. Ut autem incipiam a nomine indito Monasterio illi, et memoratis lapidibus communicato; sepulchrum est quod Didacus Rodriguez de Almella memoriae prædixit in exquisito libro Proeliorum, quem absolvit anno 1484. ubi Parte 2. Proelio 22. ita scripsit, ejus verbis ex Hispana in Latinam linguam a me translatis: Proelium xxii. contigit postea quam Scipio junior cognomento Africanus Romam rediit, et post ejus mortem Hispani defecerunt a Romanis. Et ob hanc



hanc causam Romani aduersus Hispaniam miserunt Ducem, cui nomen erat Quizandus. Hic cum Hispanicis pugnavit in agro Toletano prope oppidum quod vocant Cadahalso, atque eos vicit. Et in huius victoriae memoriam fecit quatuor stellas lapideas in speciem Taurorum, ubi nunc dicunt Taurus Quizandi. Ride, si sapias, et animadvertite simul, celeberrimum scriptorem solum enumerasse quatuor lapides Taurorum figuram referentes. Tondem ibi fuisse refert Petrus Apianus, pag. v. ita scribens. Extant in agro Bastetano Tauri quatuor marmorei temporum curriculo et amentia agriculturalium aurum sive thesauros inquirentium in Rom. monumentis pene deliti. Quorum primus, Latinis literis continebat scripta &c. Haec ille anno 1534. Quintus Taurus veluti ex machina postea cecidit, et eorum auxilium numerum. Nam Ludovicus Ariz, Monachus Benedictinus, qui Abulae Historiam edidit anno 1602 quarta parte, de nobilitate Abulensi, agens de gente Estrada ait, permanere integros tres Taurus, prope illos vero videri aliorum duorum fragmenta.

Ad lapidum figuras quod spectat, Didacus Rodriguez de Almella, ubi supra vidimus, scripsit, dici Taurus. Arizius ait esse Taurus ingentes. Iosephus autem de Siquenza, Monachus Hieronymianus, vir magni iudicii, in Secunda Parte Historiae Sodalitii Sanchi Hieronymi, Lib. I. cap. 14. dubitat an sint Tauri. Ambrosius Novales, Lib. IX. cap. 18. censet Taurus verius esse elephantes. Sebastianus vero de Covarrubias Orozco in Thesawro linguae Castellanae, v. Berraco ait, secundum aliquorum



opinionem, Taurus quos vocant Suisandi, et Taurum  
Pontis salmanticensis, nihil aliud esse quam por-  
cos in signum foederum.

Sed nostri argumenti proprium est de Inscripti-  
bus agere. eas, ut existimo, primus omnium me-  
moravit Cyniacus Anconitanus, ut colligitur ex Am-  
brosio Morale, Lib. VIII. cap. 48. Et Petrus Apianus  
anno 1534. inter Inscriptiones Hispaniae, pag. v. edi-  
dit quatuor. Postea anno 1538. eadem divulga-  
vit, sed ordine diverso, et scriptura discrepante  
Petrus Antonius Beuter in Prima parte Historiae  
Valentiae, quae agit de antiquitatibus Hispaniae:  
quem librum habeo Valentina lingua scriptum,  
et in charta vitulina impressum. Idemque Beute-  
rus anno 1550. ipsa met inscriptio pvelo commi-  
sit in Chronico Generali totius Hispaniae, Castella-  
na lingua conscripto, Lib. I. cap. 23. sed utrobique  
intermiscuit aliam inscriptionem, quae nihil ali-  
ud videtur esse, quam Apiani nota diverso charac-  
tere quatuor inscriptionibus subjecta. Inde factum  
est ut scriptores etiam eruditi, inscriptiones quinque  
numeraverint, ut videre potes apud Smehium, pag.  
CLVII. num. 10. Et quo magis mirere, exhibuit eas  
ex observatis ab Augustino Piersonio, et Apiano,  
quem aut properanter legit perspicacissimus vir, a-  
ut facile fidem adhibuit descriptori Carolo Clusio.  
Cautius Adolphus Occo, pag. VI. a caeteris distinxit  
quintam inscriptionem, intellige notam Apiani, ita  
scribens. Nonnulli quintum taurum addunt: et il-  
li sequentem inscriptionem appingunt. BELLUM  
CAESARIS, &c. Janus vero Suterus, pag. CCXXV. n. 2. in-  
caute retulit quinque, haec adjungens. Ex Apiano,  
ut observatis Piersonii: descripsit et Carolus Clusius:  
ut videatur ante oculos habuisse Smehium, non vero  
ipsum Apianum.

Sed



Sed quid moramur in enumerandis inscriptionibus, cum omnes confictae sint! Vidimus enim originem trahere a Cynico Anconitano, qui sive ipse impostor fuerit, sive impostori alicui fidem adhibuerit, certe plurimas inscriptiones (de Hispaniis loquor) commentitias edidit, ut admonuit Hispanorum eruditissimus Antonius Augustinus in Dialogo ix. Antiquitat. pag. 346. et in Dialogo xi. pag. 449. 450. et 455. ubi signate docuit, confictas esse has, de quibus nunc agimus. Idemque asseruit Josephus de Siguenza in loco antea a me laudato. Sed neuter eorum prohibuit suae sententiae rationes. Itaque aliquas indicemus.

Primum omnium repeto suspectam originem cynici Anconitani, quam si diligenter animadvertere, multas inscriptiones Hispanienses ad fabulas referries, et praecipue omnes illas, quae apud Moralem leguntur ab initio cap. 48. Sib. VIII. fol. 184. usque ad initium fol. 187.

Has de quibus agimus, descripsit Carolus Cluvius, ut admonuerunt Smehus, et Gruterus. Ego vero animadverti spurias esse omnes inscriptiones ad quas Abrahamus Ortelius provocat, quoties patrocinio utitur Caroli Cluvii, ut plurimis in locis videre poteris in illius Synonymia Geographica. Praeterea nullus eruditus ait, se vidisse et descripsisse hos titulos. Arizius enim qui scripsit anno 1607. retulitque tres tauros superesse, et in iis tres inscriptiones integras, non distinxit quatenus essent, et ~~omnes~~ quinque ~~quas~~ exhibuit, <sup>remanes</sup> secundum scripturas Tabularii Monasterii Hieronymiani, obrudens tanquam veram inscriptionem, memoratam Apiani notam, quae antiquitatem et fidem elevat: ut scripturae illae nihil aliud esse videantur, quam monumenta excerpta ex aliquibus His-



torum recentibus. Praeterea Apiani tempore, anno  
videlicet 1534. Tauri quatuor extabant (ut ejus ver-  
bis utar' pene dehinc: quorum primus Satinis litenis  
continebat scripta: et eodem modo loquitur de cae-  
teris, ut inde colligamus literas etiam (si quae fue-  
runt) dehinc fuisse. Similiter scripsit Beuterus de  
inscriptionibus agens. Cl. etiam vir Garricus Salce-  
do coronel, qui scribebat anno 1673. tom. 2. Com-  
mentariorum ad opera Ludovici Longorae, pag.  
702. ait, Taurus illos habuisse aliquas inscrip-  
tionem, quas tempus consumit. Quanquam hic in hoc  
parum constans fuit, ut rudis scilicet harum lite-  
rarum. Sed demus inscriptiones aliquando exhi-  
nisse, et earum existentiae indicia superesse! Quis  
singulis inspectis dubitare potest quin sint commen-  
thae?



Primam ex memoratis a Nicolaso Antonio jam vi-  
dimus nihil aliud esse quam Apiani notam, a-  
ut, si mihi licet conjectari, alterius incogniti, qui  
inscriptiones illas per ora hominum volitare voluit.  
Sed licet hanc metamorphosin nescivimus, ipse ti-  
tulus se ipsum proderet. Nam in monumento, quod  
supponitur positum in memoriam C. Caesaris; hicta-  
lis, tantusque vir, absque praenomine, nomine, et  
imperatoriae praerogativae dignitate designatur.  
Quaenam, et cujusnam sit illa patria, nullo modo  
dicitur. Pompeio praepositur ejus cognomen hispa-  
no more, quia habemus articulos, quibus caret  
Sahina lingua. Unde miror Johannem Narianam  
non animadvertisse recentem confictam esse inscrip-  
tionem illam, quam ipse Lib. III. cap. 24. post Moralem  
Lib. VIII. cap. 44. fol. 183. legi ait in muro patriae mae  
Elborae (sic enim vocat Salaveram) ita se habentem:  
AN. POMPEIO MAGNI POM. F. Verba illa Hic in agro



Bastetanorum, duplici de causa rejicienda sunt. Prima, quia contra morem inscriptionum illius temporis, locus rei gestae pronomine demonstrativo designatur, si excipias formulam illam sepulcrorum H. S. E. et pauculas alias. Cui observationi confirmandae, operae premium erit audire sapientissimum Benedictum Ariam Montanum in eloquentissimo commentario in librum Josue, cap. 4. pag. 109. ubi sic scripsit. In antiquis monumentis, quorum multa exempla vidimus, plura ab aliis accepimus, et non pauca a veteribus auctoribus relata. Illud in universum observatur, ne quid inscriberetur, quod opere ipso absque literis et nobis ostendi posset. Non enim, ut nunc fieri solet, legitur in illis. Hoc sepulchrum est Pauli. Hic arcus Vespasiani est: raris quippe sua sponte, arcus, sepulchra, pontes, fontes, et similia opera, naturam, rationem, structuraeque suae genus produunt. Ea vero tantum inscribantur, quae cum memoranda scituque digna essent, ipso tamen opere significari non poterant, cujus generis sunt auctor, et ratio, et causa &c. Qua observatione si uti volueris, plures inscriptiones comperies commentitias esse.

Alterca causa est, confundi agrum Bastitanum situm in Baetica (nam a Basti, hodie Baza, dicitur Bastitani) cum agro Nonasterii Quisandi sito in Carpentaria, ut Ophime admonuit ex Mela et Strabone Josephus Siguenza in Historia Sodalitii sanchi Hieronymi, Parte 2. Lib. 4. cap. 44. At fortasse nonnemo inquiet, Taurus cum inscriptionibus suis eò translatus fuisse ex agro Bastitano, ut apud Nicolaum Antonium in Censura Historiar. Fabulosar. Lib. 6. cap. 3. num. 37. ait Arabi nescio quis,





quis, Aben Juzam Principem Maurum, cum per Van-  
daluam victor incederet cum exercitu suo, eos se-  
cum adduxisse supra ingentes currus, et eos collocare,  
ubi nunc sunt. Res scilicet digna duce belligeran-  
te, et homine Machometano, cui imagines erant  
invidae. Adde Bashitanorum nomen diversimode  
legi in variis exemplaribus hujus inscriptionis. In  
quo nihil necesse est, ut immoremur, cum allegati  
scriptores sufficient ad hoc comprobandum, et si  
quamplurimi alii hoc ipsum confirment.  
Denique de loco proelii multa dicere possem. Non  
pigebit tamen Moralem legere, Lib. VIII. cap. 44.  
Secunda inscriptio ex recentibus a Nicolao Antonio,  
ut taceam barbarum scribendi modum, aequè  
falsa est, cum de Caecilio Metello fiat mentio omi-  
so ejus praenomine; eidemque secundus Consu-  
latus tribuatur, cum semel tantum fuerit Consul, qui-  
cumque tandem intelligatur ex Metellis, qui in His-  
paniam venerunt. Verum impostor credidit, Q.  
Caecilium Metellum Primum, qui anno ab U. C.  
DCLXXIV. cum L. Cornelio Sulla Consul fuit, et ad-  
versus Sertorium in Hispaniam venit, eundem fuisse,  
ac Q. Caecilium Metellum Nepotem, qui anno  
ab U. C. DCLVI. Consul fuit cum T. Didio. Aut ibi  
forte mansit, L. Caecilium Calvum, qui Consul fuit  
cum Q. Maximo Serviliano anno U. C. DCLXII. e-  
undem fuisse ac alium ex Consulibus Metellis. Ne-  
que quicquam poterit proderit respondere cum  
Ambrosio Morale, Lib. VIII. cap. 36. inscriptionem  
non pertinere ad Caecilium Metellum, Consulem  
secundum, sed secundum victorem. Nam ut tace-  
am notam numeralem a Nicolao Antonio adjunc-  
tam esse Consuli, non Victori, et illo modo intellec-  
tam ab omnibus scriptoribus, qui cavillari nolunt;  
haec



haec posterior locutio in aliis inscriptionibus non occurrit. De loco in quo Metellus pugnavit, consuli potest idem Morales, Lib. VIII. cap. 18. fol. 147. et 148.

Tertia inscriptio nihil docet. Nam neque ait quis exercitus fuerit victor; neque quinam hostes fusi; neque aliunde haec colligi possunt. Tituli autem non apponuntur ita.

In quarta inscriptione non dicitur quis sit ille Longinus: et in nomine Caesonii monstruose variant exemplaria, ut videre est in scriptis eorum, qui has inscriptiones evulgarunt.

In quinta, ut de scribendi ratione nihil dicam, L. Porcio viro adeo praecelso deest Familiae cognomen, et muneris designatio.

Quamobrem omnes hae inscriptiones ab imperitissimo aliquo imperatore confictae sunt.

Haec habui, doctissime vir, quae de memoratis inscriptionibus ad te scriberem, cum ut te arbitrum et Iudicem mihi constituam, tum ut meam de te benemerendi cupiditatem agnoscas.

Illustissimo Comiti Lindeno salutem a me plurimum dices. Cl. autem Vonckio, si in Praeturae munere nimis occupatus fuerit, aurem vellito, ut Corippum suum publici juris faciat, et Republicae Literariae acque aeternae memor sit. Vale, Vir literatissime, et me amare perge, si hoc idem me in te facere senseris. Olivae VI. Cal. Aprilis An. MDCCXVI.







